

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 20 ДИНАРА

БЕОГРАД, МАРТ 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1603

СРПСКИ РАДИКАЛИ У ИРАКУ

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Издање припремила
Елена Божић-Талијан
Заменик главног
и одговорног уредника
Марина Рагуш

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић Радовановић

Редакција

Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Дејан Анђус, Ивана Томић,

Јадранка Шешељ,
Драгана Глушац, Наташа Жикић,
Весна Зобеница, Добрица Гајић,
Весна Марић, Момир Марковић,

Елена Божић-Талијан,
Злата Радовановић

Техничко уређење,
компјутерски прелом
Северин Поповић

Фотографије
Небојша Стефановић

Лектор

Зорица Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

др Војислав Шешељ,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић,

Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазић, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа

"Етикета", 20. октобра 2,

11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане

су у Регистар средстава јавног инфор-

мисања Министарства за информа-

ције под бројем 1104. од 5. јуна 1991.

године.

ВРЕМЕ ЗЛА

Живимо у времену зла. Они који користе силу и који су највештији у креирању лажи и обмана, успевају да контролишу свет. Под плаштом демократије, хуманизма, борбе за људска права, тежње ка миру, Америка је починила највеће злочине. Контрола света и обезбеђивање економске користи циљеви су за које су они спремни да употребе свако средство. Народи који су им се нашли на путу врло добро знају да монструозност америчке политике нема граница. То су на својој кожи осетили и српски и ирачки народ.

Зашто је Америка извршила агресију на Ирак, у којој је страдало два милиона Ирачана? Зашто и данас ирачки народ умире од последица бомбардовања осиромашеним уранијумом и санкција? Зашто Америка и даље свакодневно бомбардује Ирак? Нема одговора који би ове злочине могао да оправда, ако за злочин уопште и може да се нађе оправдање. Одговор је економски интерес и супротстављање Ирака америчкој доминацији која не може да прође некажњено.

Ираку је давно одузета његова територија. Кувајт је некад био део Ирака. Био је његова деветнаеста провинција, док енглески колонизатори, 1913. године, нису повукли линију у песку и створили најбогатији емират на свету.

Када је Ирак покушао да поврати своју територију то су Американци злоупотребили као изговор за агресију.

И српски народ има сличну судбину. Нама Американци већ десет година цепају земљу и уништавају народ. То би требало да буде довољно да схватимо да са Американцима не може да се постигне компромис, договор и да се окренемо искреним и правим пријатељима.

Ирачки народ је то схватио. Они се не предају. Њихов патриотизам и национално јединство нису сломљени упркос сталним притисцима Запада. Упорна борба Ирака за одбрану арапских интереса учинила је ову земљу симболом отпора америчкој доминацији.

Српска радикална странка је, пре неколико година, прва отворено наступила у јавности као пријатељ ирачког народа и признала заблуду по питању њихове херојске борбе, одбацујући лажи које су западни медији пласирали. Многи још увек о томе не смеју отворено да говоре, али оклизнуће се трчећи у загрљај Америци, а заборављајући пријатеље.

Истину о Ираку и ирачком народу данас не виде само они који то не желе.

Елена Божић-Талијан

ПРОТИВ АМЕРИЧКОГ ИМПЕРИЈАЛИЗМА ДО ПОСЛЕДЊЕГ ДАХА

Др Војислав Шешељ: "Видимо колико ваш народ пати и страда због злочиначке агресије Американца, али оно у шта смо се уверили јесте да је ваш народ храбар, чврст и одлучан"

На позив ирачке БААС партије, делегација Српске радикалне странке, коју је предводио др Војислав Шешељ, посетила је Ирак. Први званични сусрет био је са председником спољнополитичког одбора БААС партије, Харитом Ал Хашалијем. Господин Хашали је бринуо и о организацији програма посете делегације Српске радикалне странке.

Х. Хашали: Већ дуже време очекујемо вашу посету како бисмо могли бар мало да вам узвратимо добродошлицу коју сте ви нама пружили у Београду. Велику пажњу и љубазност коју су показали господин Војислав Шешељ и Александар Вучић никада не можемо да заборавимо. Најважнија ствар је интересовање господина Шешеља за Ирак и сада нам се указује прилика да вам омогућимо да видите све што пожелите. Надам се да ће ова посета испунити ваша очекивања, а ми ћемо учинити све да тако и буде.

Др Шешељ: Захваљујем вам на братској и искреној добродошници. Ми смо у вашој лепој земљи већ трећи дан и видимо колико ваш народ пати и страда због злочиначке агресије Американца, али оно у шта смо се уверили јесте – да је ваш народ храбар, чврст и одлучан.

Наша телевизијска екипа је јуче насумице разговарала са случајним пролазницима на улици и сви су били одлучни, резолутни у одбрани своје земље, у ставу да треба издржати. Нажалост, у нашој отаџбини ствари су се много промениле од нашег боравка.

Оно у шта смо били убеђени да се неће десити ипак се десило. Американци су успели да доведу на власт своју гарнитуру. Ми смо сада у ситуацији да преиспитујемо своје евентуалне грешке како би наша политика била што успешнија у наредном периоду и како бисмо могли да отерамо са власти америчке агенте.

Американци су огромно богатство уложили да би финансирали своје агенте, прозападне политичке партије, независне медије, такозване независне синдикате, невладине организације. Мо-

рам да признам да је било проблема и у коалицији Српске радикалне странке са левичарским странкама. Јавно смо се посвађали у жеку предизборне кампање, и то је доста допринело изборном поразу.

Међутим, проамеричка власт је апсолутно неспособна. Од септембра до данас животни стандард наших људи је пао за 60 одсто, ниједна фабрика не ради, цене свакодневно скачу 50, 100 поглед

200 одсто и незадовољство народа је већ велико.

Ми сада говоримо где год имамо прилику. Наша власт је вероватно била лоша. Било је много проблема, много грешака, али ова власт која је дошла после нас је много, много гора и то народ увиђа из дана у дан и мислим да нећемо дуго чекати до новог преломног момента. Ово наше искуство може бити драго-

Српска радикална странка изграђује пријатељске односе са свим народима који се супротстављају америчкој доминацији

цено за Ирак, иако је Ирак ту био много промишљенији, ирачка Влада, ирачки председник Салам Хуссин. Ви нисте дозвољавали слободно деловање америчких агената, а код нас су амерички агенти радили шта су хтели по целој држави. У Србији је било 300 локалних радио и телевизија, а од тога 250 под америчком контролом. Ми смо били под једном невероватном медијском пресијом, Американци воде специјални психолошки рат, организују субверзивне делатности, шире лажне вести и тако даље.

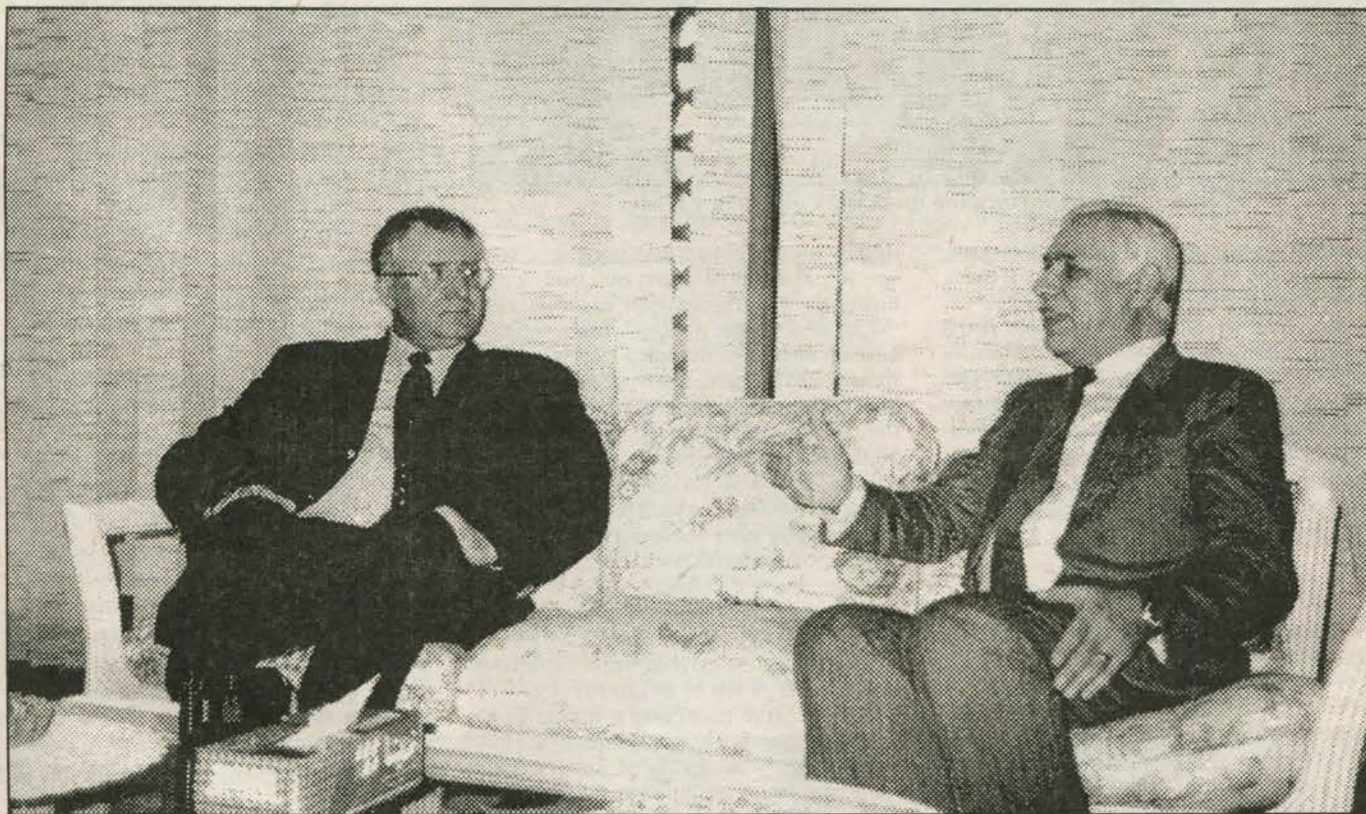
ма који се супротстављају америчкој хегемонији и доминацији.

Дуга је традиција пријатељских односа Југославије и Ирака, много тога је и нашом грешком у међувремену поремећено, али ми желимо да се ти односи обнављају, желимо да се Ирак што пре ослободи санкција. Ми смо сигурни да онога тренутка када би пале санкције, после годину или две, Ирак би просто процветао.

Ваша земља је велика и богата, а народ је у великим искушењима. И ми вам

нас повезује. Заједнички интерес је и срца наших народа, просперитет наших држава.

Ми смо свесни да имамо јаког непријатеља. То је наш заједнички непријатељ. Али, када погледамо, већина патриотски оријентисаних људи у свету су наши пријатељи, а ко су нам непријатељи, јасно је. Наша је обавеза да радимо на просперитету. Док смо на власти радимо у корист народа, али и када нисмо на власти радимо исто. Наша партија постоји дуго. Ми смо 1963. године изгубили

Господин Хашали је истакао да је БААС партија уз Српску радикалну странку, и да су спремни да са њом деле и добро и лоше

Традиционално пријатељство

Ми смо вам веома захвални на пријатељству које показујете и према српском народу и Југославији и Српској радикалној странци. Ми смо дуго одлагали овај долазак у Багдад. Прво се десио рат, а после рата много проблема. А када је дошло до промене власти ми смо ћутали, а и пријатно били обрадовани вешћу да је ирачка БААС партија обновила позив за нашу посету Ираку. То ценимо као посебан гест братства и пријатељства. Било да делујемо на власти или у опозицији неке константе Српске радикалне странке су дефинитивно утврђене. И две од тих константи ја ћу вам сада саопштити.

Ми ћемо улагати максималне напоре да се даље продубљују наши пријатељски односи са Ираком, Српске радикалне странке са ирачком БААС партијом и до последњег даха ћемо се борити против новог светског поретка, америчког тоталитаризма. Израђиваћемо пријатељске односе са свим другим народи-

ма желимо да у томе успете. Желимо дуг живот и добро здравље вашем председнику Саламу Хусеину, а надамо се да ће бити прилике и за наш непосредан сусрет.

Завера против Југославије

Х. Хашали: Хвала вам на овим дивним речима. Ми смо осетили заверу која се спрема против Југославије и то на уобичајен начин. То није било ништа ново. Када смо били код вас, за време избора у септембру, све нам је било јасно. Било нам је јасно да су уложени велики напори против Србије. Када смо држали конференцију за штампу у вашој странци господин Вучић ми је рекао да ту има новинара који су против Ирака и против вас. Тако је и било. Они су се понашали као што је господин Вучић рекао.

Човек који има јак национални дух, има исправне принципе и веран им је, може да победи, и то је најважније. И ту је разлика између вас и свих осталих, а ми смо срећни јер сте ви остали доследни. То је једна од главних ствари која

власт, али као да то није ништа, једноставно смо наставили даље.

Нама је жао што је ваша партија изгубила власт, али ми имамо изузетну прилику да покажемо да смо уз господина Шешеља и његову странку и да смо спремни да делимо и добро и лоше.

Господине Шешељ, ви сте истакнути политичар у Југославији. Шта мислите о садашњој ситуацији у Србији? Да ли ће се ова власт променити пре истека мандата?

Др Шешељ: Ја лично мислим да нова власт неће издржати четворогодишњи мандат, јер владајућа коалиција чини 18 партија. Оне су заједно само зато што су то наредили Американци, али ти људи се међусобно патолошки мрзе. Многи од њих су некада били једна партија па су се цепали, делили, али највећа је мржња између оних који су некада били заједно, па се сукобили. Основни ниво поларизације су Коштуница и Ђинђић. Њихове сујете су толике да један другог не подносе апсолутно и ту је сукоб већ у току. Сукоб се јасно види из кадровске политике, по различитим по-

Печат злочина: рушевине цивилних објеката у Ираку

литичким концепцијама, економским, а онда међу тих 18 странака има и оних које су отворено сепаратистичке.

Посебно војвођанске странке, Лига социјалдемократа Војводине, Народна сељачка странка, Реформска социјалдемократска странка и Савез војвођанских Мађара. То су четири странке из Војводине које су у овој коалицији и које су отворено сепаратистичке, и с њима владајућа коалиција има великих проблема.

Америчке шарене лаже

Друго, Американци врше огроман притисак на ту коалицију поводом Хашког трибунала. Американци траже да се Милошевић испоручи. Неки у владајућој коалицији би хтели одмах да га испоруче, неки се тога боје, јер схватају да би то за њих био политички пораз. Американци су обећали 6 милијарди долара када се промени власт у Београду. Наравно, од тих пара нема ништа. Ми смо и раније знали да лажу и ми смо то јавно рекли. Амерички Конгрес је одобрио само 100 милиона, али то уцењују са испоруком Милошевића Хашком трибуналу.

Наша партија је категорички против те испоруке, иако ми сматрамо да је Милошевић доста и сам допринео губитку власти, својим понашањем, а најчешће својом пасивношћу. Ми ћемо га бранити без икаквог устезања. Ми смо против тога да се и један Србин испоручује Хашком трибуналу, јер је Хашки трибунал чиста америчка политичка творевина. Кад буду судили Клинтону, Медлин Олбрајт, Веслију Кларку и осталима, када нам тако докажу објективност, онда ћемо размислити да ли ми да признамо тај трибунал.

Х. Хашали: Америчка обећања, а посебно када је у питању новац, већ су постаја нипт. Без обзира да ли обећавају држави или појединцима. Они нису спремни да дају. Они само хоће да отимају. Баш њих брига за интересе Србије или било које друге државе. Њима је важно да остваре своју политичку победу. Њиховим захтевима нема краја. Они траже све, а

не дају ништа. Зато одмах мора да се заузме став. И као што знате, има много таквих примера у последњих десет година.

Све што учине да нам нанесу штету, бомбардовање, санкције и све остало, не мења нашу решеност да им се супротставимо. Ми смо као народ јединствени, а има још јединствених и патриотских народа. Има патриотске одлучности код народа, и то је јасно. Да смо се предали, наша економска ситуација била би много гора. Има много земаља које су се бориле против Ирака, укључујући и неке арапске земље. Обећавају им да ће им решити све економске проблеме, а приписали су им неке дугове. Зато нико не може са њима дочекати економски опоравак и мора да им се супротстави.

Што се тиче програма и плана наше посете, уложићемо све своје напоре. Пренећемо вашу жељу да се сретнете са господином председником. Вечерас ћете имати сусрет са господином Тариком Азизом. Он вас очекује и жели да се сретне са вама вечерас у 7,30.

Желимо да вам омогућимо што више разговора, међутим ви ћете кратко боравити код нас, а ја бих волео да смо имали више времена да посетимо и друге

градове. Причају да су неки градови под контролом Американца зато што су успоставили зону забране лета да би, наводно, тако сачували ирачки народ. Желели смо да ви то сами видите, али ви сте у краткој посети, па неће бити могуће да обиђемо све. Сада имамо два избора, или да продужите ваш боравак, или да нам чврсто обећате да ћете поново доћи.

Др Шешељ: Ја чврсто обећавам још једну посету, а у међувремену вас очекујем у Београду.

Х. Хашали: Хвала, и нама би било веома драго да дођемо код вас у Београд.

Др Шешељ: Ми сада имамо заседање Скупштине Србије које је требало да буде 5. фебруара. Када су чули да ми путујемо у Ирак, онда су одложили за 12. фебруар, да господин Вучић и ја не бисмо били присутни. Ми имамо јаку посланичку групу, тако да се неће ни приметити да нас нема. Када је формирана Влада цео дан смо окупирали говорницу до касно у ноћ. Тако да им не дамо предаха ни тренутка.

Ја се надам да ће наши међусобни сусрети и посете бити чешће у наредном периоду. А и нама је сада лакше као опозиционој партији да путујемо, јер смо раније били у свакодневном грчу. Сваки дан је, у извесном смислу, био неизвесан, тако да је било прилично психолошки тешко издвојити недељу дана и рећи - то је та недеља, идемо. Од рата кроз који смо прошли ово је наше прво путовање у иностранство. Тако да знате да није никакав изузетак по питању Ирака.

Ја већ дуже време имам позив, који је неколико пута обнављан, из Кине. То је кинеска асоцијација за међународну сарадњу, али још нисам стигао да отпутујем. У Русију или Белорусију такође. Имамо позив и за Либију. Позив за Либију је неки дан обновљен, али ми смо одлучили да прва наша посета буде пријатљеском Ираку.

Х. Хашали: То нам је заловљество.

Нова досовска власт неће издржати четворогодишњи мандат

НАЈМЛАЂЕ ЖРТВЕ НОВОГ АМЕРИЧКОГ ХУМАНИЗМА

"Са великом тугом сам се у дечјој болници уверио колике су патње ирачког народа због злочиначких санкција западних сила, пре свега Американаца. Желим храбром ирачком народу да издржи, а уверен сам да ће ваша лепа земља поново цветати", написао је др Војислав Шешељ у књизи утисака

Мучан утисак који је оставила посета специјализованој дечјој болници није избледео ни по повратку делегације у Београд. Већ десет година Ирак трпи последице западних метода демократије. Стотине хиљада деце, жена и старана свакодневно умире. До данас су санкције однеле 1,4 милиона живота. За готово све бебе и децу којима је потребна помоћ и лек нема спаса.

Гледајући невинна и чиста лица тек рођених беба и деце која још нису стигла ни да помисле нешто лоше, а већ су осуђена на смрт, не можете а да не помислите да за тај злочин нема одговарајуће казне. Ирачка деца свакодневно умиру, лекова нема а због санкција ле-

чење је готово немогуће. Превремено рођена деца и велики број деформација последица су бомбардовања осиромашеним уранијумом, чијем су зрачењу били изложени њихови родитељи.

Директор болнице, који је примио нашу делегацију, испричао је са каквим се све проблемима суочавају.

Директор: Наша болница има два главна одељења, одељење за дечју хирургију и одељење дечје медицине. После агресије на нашу земљу, 1991. године па до сада, приметан је сталан пораст болести које погађају децу. Поготову све врсте рака које су до 1991. године биле веома редак случај. Пацијенти долазе углавном са југа Ирака, зато што је тамо

било много бомбардовања и коришћења осиромашеног уранијума.

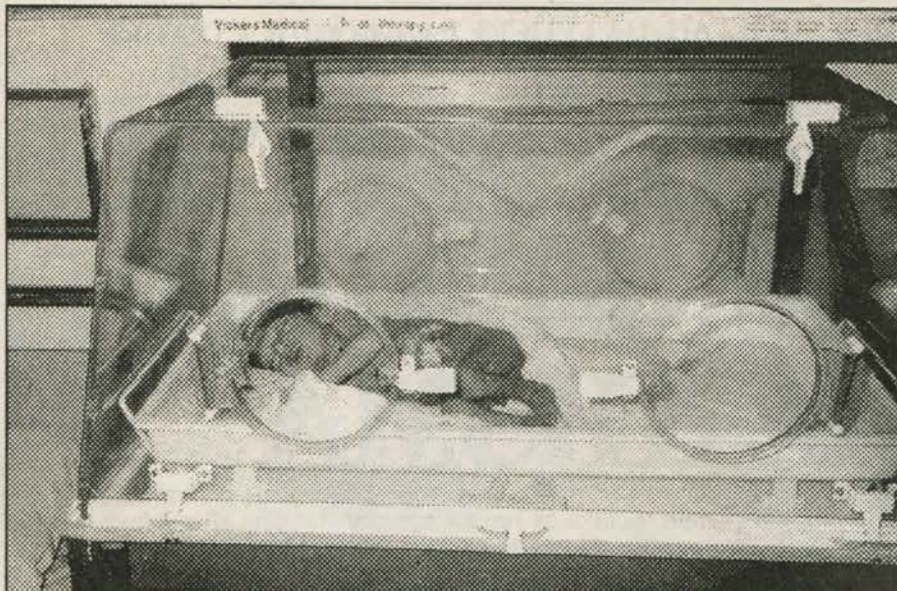
Имамо повећан број превремено рођене деце, а такође имамо доста проблема са болестима нерава и са генетским недостацима. Разлог што се деца рађају пре времена и болесна је што су њихови родитељи већ дуже време изложени зрачењу осиромашеног уранијума и различитих муниција које су коришћене.

Америка сваког дана убија новорођенчад и децу

Немамо лекове, инструменте, медицински материјал и апарате за болнице.

Делегација Српске радикалне странке обилази онколошко одељење у специјализованој дечјој болници у Багдаду

Жртва америчког злочина

На пример, нисмо у могућности да деца која имају рак обезбедимо лечење и лекове на начин који је предвиђен програмом лечења, јер лекове не можемо да увеземо. Комитет за санкције стално прави неке препреке да би нам онемогућио увоз тих лекова. Понекад нам дозволе да увеземо одређене лекове, али пошто једни лекови допуњују друге, на крају имамо једну врсту лекова, али немамо другу без које не можемо успешно да обавимо програм лечења.

Такође, немамо ни апарате који су неопходни да бисмо дали дијагнозу болести. Немамо вакцине за децу, и то је узрок повећаног процента болести код деце и њиховог неправилног раста. Комитет за санкције нам прави проблеме и онемогућава да добијемо апарате за болнице. Они иду толико далеко да нам чак не дају да увеземо ни лифтове. Лифтови у болници не раде већ дуже време. Ми имамо уговоре са страним фирмама да нам обезбеде, али ни до данас они нису дозволили да ти лифтови стигну у Ирак и стално измишљају нешто друго.

Ова болница је отворена 1986. године, и била је веома добра и моћна болница. Тада је Ирак био моћна земља. Од када су нам увели санкције, спречавају нас да се вратимо на исти ниво на коме смо били пре агресије.

За већину нема спаса

Директор нам је показао сва одељења у болници. Сенка смрти осећала се у свакој соби болнице и по ходницима, а препознавала на лицима и телима тек рођених беба и деце. Доктор нам је објашњавао од чега болују пацијенти који углавном долазе са југа Ирака.

Одељење за рак је пуно. Већина деце има леукемију, узрок је осиромашени уранијум. Једној девојчици су оболеле лимфне жлезде, а болест се шири према мозгу, изгубила је вид.

Видело се да нема довољно кревета за пацијенте. На два кревета лежало је

троје деце. Поред сваког детета седела је мајка. Једној девојчици је отац умро од туге, није могао да издржи да гледа како му се дете већ шест месеци безнадежно лечи. Један дечак, који болује од леукемије, дошао је са севера Ирака. То је последица осиромашеног уранијума.

Док обилазимо пацијенте мајка једне девојчице, која такође болује од леукемије, говори: "Хоћемо лекове. Само то може да нам помогне".

На одељењу за новорођенчад има мало инкубатора и стално су пуни. За неке бебе нема места. Има много превремених порођаја. Бебе се рађају болесне и деформисане. Узрок је радијација којој је мајка била изложена у трудноћи.

Директор нам објашњава да сваки инкубатор треба да има посебан апарат за жутицу, али да они то немају. Имају велике проблеме да добију резервне делове, и када се поквари апарат не могу да га поправе. Комитет за санкције им стал-

но поставља препреке и не дозвољава да набаве потребну опрему.

"Немамо лекове и апарате којима бисмо могли да спасемо ову децу", каже директор.

Многа деца се рађају веома мршава, испод нормалне тежине. Али, многи не могу у инкубатор, јер их нема довољно. Деца се рађају са хроничном упалом плућа, са деформацијама. Једна беба је рођена са неразвијеним мозгом. Нека деца имају сенсу. Доктора Шешеља је занимало да ли су у стању да излече сенсу. Директор објашњава да успевају у веома малом проценту, јер немају лекове и антибиотике, а то је неопходно за лечење. Такође је проблем што мајка за време трудноће не може да добије одговарајућу вакцину.

На одељењу за хитне случајеве налазе се деца која имају необјашњиве деформације. Некима отпадају цели нокти и поново расту. Директор каже да нико не зна каква је то болест, нико не зна да да дијагнозу. Ту је и беба од 14 месеци рођена са неразвијеним мозгом. Болница нема апарате који су неопходни, а уколико има одређени апарат, нема резервних делова. Комитет за санкције намерно не дозвољава увоз делова и материјала без којих не може да се ради, да би их онемогућио да успешно обаве програм лечења.

Доктор Шешељ је на крају посете, у књигу утисака, уписао: "Са великом тугом сам се у дечјој болници уверио колике су патње ирачког народа због злочиначких санкција западних сила, пре свега Американаца. Желим храбром ирачком народу да издржи, а уверен сам да ће ваша лепа земља поново цветати".

Директор: Желим вам много успеха у вашој борби против Америке и непријатеља који желе ваше уништење.

Др Шешељ: И ја вама, докторе, желим много успеха у вашем раду. Желим вам да што пре добијете и опрему и лекове и желим да ваши мали пацијенти оздраве.

Већина болесне деце болује од леукемије која је последица бомбардовања осиромашеним уранијумом

КОСТ У ГРЛУ НОВОМ СВЕТСКОМ ПОРЕТКУ

Др Војислав Шешељ: "Американци ниједном народу ништа добро нису донели. Народ који је погнуо главу пред Американцима пропао је. Зато је шанса да опстанемо садржана у нашој вољи и одлучности да се Американцима супротставимо"

Новинар: Да ли можете да нађете сличност између агресије на Ирак и агресије на Југославију?

Др Шешељ: Да. И Ирак и Југославија нашли су се на путу новом светском поретку и српски и ирачки народ су се супротставили јер су Американци покушали наше земље да потпуно растуре, униште, да нам онемогуће да будемо господари своје државе, својих природних богатстава и да сами уређујемо наш друштвени живот. Ирачка трагедија траје, само временски дужи. Бомбардовање је било интензивније, жртава много више. Ирак је успео да опстане, чврст, одлучан. Нажалост, у мојој земљи Југославији и Србији, окупатор је успео, прошле године, да постигне оно што није могао бомбардовањем.

Ми смо у Југославији ипак били неопрезни, а Американци су годинама примењивали разне варијанте специјалног психолошког рата. У Југославији нисмо знали да сачувамо у критичном моменту национално јединство. Дозволили смо да нас Американци политички поцепају, а уз то су америчке тајне службе врбовале велики број политичких партија. Ја се надам да ће и наше негативно искуство користити да се не дозволи да методи америчког специјалног психолошког рата и у Ираку произведу исте последице као у Југославији. Желим ирачком председнику Саламу Хусеину дуг живот, добро здравље, да сачува јединство Ирака и да победи у овој великој борби.

Ни Американци нису непобедиви

Новинар: Зашто су се, према вашем мишљењу, намерили баш на Ирак и Југославију?

Др Шешељ: Ирак су напали зато што је био једна од најјачих држава на Блиском Истоку. Ирак има стару цивилизацију, већ четири, пет хиљада година, значи да су Ирачани народ са државотворним традицијама и са веома јаком националном свешћу. Американци, као нова вештачка нација, не трпе народе са дугим традицијом ни са јаком национал-

ном свешћу, јер се такви народи не уклапају у њихову визију света.

Деценијама је Ирак био у првим редовима борбе за одбрану арапских националних интереса, водио је непомирљиву политику према империјализму. Ирак је имао огромну војну моћ, ја сам уверен да има још увек, а Американцима је требао повод да изазову рат и да поводом тог рата стационирају трајно

своје трупе у подручју арапског залива. Њима је, значи, потребно увек да имају кризну ситуацију, конфликтну ситуацију, како би то било оправдање за постојање њихових војних база.

Што се тиче Југославије, разлози су слични. Југославија је имала врло важан географски, геополитички положај, заузима централно место на Балкану. Американци су у српском народу, који је ве-

Др Шешељ: Ирак и Југославија нашли су се на путу новом светском поретку

тински у Југославији, видели непокорне људе који нису спремни да им служе, који имају традиционално пријатељство са Русијом, а имају веома изражене државотворне традиције и национални понос. Зато је америчка политика била политика потпиривања сепаратизма малих народа како би се Југославија поцепала. Они су тако понепали пола Југославије. У другој половини остале су Србија и Црна Гора.

Американци су сада успоставили режим својих људи у Београду и у Подгорици и настављају политику разбијања наше земље. Српска радикална странка, којој припадам, била је једна од владајућих партија до септембра месеца, ми смо сада тежак ударац доживели, али ми настављамо своју борбу и уверени смо у скору победу, јер се из садашње историје показало да Американци ниједном народу ништа добро нису донели.

Који год је народ погнуо главу пред Американцима, пропао је. Зато је шанса да опстанемо садржана у нашој вољи и одлучности да се Американцима супротставимо. И борба коју води ирачки народ значајна је за нас Србе и Југославију, јер Американци морају негде бити први пут поражени. Ја мислим да ће бити поражени на ирачком примеру, а тада ће се цели свет уверити да Американци нису непобедиви.

Новинар: Господине председниче, како ви гледате на позив за стварање институционалног фронта који би се супротставио америчкој политици?

Др Шешељ: Српска радикална странка и сви српски патриоти подржавају предлог господина Садама Хусеина да се сви поштени људи савременог света, сви људи који држе до части и угледа, до националног поноса и достојанства, супротставе америчкој политици глобализације. Нама не треба унификација света. Нама не треба свет по америчком узору, по америчком обрасцу. Ми желимо да сви народи живе слободно у сопственим државама, да чувају националне традиције, односе пријатељства и са-

Патња ирачког народа је огромна, али његов дух није сломљен

радње. Ми смо против употребе силе у међународним односима. И зато сам уверен да ће иницијатива господина Садама Хусеина да буде плодотворна, а да ће наредних година све више народа и држава широм света одбијати да се повинује америчком диктату.

Употреба осиромашеног уранијума најтежи ратни злочин

Новинар: У Југославији је коришћен осиромашени уранијум. Какве су последице?

Др Шешељ: У току бомбардовања, које је трајало три месеца, Американци су употребили велики број бомби са осиромашеним уранијумом у разним деловима земље и трагови су остали данас веома тешки и здравствена ситуација у нашој земљи је веома забрињавајућа. Ми имамо два искуства са бомбардовањем осиромашеним уранијумом: 1999. године, када је бомбардована Југославија, и

1995. године када је бомбардована Република Српска. Имамо праву епидемију канцерогених обољења. Имамо проблема са болестима које изазива генетски фактор поремећен под утицајем нуклеарног зрачења, а у појединим деловима загађену изворску воду.

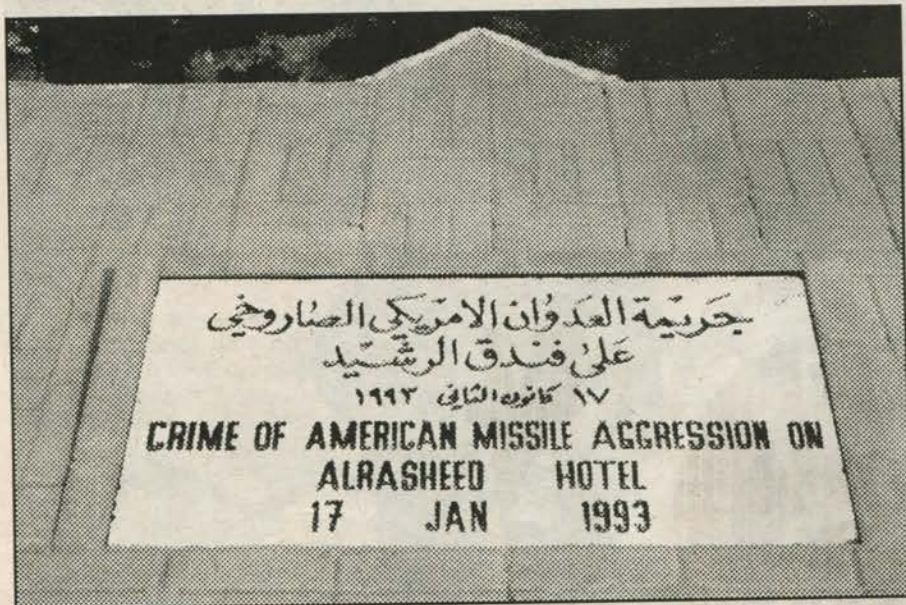
Новинар: Шта мислите о последицама које је изазвало коришћење осиромашеног уранијума у Ираку?

Др Шешељ: У Ираку је та примена осиромашеног уранијума била још бесмучнија, још ужаснија, а данас сам имао прилику у дечјој болници да се уверим како су то стравичне последице. Употреба осиромашеног уранијума је злочин против савести и човечности, најтежи ратни злочин.

Новинар: Зашто су, по вашем мишљењу, одбили да скину санкције Ираку, када су санкције до сада убиле око 1,5 милиона грађана?

Др Шешељ: Американци настављају са санкцијама јер желе да слома вољу и одлучност ирачког народа. Американци се боје, ако санкције не слома Ирак да би то онда био по њих лош пример за остале земље света. Или једноставније да то кажем. Ако се Ирак одбрани, ако успе, америчка политика силе и притисака пропаде широм планете. А ако Американци слома Ирак, Ирак пропадне, онда ће Американци тај пример да показују и другим народима и државама да би обесхрабрили њихов евентуални отпор.

Ја знам да су огромна искушења за ирачки народ, али Ирачанима је просто историја такву улогу наменила. Треба ви Ирачани да знате да је ваша земља сувише лепа да бисте могли неке друге да је дате. Лепота и богатство ваше земље треба да остану вама и вашој деци. Американци би да опљачкају цели свет. Они желе сва изворишта нафте под својом контролом и све остале сировине, да све прешлаве својом робом. Америчко богатство је настало на пљачки целог света.

Место америчког злочина: 17. јануара 1993. године ракетан је хотел "Ал Рашид"

ГРАД БОЈЕ ПЕСКА

Санкције задиру у све области живота и осећамо се као да су нам одузета сва људска права
Американци могу да раде шта хоће, не могу нам ништа. Јединствено им се супротстављамо, јер хоћемо
да живимо боље. Верујемо у победу

Телевизијска екипа "Радикалских таласа" и новинари "Велике Србије" другог дана боравка обишли су Багдад.

Град на Тигру. Кажу да има око шест милиона становника. Прво што пада у очи су оријентални стил градње, арапско-исламска архитектура, и боје овог града. Читав град је у загаситим смирљуваним тоновима сивкасте и окер боје. Ветар стално наноси песак из пустиње и све грађевине временом попримају његову боју.

Возимо се ка центру и прелазимо огромни мост на Тигру. Сви натписи у граду су на арапском и енглеском језику. На једном тргу споменик Алибаби и његовим разбојницима, чувених 40 ћупова. То нас подсети да је ово град 1001 ноћи. На другом тргу споменик краљу Фејсалу. Прелазимо широким улицама, трговима. Гужва је у саобраћају као и код нас. Највише се возе шипови. Иначе, овде литар нафте кошта 0,7 центи, а однос цена између црног злата и воде је 167 литара нафте = 1 литар воде. Веровали или не, у сред Багдада наилазимо и на наш чувени југо.

СТИЖЕМО ДО МЕСТА НА КОМЕ ЈЕ НАЈВЕЋА ГУЖВА, МЕСТА ГДЕ СЕ ТРГУЈЕ. УСКЕ УЛИЦЕ СТАРОГ БАГДАДА НАЧИКАНЕ ЗАНАТСКИМ РАДЊИЦАМА. Ту су продавци и трговци са најразличитијом робом, одећом, златом, зачинима, улични продавци воћа, колача, меса које се припрема исто као грчки гирос, продавци семенки, кикирикија, бадема... Све врви од трговаца, купца, оних који су изашли само да се прошетају и знатижељних туриста.

Негде се у читавој улици продаје само једна врста робе. На пример, кожа или злато, па читава улица бљешти од тих златарских радњих нагомиланих у низу. Трговци довикују и позивају вас да купите баш њихову робу, хвалећи је као најбољу.

Ирачки народ је веома љубазан. Лако се упушта у разговор. Спонтан је и искрен. Сви смо били највише изненађени њиховим јединством, чврстином и одлучношћу да одбране оно што је њихово. Исту храброст и одлучност видели смо и код осамнаестогодишњака и код старих људи.

Патња је цена за победу

Све са којима смо разговарали замолити смо да нам кажу како живе под санкцијама. Наш први саговорник израђује тепсије, чајнике... Има више од 50 година.

Новинар: Како живите под санкцијама?

Занатлија: Патњу и тежак живот изазвала је агресија 22 земље, на челу са Сједињеним Америчким Државама и Великом Британијом. Они су нашем народу наметнули такве санкције које нигде у свету нису виђене. Наш народ због тога пати. Што су веће санкције, већа је патња.

Новинар: Да ли сте чули за агресију на Југославију?

Занатлија: Наравно, ми смо пратили све детаље. Упознати смо са чињеницом да су користили муницију са осиромашеним уранијумом. Али, оно што се догодило у Југославији само је део онога што се догодило нама.

Новинар: Ирак помаже Палестину колико може. Какав значај за вас има Палестина?

Занатлија: Желимо да Ирак ослободи Палестину. Ми смо спремни да то урадимо и желимо. Не верујем да ће суседне земље да ослободе Палестину.

Новинар: Да ли је овај занат једини ваш извор прихода?

Занатлија: Јесте, то је традиција коју сам наследио од оца. Овим занатом се бавим 40 година.

Новинар: Да ли од заната можете да живите?

Занатлија: Могу. Не као раније, јер сада се осећају последице санкција. Народ више нема могућности да купује као раније.

Новинар: Хвала вам на разговору.

Занатлија: Желим да вам поклоним овај чајник.

Новинар: Шукран Һезилан. (Хвала вам много)

Наш следећи саговорник био је трговац материјалима. Има око 40 година, и каже нам:

Трговац: Живимо тешко, али нећемо умрети јер смо одлучни. Без обзира колико патимо, ми не жалимо јер хоћемо да издржимо у отпору. Мислим да ћемо успети. Американци могу да раде шта хоће. Не могу нам ништа. Ми ћемо јединствено да им се супротставимо, јер хоћемо да живимо боље.

Новинар: Да ли сте чули за агресију на Југославију?

Трговац: Чули смо, и било нам је веома жао. Колико можемо да вам помогнемо, помоћи ћемо вам.

Наша екипа је затим зауставила једну Ирачанку на улици, стару око 25 година. Она нам је рекла да су санкције веома сурове и неправедне.

Ирачки народ јединствен је, чврст, и одлучан у отпору америчкој доминацији

الرئيس القائد يستقبل الدكتور فويسلاف شيشيل رئيس الحزب الراديكالي الصربي

العراق يبني وشبه منتج ومؤسسات الدولة تعمل بصورة منضبطة رغم الحصار اهم فشل واجهته امريكا في عدوانها على العراق انها لم تستطع ان تجد داخل الشعب من تستند اليه السياسة الامريكية تقوم على تخريب الناس تجاه المعاني العالية وتغريب ولاهم وامنهم واوطانهم امريكا لايسرها وحدة اية دولة في العالم ولو اتحت الفرصة امامها لجزأت الدول الصهيونية تكره النوبيين والاديان والشعب الوطني واي حاكم توهي وتكره الاستقرار الا ذلك الذي يخدم مصالحها نامل نحن العرب ومنهم العراقيون ان يحافظ الفرسان الصرب والبوغسلاف على تماسك يوغسلافيا ووحدها بوجه الاطماع الامريكية والصهيونية

مبادر اواع استقبال الرئيس القائد صدام حسين... حلفه الله - الدكتور فويسلاف شيشيل رئيس الحزب الراديكالي الصربي

وقبل ان يرحل الرئيس القائد صدام حسين... والفرقة العراقية ابوه الله... والفرقة العراقية ابوه الله...

والفرقة العراقية ابوه الله... والفرقة العراقية ابوه الله... والفرقة العراقية ابوه الله...

والفرقة العراقية ابوه الله... والفرقة العراقية ابوه الله... والفرقة العراقية ابوه الله...

والفرقة العراقية ابوه الله... والفرقة العراقية ابوه الله... والفرقة العراقية ابوه الله...

في اطار اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق

تلاذت عرائية اخرى مصطبة بدواء والغذاء تصل عمان... والفرقة العراقية ابوه الله...

تجاهد على جرائم الامريكاني ضد الطفولة العراقية

مصادم من الرئيس الجيوني السيد ادم شيشيل... والفرقة العراقية ابوه الله...

بعضوات الى القائد من الرئيس الصهيوتي يهل بغداد

بمبادرة من الرئيس القائد صدام حسين... والفرقة العراقية ابوه الله...

على متن طائرة خاصة

وصول ولد يهنل جهود القتل السياسية له الجرائل القزبي... والفرقة العراقية ابوه الله...

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق... والفرقة العراقية ابوه الله...

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق... والفرقة العراقية ابوه الله...

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق... والفرقة العراقية ابوه الله...

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق... والفرقة العراقية ابوه الله...

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق

الفرق بين اعراس الرئيس القائد بتسلم اللواء والغذاء مع شعبنا في المنطق... والفرقة العراقية ابوه الله...

НЕМА КОМПРОМИСА СА АМЕРИКАНЦИМА

Др Војислав Шешељ: "Наши народи имају врло сличну судбину, а оно што нас данас највише приближава јесте чињеница да имамо заједничке непријатеље"

Новинар: Добродошли у Багдад.

Др Шешељ: Боље вас нашао.

Новинар: Дали можете да нам кажете који је циљ ваше посете Ираку?

Др Шешељ: Дошао сам на позив ирачке БААС партије и господина Тарика Азиза, а предводим делегацију Српске радикалне странке. Ми већ неколико година развијамо пријатељске међупартијске односе, идеологије наших странака су популарне, посебно по питању патриотизма.

Супротстављамо се америчком империјализму и новом светском поретку, а желимо даље да унапређујемо односе српског и ирачког народа, Југославије и Ирака који су деценијама традиционално били добри. Наши народи имају врло популарну, сличну судбину, а оно што нас највише данас приближава јесте чињеница да имамо заједничке непријатеље.

Пораз Ирака био би пораз целог света

Новинар: Господине Шешељ, шта мислите о издржљивости ирачког народа против санкција и агресије које 30 и више држава води против Ирака?

Др Шешељ: Ја сам први пут у Ираку, први пут у Багдаду, и ова три дана доста сам се кретао по граду, шетао по улицама. Ја сам у исто време тужан и одушевљен. Тужан сам због трагичних последица америчке агресије, бомбардовања, санкција.

У Ираку се данас много теже живи него пре америчке агресије и због тога сам тужан, видим да је у Ираку ситуација слична оној кроз коју је прошла моја земља. Ваши су проблеми још већи, али сам одушевљен одлучношћу ирачких људи, ирачког народа, чврстином да истрајете у овој светој борби. Ви, Ирачани, морате своју земљу да сачувате. Нико вам вашу земљу и њена богатства није поклатио. Ваш народ има четири и по хиљаде година дугу државотворну традицију и то ником не смеће дати, морате сачувати за себе и своју децу.

Ако ви победите у овој борби, ако Американци не успеју да вас униште, ви ћете бити величанствен пример, за углед целом свету, свим земљама, свим народима. Наш народ се десет година опи-

Агресија се наставља: свакодневно ракетирање цивилних објеката у Ираку

рао америчкој агресији, али ми у томе нисмо имали већег успеха. Американци су нашу земљу поцепали, пола Југославије је тако у старту одмах нестало, а сада и остатак Југославије покушавају да униште. Ми нисмо били довољно сложни и јединствени, а били смо и неопрезни, јер смо Американцима дозволили да својим методама, специјалним психолошким ратом, дубоко продру у нашу земљу.

Нажалост, наша земља је у октобру пала у америчко робство. Американци су обећавали ми вијарје долара и, наравно, слагали су. Никакве озбиљне помоћи није било. И данас под проамеричком влашћу наш народ живи 60 одсто лошије него у септембру прошле године. Зато Ирак нема избора, он мора издржати, јер ако поклекне пред Американцима изгубиће сви. Изгубиће и остале европске земље. Изгубиће цели свет. Дуго ће се чекати нека друга земља која би се успротивила Американцима. А како живе они које су Американци покорили, можете да видите како се живи у Румунији, Бугарској и осталим земљама које су се потпуно предале америчком загрљају.

И зато ја желим ирачком народу да остане сложан, чврст, подруководством председника Салама Хусеина. Док сте сложни и јединствени, ниједна сила не може да вас победи. Народ који има историју на коју погледа Вавилон, тај народ ниједна сила овога света не може да победи. Кад год вам је тешко сетите се својих предака, њихове тешке борбе, њихове традиције, не дајте се непријатељу, јер ћете тако сигурно победити.

И зато ја желим ирачком народу да остане сложан, чврст, подруководством председника Салама Хусеина. Док сте сложни и јединствени, ниједна сила не може да вас победи. Народ који има историју на коју погледа Вавилон, тај народ ниједна сила овога света не може да победи. Кад год вам је тешко сетите се својих предака, њихове тешке борбе, њихове традиције, не дајте се непријатељу, јер ћете тако сигурно победити.

НЕМА ДЕМОКРАТИЈЕ ЗА НЕПРИЈАТЕЉА

Тарик Азиз: "Демократија за непријатеља је као власник куће који широм отвара сва врата и све прозоре када долази лопов"

Седокос, шармантан, насмејан. Један од првих људи у земљи. За њега кажу да је институција у арапском свету. Господин Тарик Азиз. Као и сви, врло срдачно дочекује делегацију. Удобно смештен у фотели пушка томпус и разговара са др Војиславом Шешељем. Одмах на почетку истиче своју забринутост за ситуацију у Југославији.

Господин Тарик Азиз и др Војислав Шешељ разговарали су о догађајима који су довели Југославију у садашњи положај, о америчкој агресији на српски и ирачки народ, о њиховом мешању у унутрашња питања суверених држава, о методама које примењују да би дошли до циља...

Тарик Азиз: Добро дошли у вашу другу домовину. Веома сам срећан што вас

видим у Багдаду. Имали смо прилику да се срећемо са вашим људима из странке, а наш амбасадор у Београду, др Сами Садун, стално нам шаље извештаје о сусретима са вама. Веома смо забринуте због ситуације у Југославији и једва смо чекали да дођете да чујемо вашу оцену.

Ваш народ је храбар, али завера је била концентрисана на високом нивоу. Надамо се да ћете да изађете из ове политичке ситуације.

Српски патриоти неће поклекнути

Др Шешељ: Екселенцијо, ја вам најискреније захваљујем на топло, срдачном гостопримству којим сте нас дочекали, као и остали званичници Ирака са

којима смо већ имали част да се сусретнемо. Ми смо први пут у вашој лепој земљи и ових дана шетали смо Багдадом, посетили Вавилон. Одушевљени смо чврстином и одлучношћу вашег народа да истраје у овој светој борби. А колико је ваша борба тешка и важна за цело човечанство, ми, Срби, у потпуности смо схватили тек кад је заједнички непријатељ ударио на нашу земљу.

Нажалост, у нашој земљи је дошло до слома, проамеричке странке су преузеле власт у једном пучу који је директно Ција организовао. И код нас наступа нови период борбе. У тој борби ми, српски патриоти, нећемо поклекнути.

Ми настављамо нашу борбу у најтежим околностима. Ми се дивимо ирачком народу, ирачком председнику Сала-

Пријатељски сусрет Тарика Азиза и др Војислава Шешеља

му Хусеину и свим његовим сарадницима, међу којима ви имате изузетно значајну улогу. На вашој чврстој вољи, јединству руководства државе и народа, што је најважније. Народ који има такву историју и културу, као ирачки народ, одговара само једном суду, божијем, а Бог је само један, иако се ми, обични смртници, на различите начине њему молимо.

Ја желим јуначком ирачком народу да победи. Ваша победа биће и наша победа, јер ви данас не водите само битку за вашу земљу, за ваш народ, ви водите

Што се тиче ситуације у Југославији, нисмо очекивали такав развој догађаја и гајили смо већи оптимизам. Ми смо веровали да у Југославији, посебно Србији, јача фронт за супротстављање агресији. Нећу да кријем наша осећања, били смо веома тужни због онога што се догодило вашој земљи. Али, то не мења наш оптимизам, ми још радимо у истом смеру, али смо се надали да ће Југославија и Србија остати наш савезник.

Када је делегација Српске радикалне странке учествовала са нама на међународном сусрету у Багдаду, ваше коле-

У Египту сада постоји јак и важан отпор према Америци. Арапске земље, као што се види, осећају сада несигурност. Арапска солидарност и сарадња са Ираком расту, а делимично се побољшава и однос са Русијом. Зато смо ми оптимисти.

Битка се води сваког дана

Као што знате, битка није завршена. Битка се води сваког дана на различитим странама. Сваки дан они бомбардују Ирак од севера до југа. Наметнули су санкције, креирају завере против режима, воде пропагандну кампању против Ирака, али упркос свему томе нису успели да пољуљају одлучност и јединство Ирачана у пружању отпора, тако да полако почињу да одлазе.

Ви знате шта је са вашом земљом боље него ми. Међутим, ово је цена. Југославија је много сарађивала са западним земљама и југословенско друштво је било прихваћено на Западу. Али, када је пао Совјетски Савез, несврстана Југославија, јака Југославија, више није била прихватљива за НАТО и за Америку. Неки западни политичари су говорили против режима у Југославији, а ми смо њима рекли: "Када је био Совјетски Савез ви сте сматрали Југославију за најбољу и најефикаснију силу. Тада је Југославију водила Комунистичка партија независно од Совјетског Савеза, а ви сада желите да уништите ту исту Југославију јер је остала независна. То показује да ваш став практично није и принципијелан".

Они су припремали напад на Југославију, а потом је дошла нова фаза. Испоставило се да је велика грешка што су дозволили да се догоди оно што се догодило, а поготово после агресије. Ми говоримо о демократији за наш народ, међутим не смемо да заборавимо да нема демократије за непријатеља. Демократија за непријатеља је као власник куће који широм отвара сва врата и прозоре када долази лопов.

Нама не смета да нас зову диктаторима. Мене неки новинари питају: "Шта мислите о томе што кажу да сте диктаторски режим"? Мене то не љути. Ја се љутићу ако ми неки Ирачанин каже да сам диктатор, а не тиче ме се ако неки Американац каже да сам диктатор. Мене интересује мој народ. Садам Хусеин има веома лош имиџ на Западу. Питао сам их: "Да ли је Тони Блер популаран у Индији и Индонезији"? Шта се мене тиче шта они мисле о нашем руководству.

Садаму Хусеину је важно какав је његов народ. Зашто ви желите да постане господари и мудраци за друге народе и друге владаре. Ако Индонезјани, Бразилци и остали мрзе Тонија Блера, он неће да падне са власти, а ако ви мрзите Садаму Хусеина онда ви мислите да он треба да оде са власти.

Актуелни догађаји у Југославији не мењају наш однос према вашем народу, рекао је Тарик Азиз

битку за цело човечанство. Ако случајно Ирак не би успео у својој борби, прошло би много времена док би се нека друга држава одважила да се супротстави америчкој самовољи. Док је Ирак управан и док се бори, Американци не могу овладати целим светом, а пример јуначке борбе ирачког народа и вашег председника Садама Хусеина подстиче све друге народе света, који су сада у америчком ропству, да размишљају о слободи и о борби да из ропства изађу. Захваљујем вам екселенцију на вашем љубазном позиву да, као делегација Српске радикалне странке, посетимо Ирак, на могућности да се са вама сретнемо и да разговарамо.

Спремност за супротстављање Америци све јача

Тарик Азиз: Ирак је издржао ову своју битку, и још увек је издржљив. И ми нисмо забринуте за будућност. Сматрамо да се догађаји одвијају у нашу корист и на нашем подручју и у свету.

ге из странке су виделе колико има снаге у људима у свету који имају заједничко мишљење и исти циљ. Ми смо сигурни у чврстину нашег народа. Ове партије које су узеле власт неће успети. Ви сте странка која се стално бори, ваш народ је јак и храбар и ситуација у вашој земљи ће ићи ка бољем.

Ово што се догађа у Палестини сада је веома охрабрујуће. Америка покушава да доминира целим светом. Ирак се супротставио тој доминацији. Многи су мислили, Ирак има идеалистички став, то је само инат председника Садама Хусеина. Ми смо доказали да то није инађење – то је могуће. Живот неће да стане ако то одлучи Америка. Почело је да се мења мишљење људи у свету. Сада је страх од Америке много мањи него пре десет година. Трчање у амерички загрљај и тежња ка америчком начину живота ослабили су. Спремност за борбу и супротстављање Америци су све јачи.

Ти младићи у Палестини, који су расли у периоду када Израел ужива подршку Америке, храбро су се супротставили Америци.

Америчка хипокризија

Ови запаљивци, у ствари, немају стида. Са њима и са њиховим сарадницима се треба понашати као са људима који немају стида. Човек кога су у Израелу изабрали за председника владе, у логорима у Либару убио је 3-4 хиљаде Палестинаца, а они са њим сарађују као да је легитимни политичар. Међутим, са ирачким и југословенским руководством не, јер то су ратни злочинци. Понашају се како им одговара. На једном месту на један начин, на другом на други. У сваком случају, ми смо оптимисти што се тиче будућности.

Желимо од вас да чујемо шта се догађа у Југославији. Као што знате, раније смо имали одличне односе са Југославијом и пре неколико година поново смо обновили ту сарадњу. Неки сарадници господина Конгтунце кажу да желе да наставе са том сарадњом. Не знам колико је то тачно и колико може да буде стабилно.

Права власт у Србији сада је Вилијем Монтгомери

Др Шепел: Екселенцијо, наша је жеља да односи између наших држава буду што бољи, без обзира ко је на власти у Београду. Дакле, ми би као опозициона партија желели да допринесемо максимално да се ти односи успоставе. Нажалост, не видимо да су наше шансе велике. Поставља се питање искреног интереса, а интерес већине људи из нове власти је да се што пре распрода цела земља, све фабрике, сви потенцијали буда што, а да они добију велике провизије. Права власт у Србији је Вилијам Монтгомери, амерички амбасадор. Он је извео октобарски пуч, преврат и револуцију, али и ми који смо били у власти доста смо криви.

Американци су свим средствима водили специјалан психолошки рат против наше земље. У нашој власти није било довољно воље и одлучности да им у томе ефикасно парира. Медији су били у служби Американаца. Американци су организовали ових 18 партија у јединствену коалицију. Само је из благајне америчке владе прошле године исплаћено 70 милиона долара странкама, а томе треба додати разне невладине организације, америчке такозване невладине, односно Западноевропске уније и тако даље. Процењујемо да је то достигло цифру од 300 милиона долара.

Амерички агенти су деловали у свим институцијама система

Затим, поред политичких партија и медија, под својом контролом имали су такозване независне синдикате и неколико стотина такозваних невладиних агенција. Организовано су приступили тровању наше омладине, планирали су студентски покрет огнора, поткупљивали, потплаћивали и што је најопасније, амерички агенти су деловали у свим институцијама система. Показало се да

их има и у војсци, и у полицији, и у СПС-у, и ЈУЛ-у. На сву срећу, Српска радикална странка је, за сада, остала имуна на покушај да узурпирају наше редове.

Ми смо имали два мања покушаја удара и на локалном нивоу у два мања града у унутрашњости земље, али то није имало неког значаја. И ми који смо били у власти сукобили смо се међусобно у предизборној кампањи. Наш сукоб је доста олакшао посао, и ја ћу вам то екселенцијо отворено рећи, као пријатељу, као високом државном и партијском функционеру пријатељске земље. За ове две и по године колико смо и ми били у власти много смо трпели да би чували коалицију, јер стварна подела власти међу нама никада није потпуно проведена.

У предизборној кампањи ми смо се одмах ухватили у коштац са странкама НАТО-а, кренули смо жестоко против њих, а наши коалициони представници из левичарских странака су нам забили нож у леђа и, нажалост, предизборна кампања је прошла у знаку наших међусобних сукоба. То је ослабило и социјалисте и нас, без обзира на број гласова, њих много више него нас, јер ми смо сачували партијску чврстину, и ми смо навикли да будемо опозиција, а они никад до сада нису били. Ми смо као опозиционари били и по затворима, тукли се с полицијом, ја сам до сада шест пута био у затвору, увек због политике, тако да ми лакше подносимо ову ситуацију.

Наравно, све ово што се десило треба да нам представља само искуство. Нема код нас ни горчине ни мржње, ми разговарамо, контактирамо са социјалистима, много смо радикалнији од њих у парламентарним дебатама и сукобима са новом влашћу.

Стижу нове уцене, а обећаних пара ни од корова

Убеђени смо да још није све изгубљено, јер нова власт је неспособна, према објективним прорачунима живот народа у нашој земљи је за 60 одсто лошији него што је био у септембру. Огромна покушљања најосновнијих животних намирница, ниједна фабрика не ради, а обећана помоћ не долази.

Американци су обећавали шест милијарди долара директних инвестиција и кредита када се промени власт у Београду. Стигле су само неке мрвице, стижу нове уцене.

Американци су успели албанску националну мађину да инструментализују, да изведу побуну. Ви знате, екселенцијо, још из комунистичких времена, ви сте боравили у Београду неколико пута, а могле су се разне ствари приговорити политичком режиму, Титовом режиму, ја сам један од оних који је предњачио у тим приговорима и критикама, али нико не може да каже да су националне мађине утњетаване. Код нас, једноставно, нема традиције утњетавња националних мађина.

Националне мађине никада нису биле утњетаване

Тарик Азиз: То је јасно, ја сам то свима причао. Кад долази неко из исламске земље и каже да је у Србији утњетаван исламски народ, ја кажем: "Не, ми смо са Југославијом сарађивали и када је био Тито и после Тита. Сарађивали смо са председником владе који је био муслиман, потпредседником владе који је такође био муслиман, генералима који су били муслимани, и нико од њих никада није рекао да је мучен или да има неке проблеме или да нема власт". И 1971. године, када сам сарађивао са вашом земљом као министар информатије, био сам у посети на највишем нивоу.

Ово што су сада измислили је лаж како би уништили Југославију. Муслимански лидери у Босни раде у корист Америке, Немачке... како би они поделили земљу. То је тачно, и ја се са вама у потпуности слажем. Ми никада нисмо прихватили њихову оцену. Као што знате, ми смо исламска земља. Међутим, никада нисмо хтели да кажемо да смо против Југославије зато што она ради против муслимана, јер то није тачно. А такође Хрвати, зашто кажу да у Југославији није било добро. И Словенци. Шта је њима фалило у тој држави.

Др Шепел: Постоји један упечатљив пример који сведочи колика је моћ америчке манипулације. Албанци у Албанији и на Косову живели су на потпуно идентичан начин до Другог светског рата, потпуно иста ситуација је била, а данас треба погледати цивилизацијски домет и стандард Албанаца на Косову, колико се то разликује од стања у Албанији.

Тарик Азиз: У Албанији се живи као у средњем веку. Ја нисам видео, али наши који су били причају.

Др Шепел: Али, упркос томе, Американци су успели да инструментализују политичке предводнике Албанаца.

Тарик Азиз: За време агресије на Ирак државни секретар Сједињених Америчких Држава посетио је Албанију и дао им помоћ у цигаретама. Читав албански народ изашао је да га дочека, а ниједан Албанац од тога није имао користи ни једног јединог цента.

Америчке лажи

Др Шепел: Тако су Американци обећавали Бугарима да ће добити две до три милијарде долара и онда је бивши амерички отправник послова из Београда, Ричард Мајлс, отишао за амбасадора у Софију. Даје интервју за бугарске новине и пита га новинар, зашто Американци нису дали те милијарде које су обећавали. Ричард Мајлс је одговорио, па не би ви Бугари знали шта да радите са толиким парама. Ситуација у нашој земљи сада је крајње тешка. Поред свих ових проблема које сам вам поменуо и жестоких притисака, мислим да је председник Милошевић потпонио и намере и могућности Американаца, и да је био сувише убеђен у своју победу на изборима. Ми-

Др Шешељ пожелео је јуначком ирчком народу да победи

слио је да може да победи проамеричке странке а да нас много ослаби. И то је била једна велика грешка.

Американцима се ништа не може веровати. Милошевић је покушао да им прави уступке, по питању Републике Српске Крајине. Они су обећавали укидање санкција и увек су нас лагали. Видели сте сада и на либијском примеру. Рекли су, ако се два осумњичена Либијца изведу на тексашки суд да ће Либији бити укинута санкције. Један је Либијца ослобођен, други је осуђен иако нема никаквих доказа његове кривине, а санкције неће да укину. Е, тако је то и код нас било. Тада је Милошевић био у добрим односима са Американцима, ми смо били у сукобу. Ја сам био у затвору некад сам, некад са својим сарадницима. То је тако било у два циклуса, јер 1991. и 1992. године, до половине 1993. године, ми смо били у савезничким односима па је тај наш савез пропао кад је Милошевић прихватио Венс-Овенов план за Босну и Херцеговину.

То су неке поуке које сви морамо да имамо на уму. Овакво америчко понашање није никаква новост, они су тако поступали и са Индијанцима. Победију велики део Индијанаца, са остатком склопе мир и постигну разграничење и после годину дана иду даље. Тако они раде широм света. Не вреди ниједан уговор који се са њима склопи, нити га се придржавају ако немају интерес.

Потпуно су инструментализовали Уједињене нације, успоставили монополизам у међународним односима, нови светски поредак тоталитаран, гори од фашизма и од комунизма и иду на испирање мозга људима на највишем технолошком нивоу. Држе се старог правила Хитлеровог министра Гебелса, више пута поновљена лаж на крају постаје истина.

Комунизам само штетио српском народу

Сви ми који смо сада у српском политичком животу, 80 до 90 одсто нас били смо недавно антикомунистички дисци-

пленти, у то време и Коштуница, и Ђинђић, и Вук Драшковић. Из тог времена се ми добро, добро познајемо. Сви смо ми тада били заљубљеници западне демократије. Знали смо да комунизам није добар, поготову је био на штету српског народа, јер су комунисти измишљали нове нације да би Срба било што мање и да би се међусобно људи побили.

У Босни и Херцеговини живе само Срби, али Срби православци, Срби муслимани и Срби католици. Потпуно исти језик, исто порекло, а проблем је што су комунисти од вероисповести правили нацију. И док је Тито био жив то је некако остајало на подношљивој равни, али сукоби су букнули одмах после његове смрти, и проблем је што се Југославија постепено развијала од чврсте федерације на конфедерацију, па су се формирали посебни центри моћи у свакој од федералних јединица, а једна моћ у држави не трпи другу конкурентску моћ и сваки регионални вођа, вођа федералне јединице, жели да буде господар на свом подручју.

Такав случај имамо у садашњој Југославији, у Србији и Црној Гори. Црногорци су Срби, чисти Срби. Ту се разликују само две династије из прошлог века. Кад се наш народ почео ослобађати турског ропства, то је било у крвавим борбама.

На одвојеним деловима наше земље почело је то ослобађање. Ослобођена су два дела која нису имала територијалну везу међу собом, и из народа су никле две краљевске династије, буквално из народа, то нису биле династије аристократског порекла. У Црној Гори је никла династија из свештеничке куће, а у Србији су два трговца формирала те династије које су се смењивале на власти, значи људи из народа, али то је онда представљало у наредних 100 година озбиљан проблем. Данас Мило Ђукановић, председник Црне Горе, жели независну државу па макар она била на најмањем могућем простору само да је он ту главни. Нема апсолутно никаквог другог разлога.

Политичка сцена у Србији

Што се тиче садашње ситуације у Србији, мислим да проамеричка власт не може дуго опстати. Они неће да реше ниједан економски проблем, додатни хаос ће направити.

Народ је већ незадовољан и ми мислимо да ће се десити исто оно што и у Румунији, само много раније, с тим што се неће социјалисти вратити на власт него ми. Ми смо остали много чвршћи.

Тарик Азиз: Да ли је Социјалистичка партија Србије правила озбиљне чистке у својим редовима?

Др Шешељ: Па није она сама правила чистке. Њу је ДОС очистио. Огроман број америчких агената, криминалаца, корумпираних људи, већ је прешло у ДОС, тако да је ово здраво за СПС. А што се тиче ЈУЛ-а, 90 одсто чланова је прешло у ДОС. Наш народ никада није могао да прихвати да жена председника републике има своју партију. То не може да прође у српском народу и то је Милошевићу велику штету направило.

Тарик Азиз: Чак је и наш председник Садам рекао – шта је то, нешто ту није у реду.

Др Шешељ: Ми нисмо конзервативни, ми не спречавамо да жене учествују у политици. У нашој партији има доста жена. Ви сте упознали потпредседника наше партије Мају Гојковић. Имамо доста других посланика, имали смо министре жене. То су жене које се својом способношћу самостално баве политиком, али њихови мужевци нису политичари, неки су приватне занатлије, то је сасвим природно. Некад су људи могли да схвате и да се жена председника ангажује у политици, али унутар те исте партије, да се ангажује у хуманитарним акцијама, онда је то корисно и за партију, и за њеног мужа, и за народ, а њој ствара огроман углед. Она је формирала нову партију, некад су тензије између социјалиста и ЈУЛ-а биле много израженије него између нас и једних и других. Имају историчари и политички аналитичари о чему да пишу.

Тарик Азиз: Да ли је остала левица као партија?

Др Шешељ: Не, у Скупштини Србије немају ниједног посланика. Имали су мање од један одсто гласова, а у Савезној скупштини имају пет или шест, јер су били на истој листи са СПС.

Ђинђић немачки човек, Коштуницу подржавају Француска и Енглеска

Тарик Азиз: Како је ваше мишљење о Коштуници?

Др Шешељ: Мислим да се Коштуница нашао у улози којој није дорастао. Он није био озлоглашен као амерички сарадник протеклих година. У јавности је важио за умереног националисту. Многи новинари су га називали Шешељем у фраку, што је значило да је тако умеренији у схватањима, у наступима. Мислим да он лично није био на америчком платном списку. Међутим, прихватио

је да уђе у коалицију за коју је знао да је чине све сами амерички агенти.

Можда је он имао намеру, можда је мислио да може све да наигра. Ја мислим да не може и да ће врло брзо да буде поражен и одбачен, јер на њега Запад не рачуна на дугу стазу. Сукоби у ДОС-у су на линији поларизације Коштуница - Ђинђић.

Ђинђић је немачки човек уз извесну дозу подршке Американца. Коштуница се сад показује као човек Француске и Енглеске уз извесну дозу подршке Американца. Американци сад гледају на коју ће страну да се усмере. Убеђен сам да сматрају Коштуницу и Ђинђића са-

Та умешаност није спорна, али Југословенска Народна Армија је била заједничка армија претходне Југославије и мислим да је то нешто што се навија као општрица секире над нашом главом.

Американци оцењују да се до 31. марта мора испоручити Милошевић. Коштуница је сад у великој дилеми. Социјалисти се много уздају у њега, у Коштуницу, то сам чуо у више разговора са њима. Оцењују да ће ускоро доћи до сукоба у ДОС-у. Да ће се ДОС поцепати и да је онда могућа комбинација, да се прави коалиција са Коштуницом и евентуално још са неком странком. Ја мислим да је то прилично нерепална варијанта, али

Надам се да нисам ниједну надлежност пропустио. Све полуге моћи су у рукама Зорана Ђинђића, председника србијанске Владе.

Тарик Азиз: А где је у Србији Милутиновић?

Др Шешељ: Милан Милутиновић је председник Србије, али он сада нема никакву улогу у политичком животу. На ту функцију сам ја изабран 1997. године у првом изборном турнусу. Кандидат социјалиста је био Зоран Ђинђић, бивши председник савезне државе, пре Милошевића. Ја сам победио, имао сам три одсто гласова више. Милошевић је фалсификовао изборне резултате, а специјални амерички представник, Гелбард, дошао је у Београд да каже да су сва средства против Шешеља дозвољена и он је то јавно саопштио у Београду. Американци су желели да ми изађемо на улице и да се деси крвопролиће. Међутим, ми смо хладно реаговали, рекли смо све што смо знали о фалсификатима и на улице нисмо излазили.

Тарик Азиз: А ако се Црна Гора отцепи?

Др Шешељ: Онда Коштуница остаје без функције.

Тарик Азиз: То и хоћу да кажем, Коштуница остаје без функције. То се десило Горбачову.

Др Шешељ: Армија сада подржава Коштуницу. Коштуница је постигао договор са командантима армије и то је сад средство којим он парира Ђинђићу који је преузео србијанску полицију. Код нас је у многим стварима полиција моћнија од армије, јер је полиција организована по војном моделу. Армија има тешко наоружање, авијацију, али у случају неког унутрашњег сучељавања, полиција је много моћнија.

Тарик Азиз: Када је полиција то постала?

Др Шешељ: Па негде 1991. или 1992. године, кад је избио грађански рат. Армија је била у очајном стању. Стари комунистички генерали су били неспособни, имали смо типичну идеолошко-комунистичку партију и у њој је владало расуло. Пошто је армија била на савезном нивоу власти, а Милошевић на републичком, он је почео да формира јаку полицију, како би надокнадио слабости армије. Нови моменат су били споразуми унутар ОЕБС-а, који су ограничили број војника и наоружања за европске земље, а после Дејтонског споразума начињен је војни споразум који је то све прецизирао на Балкану. Тада смо имали у погледу наоружања моћну Титову армију.

Тарик Азиз: То је била одлична армија.

Др Шешељ: У погледу наоружања је била одлична, али тешко наоружање је застарело, а нешто смо морали да уништимо да бисмо поштовали овај споразум. Због тога је полиција била веома важна, а и очекивала се албанска побуна на Косову.

Тарик Азиз: Да ли је било криминала у полицији?

Вођа ирачана Садам Хусеин са својим храбрим борцима

мо привременим решењем, и да тек трагају за правим човеком који би био директни протагониста њихових идеја. Човек који би био идеалан са америчког становишта је садашњи потпредседник Владе Србије, Жарко Кораћ, он је председник Социјалдемократске уније, Јеврејин по мајци. Он је толики србомрзак да је за Американце идеалан, а његова се партија пре неколико дана јавно заложила за бракове хомосексуалаца. Можете мислити онда какав је то састав људи.

Коштуница је направио неколико погрешних корака већ у старту. Одрекао се међународног правног континуитета. Прихватио је да наша земља буде примљена у Уједињене нације и међународне организације као новостворена држава, а ми смо пре тога инсистирали на међународноправном континуитету, који датира још од Берлинског конгреса 1878. године.

То је веома опасно за нас, ја мислим да ће се ускоро Американци појавити са захтевом да плаћамо ратну штету за Хрвате и Босну и Херцеговину. Рат који се десио у нашој земљи био је типичан грађански рат, са елементима страног мешања. Међутим, сада ће Американци да доказују да се Савезна Република Југославија мешала у унутрашњи сукоб у Хрватској и Босни и Херцеговини.

за нас би био велики успех и ако изнудимо превремене изборе. Проблем је Коштуници што није чврст човек. Он је прво саопштио да неће да прими Карлу Дел Понте, тужиоца Хашког трибунала, па је онда примио под притиском. И тако има читав низ потеза који говоре о његовом лутању у политици.

Коштуница има мале надлежности

Тарик Азиз: Шта он има од власти у Југославији, ако Ђинђић има Србију, а Црна Гора је скоро независна?

Др Шешељ: Он има два проблема. Први је проблем што он нема скоро никаквих надлежности ако остане заједничка држава. Те потезе о којима сам говорио он је направио док још није била формирана Савезна влада. По нашем Уставу, председник Републике има веома мале надлежности, оне су симболичне. Једина озбиљна надлежност је што је врховни командант војске. Али не командује ни ту самостално, него заједно са председницима федералних јединица у врховном савезу ДОС-а. Поред тога, он даје помиловања, одликовања, поверава мандат за састав Владе представнику парламентарне већине, предлаже судије Уставног и Савезног суда и то је све.

Др Шешељ: Да, шта је био проблем у полицији? Полиција је почела да се бава криминалом, шверцом нафте, цигарета, девиза и других ствари. Полиција је почела да формира свој фудбалски клуб, неки полицијски генерали су били толики заљубљеници у фудбал, да су заставили све друге полицијске послове. Можете ли замислити полицијске генерале који се баве продајом фудбалера. То је изнутра слабило полицију, а онда је један број полицијских генерала и пуковника био уцењен од стране америчких тајних служби. Речено им је ако буду пасивни да неће бити оптужени пред Хашким трибуналом, а ако остану уз Милошевића да ће заједно са њим у Хаг. И ту су многи од њих пукли.

Десио се један важан психолошки моменат. Милошевић је изгубио већ у првом кругу. Можда је Коштуница имао 50 одсто, можда нешто мање од 50 одсто, али имао је скоро 10 одсто више од Милошевића. То је срзало Милошевићев ауторитет међу сарадницима, а у политици је много горе кад се изгуби ауторитет него кад се изгуби власт. Милошевић је погрешно што није истог дана признао Коштуничину победу, и честитао му. Да је то урадио распложење народа би се у Милошевићеву корист окренуло. А овако је народ био огорчен, јер ово није био први покушај фалсификовања избора. И 1996. године социјалисти су изгубили локалне изборе па су хтели да их добију преко суда. Председничке изборе су изгубили 1997. године, па су задржали ту функцију, тако да је ова ситуација створила велику додатну дозу нетрпељивости према Милошевићу.

И зато је много незадовољних људи изашло на улице. Револт је био велики. Да је признао победу Коштуници, народ који није апсолутно очекивао такав резултат, био би запрепаћен. Милошевић би тако стекао нове симпатије, социјалисти би формирали коалицију са црногорским социјалистима, формирали Савезну владу, Милошевић би могао да буде

председник Савезне владе. По нашем уставном систему функција председника Владе је много моћнија од функције председника.

Није ни Милошевић био моћан зато што је био председник републике. Милошевић је био моћан зато што је био председник СПС-а, највеће политичке партије, све владе су му биле потчињене, тамо су били његови људи, то је била дисциплина, и да је тако урадио, пуч не би био могућ. У тим преломним моментима, многи људи који су слабог карактера, успаниче се, уплаше се, нагонски беже, на то је требало рачунати.

Тарик Азиз: Многи његови сарадници су побегли, то је била издаја.

Др Шешељ: Да, да и то је једно велико искуство које имамо пред собом, не вреди да јадикујемо због свега што се десило.

Тарик Азиз: Ми разумемо шта се догодило. За сада не сарађујемо са новим руководством. Неки сарадници господина Коштунице покушавају да остваре контакт са нама. Ми им кажемо да желимо да сачувамо наше односе, али нећемо да идемо даље. Ми смо уз вас. Све што смо обећали раније, то још важи, и са СПС-ом, такође. Ми рачунамо и даље на СПС као пријатељску партију. Где год смо подржаћемо вас, и ви можете да рачунате на нас.

Руси стају на ноге

У источној Европи је другачија ситуација, није као у Југославији. Америчко искуство није исто у свим земљама. То зависи од политичких снага које тамо делују. У Бугарској је социјалистичка партија слаба, чак и нема своје право руководство. У Румунији је нешто боље, сада су вратили власт и то је добар резултат. Мађарска изгледа има тешку ситуацију. Влада гаји традиционалну мржњу према Русији и иде све више према Западу. Међутим, у Русији је добар развој догађаја. Јесте споро, али Руси полако враћају своју снагу.

Ми имамо добре односе са Русијом. Запад, као што сте рекли, даје празна обећања и лаже. Народ може да буде преварен, поготово када је ситуација таква као што сте ви објаснили да је у Југославији. Међутим, народ на крају мора да препозна патриотски режим. Без обзира колико грешака има, он је бољи од непатриотског режима и то је охрабрење.

ДОС-а је савез 18 партија. Невероватно је да 18 партија формира владу. То је комедија. Да ли Ђинђић има већину у српском парламенту због савеза у ДОС-у?

Др Шешељ: Нико од њих нема већину.

До краја марта преломни догађаји

Тарик Азиз: Колико посланика има српски парламент?

Др Шешељ: Српски парламент има 250 посланика. ДОС има 176, Ђинђић има 46 и Коштуница 46, а 85 имају све остале партије из ДОС-а. Њих је 16, дакле, то у просеку дође по 5 посланика.

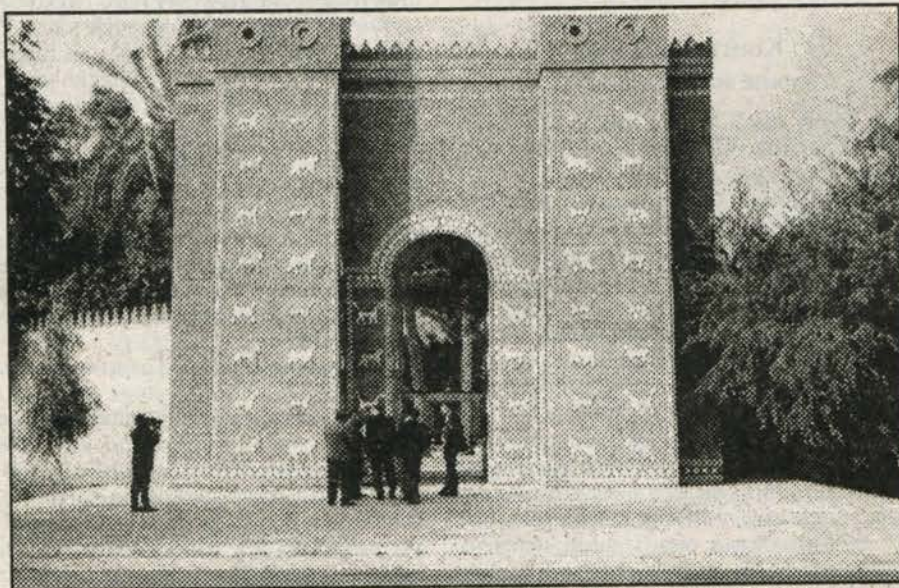
Тарик Азиз: Ако, на пример, дође до савеза између СПС, ДСС и Српске радикалне странке?

Др Шешељ: Недостаје још гласова. Коштуница има 46, СПС 37, то је 83, ми имамо 23, то је 106 и Арканова странка. Странка српског јединства, има 14, то је 120, требало би још најмање шест гласова да бисмо оборили Владу. Значи, требало би још нека странка да би се оборила Влада, с тим што у таквој ситуацији почне да делује тајна полиција, а онај ко има тајну полицију, тај има велику моћ. Сваки посланик може бити поткупљен, неки посланик може доживети саобраћајну несрећу пред седницу, неки може физички бити спречен да дође. Врло је опасно кад се нема комотнија већина. Социјалисти много хвале овакву рачуницу, али она је дошла и до ушију Ђинђића, и до ушију Американца. Свесни су и они тога, тако да ја мислим да је то илузорно. Апсолутно сам сигуран у наша 23 посланика, то су најоданији кадрови наше партије, али питање је шта ће се све десити.

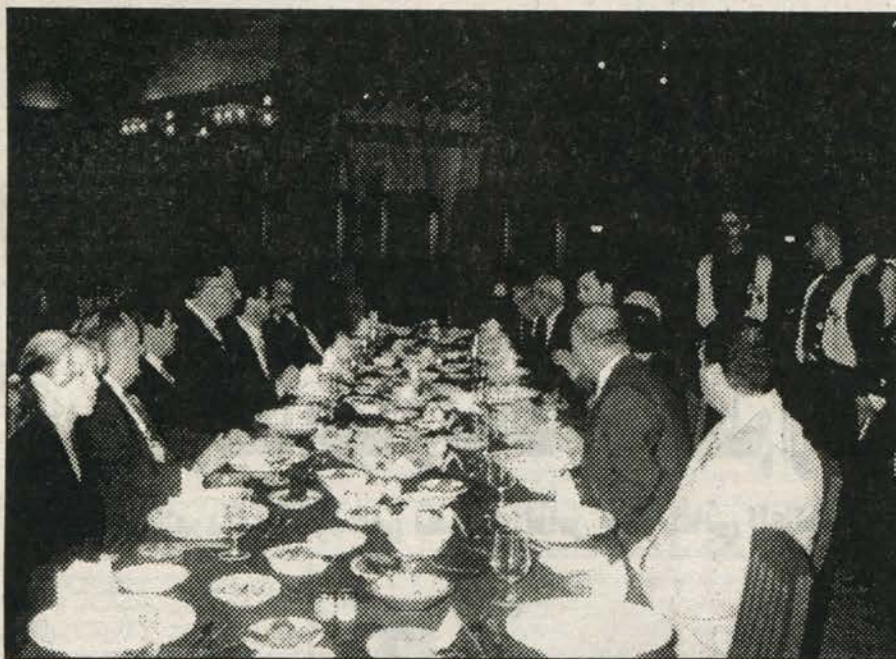
Мислим да ћемо до краја марта имати неке преломне догађаје, јер оно што показује ДОС то је страшна, загрижена мржња према политичким противницима. Они не знају да управљају државом, не знају да управљају економијом, али зато само желе да суде, да суде, да суде. Они би хапсили и судили, а не могу да кажу због чега.

Пре два три дана је ухапшен бивши директор државне телевизије, под оптужбом да је крив за погибију 16 новинара који су погинули за време НАТО бомбардовања. НАТО је бомбардовао зграду државне телевизије, а Карла Дел Понте је изјавила у Београду да је Милошевић био обавештен да ће телевизија бити бомбардована.

Пазите, не може зграда државне телевизије бити легална војна мета. Добро, могла се телевизија преместити на рез-

Данашњи Ирак настао је на темељима једне од најстаријих колевки људске цивилизације

Свечаној вечери коју је приредио Тарик Азиз присуствовало је више од двадесет чланова руководства БААС партије

ревни положај, постојао је резервни положај. И тај положај се лако открива из сателита, не може да буде тајна ни пола сата, а државна телевизија мора да настави да ради без обзира на опасност.

Тарик Азиз: И у агресији на нашу земљу трећег дана они су гађали телевизију и радио-станицу. Ми смо већ пре тога пронашли начин за покретну ТВ станицу. Једна од друге су удаљене 10 километара и стално су у покрету. Одавно смо набавили таква кола. Једна смо узели из Југославије, и тако смо имали телевизијску станицу у покрету.

Приметили смо да руководство Југославије није било спремно за такав рад и зато је начињена велика штета. Неки људи мисле да непријатељ неће починити велики злочин. То је велика грешка. И сам сам одговоран за једну такву грешку коју сам направио 1998. године. Ја сам био министар спољних послова и зграду министарства нису бомбардовали. Али, ми нисмо били тамо. Имали смо резервне положаје. Зграда је била празна, и да су је бомбардовали уништили би само зграду.

Међутим, ми смо 1998. године направили погрешну процену. Радили смо у згради Министарства спољних послова, а испред нас се налазила зграда коју су злочинци запалили. Чуо сам неки звук и одлучили смо да изађемо. Када смо изашли видели смо да су нас ракетирали. Они су ракетирали зграду Министарства спољних послова, али је ПВО деловала и скренула ракету на други циљ. А ракета ако не погоди циљ не експлодира. Пала је на земљу 200-300 метара даље. Да је погодила зграду Министарства сви бисмо погинули.

Иначе, све установе за које смо били сигурни да ће да бомбардују испразнили смо, чак су и фабрике биле празне. Ми смо око 6.00 ујутру знали да ће да нас бомбардују. Специјални комитети и његови инспектори су амерички аген-

ти. Они узимају своје ствари и одлазе. Обавестили су нас да је специјални комитет изашао, ми смо рекли одмах долазимо. Имали смо око 15 сати до бомбардовања и за то време смо све очистили. Они су само погодили празне зграде. Тих дана погинула су 34 бораца.

Нема оправдања за оне који подржавају агресију на свој народ

Влада Југославије није била спремна за такве ситуације, јер је било много цивилних жртава, а мало жртава у војсци. Војска такорећи ништа није изгубила. Војска је тренирала да се сакрије и нађе други положај.

Без обзира на све, то је велико искуство. Међутим, значајна чињеница је да је то била агресија на народ а не на режим. Јер народ је платио агресију, његово власништво и његова добра, јер та добра нису власништво Милошевића. За људе који подржавају агресију нема места у народу. Погоотово ако су то неке групе као ДОС. Само треба да се истраје и да се сачува национални дух. Никаква лаж не може дуго да траје. Ми смо уверени у будућност Југославије, али нам није јасно како ће се сада ситуација развијати.

Др Шешељ: Мислимо да ће се све више компликовати односи унутар ДОС-а, и расти народно незадовољство.

Тарик Азиз: Осамнаест странака, и свака хоће своје министре и положаје за своје људе. Њих нико не може да организује тако да сви буду задовољни, не постоји нико да их све задовољи.

Др Шешељ: Нама остаје да се боримо, и сигурно нећемо постустати.

Тарик Азиз: Када је почела агресија на нашу земљу, ми смо имали власт већ 22 године. Осам година смо били у рату са Ираном, а период наше владавине није толико дугачак. Ми смо генерација која је водила револуцију и сви смо научили

и навикли на илегалан рад. Зато нама није тешко у ратним околностима. Свако узме своју пушку и иде по старом методу рада, а не остајемо заробљени у инструменту власти. Зато непријатељ не може да нас преглази.

Пре агресије ми смо се борили против спољних непријатеља. Наше снаге, које су биле на граници са Ираном, повукли смо да бисмо се супротставили Американцима. Рат између нас и Ирана завршен је две године пре тога. Међутим, Иранци су од свег срца желели освету. Њихови агенти откривали су наше положаје и правили неред. Били смо изненађени. Имали смо наш метод како да се супротставимо америчкој агресији, али наша армија није била као ланац на граници, него јединица овде, батаљон тамо и војска се повукла унутар градова на југу земље. Потпредседник владе и потпредседник републике окупили су своје сараднике и отишли на југ међу народ. Партија се организовала и повратила стабилност. То је трајало две недеље, а онда су се сви вратили и почели поново да се концентришу на положајима и ситуација се стабилизовала.

Партија која је у опозицији лакше води борбу и остаје чвршћа. Они који долазе у партију на власти, а нису се борили, али постају министри и добијају привилегије, они не умеју да иду ни у праву борбу, ни у политичку борбу, и стално се плаше за своје интересе.

Када смо почели да се упознајемо са политичким партијама у Југославији оценили смо да нам је Српска радикална странка најближа. Наш амбасадор у Београду вас много воли. Он је, иначе, био шеф мог кабинета дуго година.

Да ли остајете до среде?

Др Шешељ: У среду рано ујутру идемо.

Тарик Азиз: Да ли можемо заједно да вечерамо у понедељак?

Др Шешељ: Са задовољством. Ми смо припремили поклон за вас.

Ово је специјални број наших новина "Велика Србија" и ми смо то направили поводом боравка ваше делегације у Београду и поводом разговора са вашим амбасадором. Ово је књига о Српској радикалној странци коју је господин Мигати написао, он је крив за ту књигу. Екселенцију, ово је српска народна ношња, традиционална одећа српског народа. А ово је српски народни инструмент - гусле. У арапском свету постоје слични инструменти, али је ипак овај нешто оригинално, српско.

Уз овај инструмент певале су се само јуначке песме, никакве друге осим јуначких.

Ово је један сувенир Српске радикалне странке који је урађен у форми традиционалне капе српског официра. Српски официри су имали овакве униформе до Другог светског рата и ниједна армија на свету је нема. Ово је ознака Српске радикалне странке, иницијали странке.

Тарик Азиз: Хвала вам пуно.

Др Шешељ: Хвала и вама.

БОЖЈА ВРАТА

Др Војислав Шешел: "Народ који има историју на коју подсећа Вавилон, ниједна сила овога света не може да победи"

Ко год се нашао унутар града Вавилон, старог 4.500 година, није могао а да се истовремено не задиви и не уплаши. Величанствено моћне и јаке трајне зидине прво вас задиве, а онда неумољиво подсети на људску трошност. На тако моћним, jakim и трајним темељима настао је данашњи Ирак. Таква историја чини много јаснијом снагу, одлучност, чврстину и јединственост ирачког народа да одбрани своје.

Вавилонска кула помиње се у старом завету. Библијска легенда каже да је народ који је говорио истим језиком зидао грађевину која је требало да допре до неба. Када је Бог видео шта су наумили, помислио је да ће тај "један народ који говори једним језиком" успети да уради што је хтео. Направио је пометњу у језику и они више нису могли међусобно да се разумеју. И зидање куле је прекинуто. Неки црквени они сматрају да је снага која је израстала из њиховог јединства, јединства народа, уплашила Бога.

Снага јединства данас је застрашујућа за оне који су чинећи највеће злочине себе прогласили за богове, оне који су за себе помислили да су апсолутни господари живота и смрти. Вероватно је зато њихов циљ разбијање јединства на свим просторима. Они врло добро знају колика је снага јединства, али многе би на то требало подсетити.

Данашњи Ирак настао је на темељима месопотамске цивилизације. Долина река Тигра и Еуфрата једна је од најстаријих колевки људске цивилизације. Ту су већ 4000 година пре нове ере настале прве државе. Најстарији становници били су Сумери, први творци високоразвијене културе. На тлу Месопотамије државе су се често смењивале, али је очуван континуитет друштвеног уређења, привреде и културе од првих градова држава у Сумери, у другој половини четвртог миленијума, преко акадског царства у трећем миленијуму, старог вавилонског царства у другом миленијуму, асирске државе и новог вавилонског царства у првом миленијуму, све до персијских освајања у 6. веку пре нове ере.

Темеље старе културе Месопотамије поставили су народи Сумера, Акада и Вавилон, а касније су је прихватили Асири и Халдејци.

Сви споменици написани су клинастим писмом које се појавило у првој половини трећег миленијума пре нове

ере. Творци писма били су Сумери, али су га прихватили и сви каснији народи Месопотамије. Полазећи од клинастог писма, Феничани су направили први алфабет.

Народи старе Месопотамије, посебно у периоду старог вавилонског царства, унапредили су знања која могу да се уброје у зачетке неких наука, пре свега оних које су биле везане за практични живот, као што су астрономија, математика, медицина... Знање из ових области примењивали су у изградњи иригационог система, мерењу земље, рачунању времена и у трговачким и зеленашким операцијама.

Вавилон је највећи успон доживео за време владавине Хамурабија. Под Хамурабијем, оснивачем вавилонске династије и његовим наследницима, Вавилон је постао културно седиште Сумера. Један је од најстаријих културних, политичких и трговачких центара. Саградили су га Сумери, а први пут се помиње у 24. веку пре нове ере. Име града

Вавилон, или Бабилон, води порекло од акадског бабиљу, што значи божја врата. Град је сачувао свој углед још више од 1.000 година, пошто је пропала његова политичка моћ.

Најзнаменитији подвиг Хамурабија је његов законик, исписан клинастим писмом на каменом стубу. То је први законик робовласничког друштва који нам је ближе познат.

Од чувеног града Вавилон, са дворцима и храмовима, који је изградио цар Набукодонос, данас је остало мало: зидине града са капијом богиње Иштар, трагови грандиозне куле и вртова, такозвани Семирамидини висећи вртови и процесiona улица која је водила у град.

Ирак је земља историје, дуге традиције и богате културе. Зашто би то неко сметало? Зашто би неко покушавао бомбама, осиромашеним уранијумом и санкцијама да затре један такав народ? Нормалан ум тешко то може да појми. То је, изгледа, једино јасно злочинцима који немају своју историју.

Унутар зидина Вавилон: Ирачани су народ са 4500 година старом државотворном традицијом и са јаком националном свешћу

11. ФЕБРУАР 2001. ГОДИНЕ, ЧЛАНОВИ ДЕЛЕГАЦИЈЕ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ БИЛИ СУ ГОСТИ
ПОТПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ ТАХЕ ЈАСИНА РАМАДАНА

ТОТАЛИТАРИЗАМ НОВОГ СВЕТСКОГ ПОРЕТКА ПРЕД СЛОМОМ

Др Војислав Шешељ: "Разлози због којих Американци мрзе Србе исти су као и разлози због којих Американци мрзе Ирачане. Зато што смо као народи сувише поносни и непокорни и не прихватамо страни диктат"

Господин Таха Јасин Рамадан је трећи човек земље, први за економску сарадњу. Строгог погледа, озбиљног израза лица, уздржан је у испољавању емоција. Одлично познаје ситуацију у Југославији. Господин Рамадан и др Војислав Шешељ разговарали су о пријатељским односима између Ирака и Југославије и периоду када су ти односи били поремећени, о америчкој агресији и притисцима, методима супротстављања злу званом Америка, о путу којим је ишла БААС партија и једној пропалој револуцији...

Господин Рамадан врло критички објашњава многе догађаје и у ирачкој и у нашој историји.

Т.Ј. Рамадан: Срећни смо што сте посетили нашу земљу. Сусрети и разговори су најбољи начин да се постигне решење. Ми имамо своју економску природу и економске могућности и на дистанци смо са великим силама садашњег света. Као што је познато, они који уништавају Југославију и који су је довели у садашњу ситуацију, исти су они који уништавају Ирак.

Лидери који су се срели пре пола века и створили несвртаност, нису имали илузија о могућностима и условима борбе, који су тада били много лакши него данас. Без обзира на ситуацију која је тада била, хладни рат, лидери су осетили потребу да себе сачувају од непријатеља.

У садашњем свету, који је постао униполаран, они добри људи који воле слободу, они који желе да сачувају своју земљу треба да сарађују што више и да нађу што боље начине да би се зауставили ови злочинци. Та сарадња може да

Таха Јасин Рамадан: они народи који воле и цене слободу и који желе да сачувају своју земљу треба да сарађују и нађу начин да зауставе америчко зло

буде на различitim нивоима. На партијском, на нивоу влада или неких организација, све зависи како се договоре.

Мислим да ће ваша посета бити корисна због размене искуства. Ја не желим да хвалим наше искуство, али оно је заиста значајно за ово доба. Уверени смо да је наше искуство важно да би се пронашао најбољи начин да се зауставе Американци на њиховом путу и да се сачувају државни интерес и независност државе и народа.

Такође, желимо да чујемо ваше мишљење о ситуацији у вашој земљи и начинима решавања проблема.

Амерички циљ

– уништење српског народа

Др Шешељ: Екселенцијо, од срца се захваљујем на срдечној добродошлицы. У вашој лепој земљи свуда смо добро примљени. Дошли смо као искрени пријатељи и то пријатељство осећамо где год дођемо.

У овим тешким временима у којима се налазе ирачки и српски народ, Ирак и Југославија, у преломним моментима за цео свет, ми Срби смо били у ситуацији да поново трагамо за сопственим идентитетом. Слом комунизма у источној Европи затекао нас је неспремне.

Они који су данас непријатељи Ирака направили су и план за разарање Југославије. Југославија је у време хладног рата толерисана од стране Запада зато што није била у совјетском блоку. Међутим, већ 1990. године Американци и њихови савезници су отворено кренули у реализацију плана распада Југославије. Они су инструментализовали политичка руководства мањих народа, прво Словенаца и Хрвата, а затим и Босне и Херцеговине и Македоније. Југославија је сведена на половину оне претходне. Наш народ је доживео велики шок због тога. Комунизам је морао да пропадне, јер није имао историјских перспектива.

Наши људи су били убеђени да се транзиција може провести на миран начин и да се може сачувати Југославија. Међутим, са Запада је индукован грађански рат, јер амерички циљ је уништење Југославије, уништење Србије, уништење српског народа. Разлози због којих Американци мрзе Србе, исти су као и разлози због којих Американци мрзе Ирачане. Зато што смо као народи сувише поносни и непокорни, не прихватамо страни диктат.

Ми смо имали много заблуда осамдесетих година у погледу западне демократије. Били смо под утицајем западне демократије, масовних медија, прихватили смо здраво за готово ону слику коју су они широм света презентовали. Наши људи су били у заблуди и по питању агресије на Ирак 1991. године и сви смо били у заблуди, јер смо само једну страну могли да чујемо у медијима, амерички приказ истине.

Међутим, када је нас задесила иста судбина почели смо да размишљамо

својом главом, онда смо схватили многе ствари. Али, 1991, 1992, 1993, 1994. године код дела нашег политичког руководства непрекидно је трајала заблуда да се може постићи компромис са Американцима и Западом, да је могућ трајан договор, међутим, сваки су договор кршили када је то њима одговарало.

Огромна средства су искористили да би оборили власт у Београду и материјално и психолошки инструментализовали велики број политичких партија, независних синдиката, локалних медија, преко 600 малих радио и телевизијских станица, независних синдиката, невладиних организација и тако даље. И успели су у октобру да изведу пуч.

воде државу, неспособни су да управљају економијом, ситуација је све гора. Све што су Американци обећали од помоћи са Запада слагали су, тако да очекујемо и велико отрежњење у народу.

Намеће се овде питање како је дошло до оволиког преокрета народног расположења, народне воље. Стална медијска тортура мора да остави трага на свести људи. Када се људима стално намећу лажи и дају празна обећања. Ми смо изгубили иницијативу у медијском рату, сувише смо дозволили америчким агентима да слободно делују у нашој земљи.

Друго, народ је дошао на доњи праг социјалне подношљивости и треће, што је можда најгоре било за нас, што народ

Др Шешељ: Сва средства која су против ирачког и српског народа употребљени заједнички непријатељи говоре о њима, њиховом моралу, њиховој нечовечности

Има доста и наших грешака због којих је пуч успео, ми то отворено признајемо. Дошло је до сукоба међу нама, као коалиционим партнерима, који смо тада били у Савезној и Републичкој влади. Између нас, српских радикала и левичарских партија. Ја по том питању морам бити много субјективан. Рећи ћу вам да ми радикали нисмо криви за тај сукоб, а сутра када будете разговарали са представницима СПС-а вероватно ће они рећи да нису они криви, али до сукоба није смело да дође, јер америчкој перфидној злочиначкој агресији једино смо се јединствени могли супротставити. Тог јединства нам је понестало у најкритичнијим моментима.

Међутим, убеђени смо да садашњи режим не може дуго трајати. Знате, испљивало је на површину нешто најтамније, најмрачније, најмутније са дна реке, свако ново таложњење то ће опет отерати на дно. Нова власт ће се завадити изнутра, 18 партија не може да нађе трајно заједнички језик, неспособни су да

у једном моменту није видео перспективу. Ми смо морали брже приступити неким реформама, морали смо у привреди много већу дисциплину да заведемо, поготову у јавном сектору, тога није било, систем је нагрисала корупција, а измакао се и школски и здравствени систем власти.

Народ је исувише много пораза доживео. Изгубили смо Републику Српску Крајину, Републику Српску, Косово и Метохију, Македонију, а Црна Гора је на путу да буде изгубљена. Санкције су нас све више исцрпљивале, а људима нисмо понудили праву перспективу. Максимално смо наше снаге после бомбардовања користили за обнову инфраструктурних објеката и ту смо имали много успеха, али нисмо стигли да решимо нека горућа социјална питања и мислим да смо као власт били криви што се нисмо много више у томе ангажовали, а могли смо.

Ирак – ретка буктиња слободе

Сад смо у ситуацији да сагледавамо искуства и извлачимо поуке. Не вреди нам јадиковати због онога што се десило и због онога што смо пропустили. Ми смо странка која исказује апсолутно контрирање западном режиму, и наша борба се наставља. Ми веома ценимо и поштујемо улогу коју има Ирак у борби против америчког империјализма, против новог светског поретка.

Ирак је данас једна ретка буктиња слободе, Ирак се најозбиљније супротставља Америци. Зато су значајне ваша борба и наша борба и борба свих слободољубивих народа, јер ако ви успете у тој борби Америка неће издржати толики пораз. Ако би неким несрећним случајем Ирак био поражен Америка не би скоро имала неку озбиљнију кочницу.

Наша два народа имала су традиционално добре односе. Ти односи су били политички, међдржавни, али и економски. Од економске сарадње кроз обострану корист живеће су многе југословенске фирме.

Међутим, ти пријатељски односи су поремећени осамдесетих и почетком деведесетих година и највећим делом то је урађено кривцом наше стране, јер је нас захватио онај синдром који се појавио у Европи. Једва смо чекали да се отарасимо комунизма, а идеализовали смо западне вредности и потцењивали смо дотадашњу политику несврставања. Кад смо одбацивали комунизам, одбацивали смо све, а наш народ каже, не сме се с прљавом водом и дете бацити из корита. Дакле, морали смо да ценимо много више и да чувамо оно што смо имали као трајну вредност у односима народа и држава, а што није имало идеолошки третман.

Прилично се споро јавља свест о нашим односима у нашем друштву, али ја морам, екселенцијо, са поносом да вам кажем да је наша партија Српска радикална странка прва која је истину сагледала. Први смо и јавно признали заблуде у погледу наше спољнополитичке оријентације, заблуде по питању херојске борбе ирачког народа. Одбацили смо те лажне слике које су нам западни медији пласирали и сваком даном све више ценили и поштовали то што ви радите и нашим таквим иступима ми смо створили један ниво поверења и сарадње са вашим дипломатама у Београду.

На сваки атак против Ирака ми смо први реаговали, у нашој јавности смо се пробрили са истином да Ирак води јуначку борбу, да је ирачки председник Салам Хусеин херој светске антиимперијалистичке борбе. Толико је та лажна америчка слика окупирали наше јавно мишљење да је у првим проамеричким демонстрацијама 1991. године у Београду, против Милошевића руља узвикивала Слобо Саламе, као да је сада то нешто најувредљивије за Милошевића.

Таква је била вештачки створена свест јавног мишљења. Тако да су се и они политички фактори који нису ништа имали против Ирака, који су и желели

сарадњу, бојали да то не нанесе велику политичку штету, зато што ће их западни медији третирали на овај начин. Онда смо пре неколико година отворено напустили у јавности као пријатељи ирачког народа, изражавали се са много поштовања према председнику Саламу Хусеину, затим смо преко наших новина објавили извештај број текстова, имали смо специјалну емисију наше странке "Радикалски таласи", где смо у неколико наврата приказали ирачку јуначку борбу, стравичне цивилне жртве америчке агресије и тако даље. И данас је слика потпуно другачија по том питању, ми већ одавно писмо у дефанзиви. Поготово с тим пркосно наступамо у односу на нову власт, коју чине највећи послушници Америке.

Ми се надамо да ће се ти тамни облаци ускоро разићи, да ће наш народ ускоро имати нову власт која ће исказивати његову душу, национални понос, достојанство и част и уверен сам да ће међдржавни односи Југославије и Ирака бити обновљени у пуној мери, чак на вишем нивоу него раније.

Амерички злочини се не смеју заборавити

Ви сте, екселенцијо, неколико пута посетили нашу државу, били сте у време када се код нас живело релативно добро, прилично спокојно, а сада је наша земља у много тежој ситуацији него што је била. Уосталом, ви знате какве трагичне последице по Ирак имају санкције, агресија и блокада. Ми смо јуче посетили дејчу клинику у Багдаду, код нас се појављују сличне сцене. Наша земља је бомбардована осиромашеним уранијумом што је амерички злочин који човечанство не сме заборавити. Сва средства која су и против вас и против нас применили заједнички непријатељи говоре о њима, о њиховом моралу, о њиховој нечовечности.

Не би човечанство ишло линијом напретка и прогреса када би такве мрачне силе каква је Америка могле да доминирају и зато ми верујемо да ће тоталитаризам новог светског поретка убрзо бити сломљен. Буди се народ широм света.

Грешке треба признати

Т.Ј. Рамадан: Ви сте показали где је било грешака, а када се грешке нађу онда може да се дође до решења. Свако има своје грешке и ми нећемо да вам замери. После агресије и ми смо били изненађени оним што се догодило за време и после агресије. А после Милошевића не оним што се догодило, него како се догодило. Ми у Србе никада нећемо сумњати, и Срби су увек добро дошли. Али, ви сте се изгледа више трудили да покажете Западу да сте демократе него што сте чували своју земљу.

Тешка је ситуација када руководство губи иницијативу. Ту је пропагандни утицај веома важан. Ми не можемо да оптужимо ваш народ за било шта што се

догађа. За све што се догађа одговорно је руководство, као што смо и ми одговорни за неке периоде у нашој историји. Такође, не можемо да пребацимо сву одговорност на Американце и Запад, јер, дозволите да вас питам, шта сте урадили да их спречите?

Испричаћу вам једну причу. БААС партија је 8. фебруара 1963. године полигла револуцију и преузела власт. Тада смо господин председник, Салам Хусеин, и ја били млади и имали смо веома младо и храбро руководство. У одсуству партијских кадрова подигли смо револуцију у којој су учествовали и народ и војска, а све их је организовала БААС партија. Борба се водила и на улицама и у касарнама. То је била револуција против комунистичког режима иза којег је стајао Совјетски Савез, а подржавали су га и цела источна Европа и све арапске земље, а оних који су подржавали нас било је мало.

Партија је била принуђена да изађе на улице и било је жртава. Међутим, то је била храбра револуција. Али, након девет месеци борбе, само девет месеци, револуција је пропала. Исто оно храбро руководство које је успело да удаљи лидере претходног режима и формира своју владу, изгубило је своје присталице. Исте присталице, које су револуцију прихватиле са радошћу, после су сматрале да је то велики пораз.

Руководство БААС партије је хтео да бежи, али нико није хтео да их прихвати. Руководство је онда бацило одговорност на Америку, колонијализам и реакционарне снаге. Тада је дошло до побуне у БААС партији. Ту побуну је водио Салам Хусеин. Он је водио и преговоре. Указао је на оне у нашем руководству који нису умели да раде оно што треба. Америка и Запад су криви и њихов задатак је да праве завере против власти, али шта сте ви урадили против те завере, говорио је Салам. Зашто сте се међусобно сукобили и дозволити да дође до разједињавања руководства.

Он им је рекао – кога хоћете да убедите да смо изгубили револуцију због Америке и због колонијализма? Овај народ који је сматрао да смо му најближи и најбољи сада нас не воли и неће да нам се приближи. Зашто су Американци и западни колонијализам успели да утичу на народ да нас напусти. Сигурно смо чинили неке ствари које нису добре и зато нас је народ напустио.

Салам Хусеин је водио кампању против руководства које је водило револуцију. И после шест месеци успео је да смени то руководство које није хтео да исправи своју грешку. После две године на редовном конгресу је изабрано ново руководство у којем је истакнути члан био и садашњи председник Салам Хусеин. И ја сам био у том руководству, иако сам тада био обичан партијски кадар.

Одмах смо издали књигу у којој смо анализирали зашто је пропала револуција. Највише смо указивали на грешке које је правила наша партија. Рекли смо да постоји завера, да постоје амерички

притисци, али нисмо рекли да су то главни разлози. Ми смо рекли да су главни разлози биле наше грешке. Неки чланови руководства су рекли – немојте тако, ако то сада објавимо изгубићемо поверење народа. Ми смо рекли – наша партија мисли да то треба да се објави, јер ће народ тако да види да има ново, храбро руководство које хоће да исправи ситуацију.

Двадесет један месец после тога успели смо да спроведемо нову револуцију, у јуну 1968. године, и освојили смо власт. Када смо дошли на власт одмах смо навели зашто претходна револуција није успела и да смо стекли искуство за убудуће. Зато ми кажемо да треба прославити сваки дан револуције, јер смо добро научили веома вредне лекције које нам је дала претходна револуција.

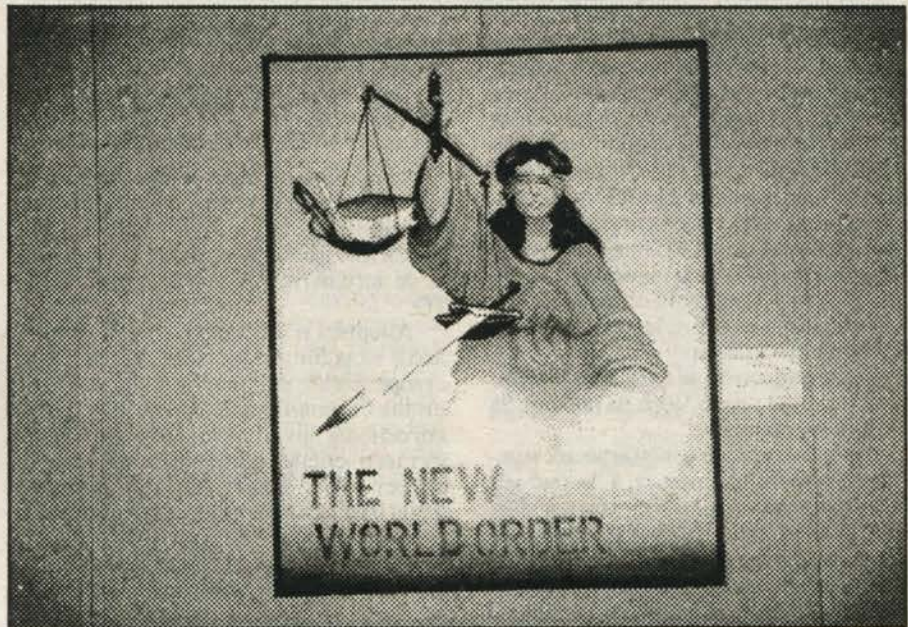
Ово сам вам испричао због онога што сте рекли да ви нисте криви. Мислим да не би требало тако да радите.

О СФР Југославији

Друго, говорили сте о традиционалном пријатељским односима између Ирака и Југославије. Ја сам 1979. године посетио Југославију и причао са покојним председником Титом. Разговарали смо годину дана пре његове смрти. Југославија је лепа земља. Прво сам био у посети код председника Владе, а после сам дошао сам. Ми смо имали добру сарадњу и добре односе између Тита и неких људи из нашег руководства.

У време Тита усвојен је неки закон којим је формирано Председништво, јер је Тито био доживотни председник, а после њега сваке године је биран нови председник Председништва. Ја сам га посетио због неке одређене ствари и видео сам да је добро расположен, пије виски и пуши томпус. Рекао сам му – желим да вам поставим једно питање, јер ви имате искуства. Како је тај комунистички режим успевао да функционише до сада са доживотним председником, а после вас је предвиђено да се председник бира на годину дана? Тај будући председник првих шест месеци једва зна људе око себе, а других шест месеци спрема кофере за одлазак. Југославија је блиска многим земљама и са њима у пријатељским односима. И као што знате, међусобни односи су значајни и имају свој утицај. А будући председник ако хоће да позове неког свог пријатеља, другог председника или добије позив, док гост стигне или док се он спреми, већ је завршио мандат.

Један од фактора за прогрес је и стабилност руководства. Али, не мислим на вечиту стабилност, него само привремену. Ви прелазите са доживотног на дневно председништво. Свака земља у свету, њено руководство имају утицај на свет који је окружује. Није само што је Југославија била велика земља, него је Тито био на челу и имао полуге утицаја. Каква је то држава која сваке године мења председника.

Слика изложена у Музеју победе: крваве руке новог светског поретка

Рекао сам да ће држава да пропадне, а Тито је рекао да има своје разлоге, и почео да их објашњава. Ствари које је Тито прихватио за време НОР-а није некоме другом лако да их прихвати. Ја сам му рекао да не могу то да прихватим, јер би онда свако за себе могао да каже да је председник свог округа, па други округ да затражи свог председника, па трећи, четврти, и тако редом. Народ који је прихватио Тита може да прихвати и другог човека. Југославија је изгубила вођу и то је био један од фактора њеног слабљења.

Да потврдим оно што сте рекли, везано за љубав према Америци и илузије које су владале. Организација несврстаних 1992. године још је постојала и тада је Ирак био у веома тешкој ситуацији. Ја сам са председником Садамом учествовао у дискусији на министарском нивоу пре Самита несврстаних, где се расправљало о избацивању Југославије из чланства. Тај предлог усвојило је 16 земаља, међу којима су и арапске земље. До тада су се Хрватска и Словенија већ отцепиле и била су понуђена два предлога – или да Југославија промени име или да се избаци из чланства.

У југословенској делегацији је био министар спољних послова Будимир Лончар, који је дошао код мене да му помогнем. Ја сам питао зашто. Он је рекао због пријатељства. А годину дана пре тога Министарство спољних послова је објавило најпрљавије саопштење у којем моли свет да већ једном реши проблем који се зове Ирак, истичући да Ирак не треба да постоји. Исти тај министар је онда као велики пријатељ одлазио у посету Саудијској Арабији и Кувајту. Рекао сам му – када се хвалите да су вам они пријатељи, идите код њих. Зашто сте дошли код мене? Наше војне пројекте, које смо са вама правили, а ја сам их лично потписивао, ви сте предали НАТО-у како би нас уништио. Ја сам му рекао – ми нећемо бити против вас, али нећемо во-

дити кампању за вас јер бисмо угрозили ваш положај.

Завера западних сила

У тешким ситуацијама јединство руководства није само потребно, него без њега не може ништа да се реши. Међутим, не можемо да поверујемо у демократију Запада, јер се зна да је то само покриће за њихову заверу. Рекли сте колико је била јака кампања против Југославије и пропагандне лажи и обмане, све што је рађено, али Ираку је било много теже. Све што су писали о Саламу Хусеину и сатанизовали га, много је горе него што су писали против Милошевића. Ја не браним Садама Хусеина. Ситуација у самом Ираку 1992. године била је много гора него завере и агресија Запада. Од 16 округа у 14 се народ побунио. Заузели су полицијске станице, отимали, пљачкали... Такође, ушла је армија из Кувајта и Ирана, а америчка армија је била на граници коју нисмо могли да одржимо. А шта се код вас догађало? Ви сте држали гласачке кутије. Ја знам шта се код вас догађало. Док сте ви држали гласачке кутије, амерички људи су радили шта су хтели.

Што се тиче садашњег председника Југославије, мислим да је он привремено решење, да ће Американци довести другог човека.

Што дуже траје обмана народа, губици су већи. Ако не радите упорно и не мењате свој метод рада, народ ће брзо да посустане, јер ако нема јако руководство народ не може да сазна истину. Народ не може да буде вођен ако нема јако руководство. То је веома важно.

Американци не чекају. Они стално мењају своју тактику и метод, чак и своје људе и њихова лица. Када им неко заврши посао престаје потреба за њим и одмах доводе друге. Мислим да вам заиста треба анализа онога што се догодило. Ја разговарам са вама као са национа-

листичком партијом, јер имамо много заједничких тачака по том питању.

Нормално, националистички поглед јер народ који има националне мањине не сме да буде шовинистички. Да код нас нема јединства између националних мањина било би веома тешко трпети санкције и бомбардовање НАТО снага. Њихови авиони сваког дана прелетју, и још увек нема проблема око нашег унутрашњег јединства. Ви сада не можете да видите разлику, али да сте долазили 1991. и 1995. године, сада бисте видели колико смо напредовали.

Човек када осећа да води праву политику и да има право, мора да победи. За њега нема препреке.

Неколико месеци након агресије имали сте четири кандидата, а да смо ми 1991. године тако радили сви би изгубили. Избио би грађански рат, а још би довели и међународне посматраче да то гледају. После агресије одмах сте размисљали како ћете да изаберете председника, уместо да се уједините, да се држите заједно и будете чврсти. А да не причам о антипропаганди која иде као ватра у сено, одмах плане.

Ми смо тек након 4-5 година, када смо све обновили и када је народ видео да можемо да издржимо, расписали референдум за председника. Цео народ је схватио да је он урадио нешто за земљу и изашао на референдум.

Сваки циљ има своје средство. Ви сте имали свој циљ, али сте користили средство које не одговара том циљу. Ја знам да сте ви велике жртве, свака земља има своје специфичности и нема готовог решења ни за једну земљу. Оно што је корисно за Ирак, није за Југославију. Међутим, има неких ствари које могу да се користе свуда. Не на исти начин, али у принципу, поготово ако је непријатељ заједнички. Где год да се налазимо ми пратимо и слушамо извештаје о вашој земљи. Чим су започели агресију на нашу земљу одмах смо се вратили у 1991. годину. Чак је и начин био исти, и нама је све било јасно.

Ми желимо да будемо у што чвршћем контакту са вама јер сте јака партија и пред вама је јака будућност. Прихватамо избор сваког народа и спремни смо да сарађујемо са руководством које изабере. Међутим, та сарадња може да буде чвршћа или слабија, што зависи од жеље те власти. Нови југословенски председник је рекао да жели и даље да сарађује са Ираком. Ми смо рекли да су увек добродошли, јер нама нису битне личности, ми смо уз народ. Али, каква ће сарадња бити, зависи од њиховог става према нама. Ако иједним потезом покажу да су против нас, ми ћемо да се удаљимо. Они хоће да се приближе Западу и да имају добре односе са Западом, али да не буде на штету Ирака. Питање је да ли је то могуће.

Мислим да је нови председник само параван, а они су се већ на другој страни договорили шта треба да се ради. Они су изабрали једног кандидата који патриотски није сумњив, а ви сте дали више кандидата. Ваше четири странке

нису могле да се уједине, а њихових 18 се ујединило.

Раскривање америчких намера

Запад ће да настави са покушајима да поткупи народ да исквари њихову свест. То је њихово стално политичко деловање. Са Косовом и Метохијом не знам шта ће се догодити. Тамо су Америка и НАТО.

Америка и цео Запад највише би волели када би могли од целог света да створе државе које немају више од 10 милиона становника. Једанпут на етничкој основи, други пут на верској, трећи пут на племенској итд. Ми знамо да је та болест која је захватила свет присутна и код њих и они ће да је осете, само треба времена да се њима врати.

Чак и у истој вери, на пример у хришћанству и исламу, има неколико секти. Ако нема секти, они пронађу племенску основу. У арапском Мароку (Мароко, Алжир, Тунис, Либија) сви су муслимани, из исте секте. Они тамо изазивају сукобе на племенској основи. Када су то успели, сасвим је сигурно да су лако нашли начин да поделе Југославију.

Међутим, они су заборавили да је Ирак кроз историју, чак и пре нове ере, био једна земља без обзира на различитост.

Од када су се формирале Сједињене Америчке Државе, која нација тамо доминира? Када наш фронт истомишљеника ојача, онда ће се наћи начин да се сруше Сједињене Америчке Државе. Као што каже арапска пословица: "Магија се враћа мађионичару". Илузија коју они користе против нас могли бисмо и ми да користимо против њих када бисмо били мудри.

Кажу у Ираку има муслимана, хришћана, Курда, али муслимана има 80 процената. Међутим, за Америку то није важно. Ако треба да деле могу на основу вере, боје, нације... Има толико тога што могу да искористе. Да деле на црне, жуте, беле, на католике, протестанте итд.

Социјалне разлике су у Сједињеним Америчким Државама велике. Неки људи живе више него добро, а има људи који су гладни и умиру на улицама. Данас о Ираку говоре да смо ми сиромашан народ, али заборављају да код нас не може да се нађе петоро људи који спавају на улици. Зато у Сједињеним Америчким Државама има 30 милиона бескућника који не само да немају где да спавају, него немају ни шта да једу, ни могућности да опстану.

Ако имате добро руководство лако се откривају лажи и намере Запада.

Када је победила револуција и када смо национализовали нафту, нико није био без дохотка. Наш народ је живео слободно и лагодно, а Ирак је била једна од пет земаља са најразвијенијим системом здравства, имали смо велики број школованих на високим школама...

Наш народ види да узрок садашње лоше ситуације није руководство, јер

руководство ради оно што је радило и пре, већ агресија.

Ми смо тужни због онога што су вам урадили Американци и што се догађа са вашом земљом. Али, ми смо уверени да победа мора да дође када се ради за интерес народа. Да у то нисмо уверени не бисмо тако дуго могли да се супротстављамо. Људи причају да су Американци толико моћни да човека могу да живе, али и да усмрте. Још опаснији од Америкаца је ционизам. Јер, ционизам је мозак који управља Америком. Ви сте, најалост, били резервисани према тој чињеници. Ми то сматрамо за основу овог рата. Америчка администрација увек игра исту игру, без обзира да ли су на власти републиканци или демократе.

Ми полагамо велику наду у будућност борбе за слободу и независност. Не прихватамо када кажу да морамо да се помиримо са стварношћу. Верујемо у борбу за напредак и ослобођење, за живот у миру, а не под претњама и притисцима. Тражимо само наша права. Не тражимо начин како да уђемо у вашу или било коју другу земљу. Међутим, изгледа да не мисле тако они који хоће да уђу у нашу земљу, и то је чудно. Када лопов дође да краде, да ли треба да буде уплашен домаћин или лопов?

Тачно је да они имају много боље и јаче оружје него ми. Нама то оружје није потребно, јер ми нећемо да освајамо њихове земље. Ми само хоћемо да бранимо нашу и не желимо да било коме будемо слуге. Ми бранимо нашу земљу и нашу демократију. Ко год долази као агресор ми ћемо од њега да се бранимо. Не прихватамо да им се предамо, иако немамо оружје као што они имају, иако је борба неравноправна.

Човек који нема оружје, а непријатељ је дошао да му узме земљу и кућу, ако мисли да због тога треба да се преда, то није човек. Када би, на пример, Алжирци тако мислили, не би се ослободили француског колонијализма. Или се Вијетнам не би ослободио Америкаца. То не може.

Распад Југославије започет под Титом

Др Војислав Шешел: Ја сам, екселенцијо, веома импресиониран вашим погледима на светске и на ирачке и српске проблеме.

Распад Југославије је планиран још у Титово време. Постепено су се ствари кретале у том правцу. Унитарна држава се претворила у федерацију, у конфедерацију, измислио је нове нације, једноставно је исцрпао државу док је још био жив. Није га интересовало шта ће бити после његове смрти.

Ваша оцена стања у Србији, у српској политици и српској власти пред овај пуч сасвим је умесна. Међутим, има још један проблем који је оптерећивао ту ситуацију. Наша странка, Српска радикална странка, у власти је била само 2,5 године, а у протеклих 12-13 година, односи између мене и Милошевића, Српске

радикалне странке и Социјалистичке партије Србије долазили су у разне фазе. Никада ту није било потпуног поверења, опет сам ја субјективан.

Убеђени смо да је са наше стране све било исправно, ми смо људи који кажемо у лице шта мислимо, а кад погрешимо, онда јавно признамо, погрешили смо то и то. Ја сам био антикомунистички дисидент и осуђен сам, 1980. године, на осам година затвора. Када сам 1986. године изашао из затвора седам мојих књига је судски забрањено. Међутим, када је дошло до сукоба, то је било крајем 1987. године, између Милошевића и Стамболића, када је Милошевић преузимао главне полуге у држави, ја сам га подржао иако сам био антикомуниста. Учествовао сам у организацији митинга, демонстрација у Војводини и у разним местима, а 1990. године смо били у сукобу и два пута сам био у његовом затвору.

Др Шешел се уписује у књигу утисака у Музеју победе у Багдаду

У марту 1991. године, када су Американци кренули у акцију разбијања Југославије, ми смо подржали Милошевића, и много смо допринели да се консолидује војска, да се консолидује држава. На председничким изборима, 1992. године, подржали смо Милошевића и захваљујући томе он је победио у првом кругу, 1993. године нисмо хтели да уђемо у Владу, али смо подржали Милошевићеву мањинску владу гласовима у Парламенту. Милошевић је имао 101 посланика, Српска радикална странка 73, а укупно у Парламенту 250.

Међутим, до сукоба је дошло када је Милошевић прихватио Венс-Овенов план. Долази фаза, крајем 1993, 1994, 1995, 1996. године, нашег најжешћег сукоба. То су године када је Милошевић јавно био главни амерички играч на Балкану, када су га западни медији хвалили као гаранта Дејтонског споразума. Американци су кренули на Косово 1998. године. Амерички медији и проамерички

медији у Србији почели су да пишу да би Америка могла да игра на моју карту, да је Милошевић отписан, да треба да падне, чак је било иницијативе за контакте са мном. Неки агенти Ције већ су почели да делују. Ми смо схватили куда то води.

За председника Србије изабран сам 1997. године. Победио сам Милошевићевог кандидата Зорана Лилића са 3 одсто гласова. Милошевић ми је одузео ту победу. Специјални амерички изасланик, Гелбард, дошао је крајем 1997. године у Београд и јавно саопштио да су сва средства против Шешелја дозвољена. Четири пута сам био у Милошевићевом затвору. Ништа нам то није сметало, када смо схватили, почетком 1998. године, шта планирају Американци, да склопимо коалицију са Милошевићем и да пређемо преко свих ових непријатности као да ништа није било. Ми смо били

крајње искрен партнер у коалицији, отворен и искрен, пожртвован.

Када је дошло до бомбардовања, Милошевић се борио, одолевао, а онда се у једном тренутку уплашио и прихватио америчку окупацију Косова и Метохије. Једино је наша партија била против, ми смо тада напустили Владу, па после вишемесечног убеђивања опет ушли у реконструисану Владу и Савезну скупштину. Желим овде да вам укажем да је та наша реакција веома компликована. Нисмо ми били једна партија па да можемо потпуно јединство да остваримо. Ми смо идеолошки потпуно различите партије.

Милошевићеве социјалисти су били комунисти, а ми смо антикомунисти. Али на патриотској позицији смо тражили заједнички језик. Милошевић је погрешно проценио да може да победи и НАТО и проамеричке странке, а и нас да ослаби, јер он није хтео да дели

власт ни са ким, хтео је сам да влада. То је то.

ДОС-ова власт гора од Милошевића

Ми смо на овим изборима имали много мање гласова него 1997. године. Истина, 1997. године освојили смо третину посланичких мандата у Парламенту. За нашу странку нема оптужби за криминал, за корупцију, за било шта. Нама грађани замерају само једну ствар – што смо били у коалицији са Милошевићем, социјалистима и ЈУЛ-ом.

Ми смо непрекидно у ситуацији да само то објашњавамо људима, зашто смо морали у такву коалицију. Та чињеница нама улива огроман оптимизам. Ми народу објашњавамо, народ сада не верује много, народ ће се уверити кад на својој кожи осети да је ова проамеричка власт много гора од Милошевићеве. Е, тај процес је управо кренуо, ми мислимо да је то залог нашој победи.

Наравно, ово што вам ја кажем о природи тих односа, то говорим у јавном животу у Србији. Тога су свесни наши сарадници који су у последње време путовали, да не испадне да се сад ја вама жалим, да јадикујем против такве природе односа. Мој принцип је да у инострану земљу, макар то била најпријатељскија држава, никада не говорим нешто што не бих био спреман и у својој земљи да кажем, без обзира на последице.

Ми ћемо се до краја супротстављати било каквим репресалијама према Милошевићу. Ми ћемо га енергично бранити, колико будемо могли, од настојања Американца и садашње власти да га испоруче Хашком трибуналу. Дакле, говорећи увек истину ми ћемо остати крајње принципијелни и коректни, јер би била страшна срамота за наш народ и државу да Милошевић у Хагу буде најгори српски непријатељ.

Посета Музеју победе

После срдечног и пријатељског разговора Тахе Јасина Рамадана и др Војислава Шешелја, делегација Српске радикалне странке посетила је Музеј победе у Багдаду. Музеј је изграђен после одлучујуће битке у ирачко-иранском рату. После његове изградње почела је и обнова земље.

Један део музеја посвећен је причи о животу председника Садама Хусеина од његовог рођења. У музеју су као експонати изложени сви поклони које је председник Хусеин добијао од дипломата из читавог света.

Доктор Шешел је на крају посете у књигу утисака уписао: "Веома сам импресиониран експонатима Музеја победе у Багдаду. Како је истицао један знаменити војсковођа, великом народу потребне су велике идеје и велика имена да би имао у шта да верује и кога да следи. Ирачки народ је велики народ, њега води велика идеја слободе, а предводи велики вођа, Садам Хусеин".

КА ЧВРШЋОЈ САРАДЊИ СРПСКОГ И ИРАЧКОГ НАРОДА

Др Војислав Шешељ: "На нашем примеру ће се показати да Американци никоме ништа добро нису донели. Румунији је требало четири године да народ схвати да јој проамеричка власт не треба. Ја се надам да ће код нас бити потребно мање времена"

Мохамед Зимам: Добро дошли докторе, и ви и ваша делегација. Са великим поносом се сећам своје посете Југославији. Видели смо неке промене које нам се нису свиделе. Међутим, у исто време сматрамо да је то борба пријатељског југословенског народа.

У животу је највеће задовољство ако човек може да победи све тешкоће. Најдража је у животу победа, али победа не може да се замисли ако нема тешкоћа. Када човек има непријатеља и тешкоће, онда осмишљава начин и ствара слику како да се бори. Ја сам уверен да су у Југославији могућности националних снага много веће и јаче од могућности непријатеља. Уверен сам да људи, као др Шешељ, имају могућности.

Победа Ирака је и победа Југославије, а победа Југославије је и победа Ира-

ка. Морамо да учврстимо односе између нашег два народа и наше две партије. Ми видимо будућност и перспективу за нашу земљу.

Др Војислав Шешељ: Господине министре, ми смо први пут у Ираку, заиста смо одушевљени вапом земљом, одушевљени смо вашим народом. Ваш народ већ десет година тешко страда и трпи, али вама непријатељи једноставно ништа не могу. Ви сте постигли оно што представља највећу вредност за сваки народ и за сваку државу. То је потпуно политичко јединство народа, јединство државног руководства. У таквој ситуацији непријатељи ништа не могу да постигну, и Ирак ће сигурно победити, то је само питање дана. А кад падну санкције и блокаде, убеђен сам да ће Ирак за

годину-две процветати и представљати најмоћнију снагу у овом делу света.

Оно што сте већ постигли, то је да су данас Ирак и ирачки народ, и председник Садам Хусеин, морална снага читавог човечанства. Ирачки пример отпора је драгоцен свим људима, свим народима. То је оно што посебно нервира, што посебно љути, што до беснила доводи креаторе новог светског поретка. Свуда где је било мекше они су успели. На Ираку су поломили зубе.

Српски радикали главни бастион отпора Американцима

Наша земља је прилично одолевала. Ми смо одолевали неких 10 година, али смо притом и велике грешке направили, због тих грешака је дошло до окто-

Др Шешељ: ирачки пример отпора драгоцен је свим слободољубивим народима, то је оно што до беснила доводи креаторе новог светског поретка

Због десетогодишњих зликовачких санкција ирачка деца свакодневно умиру

барског слома. Ми смо о тим проблемима разговарали кад сте ви били у Београду, а сад не вреди јаликовати због онога што се десило. Нама је важно да сада извучемо добра искуства, поуке, и да се боримо даље.

Српска радикална странка, којој припадамо, и даље је главни бастион отпора Американцима и њиховим слугама. Ми смо ослабљени по броју гласова на прошлим изборима, али наша партија перфектно функционише. Потпуно је сачувала унутрашњу кохезију, није било никаквог масовног напуштања чланства. Нико ко је нешто озбиљно значајно у партији није се поколебао. Ово скоро до лудила доводи наше непријатеље, јер им отворено, сваког дана, у лице кажемо оно што мислимо.

На нашем примеру ће се показати да Американци никоме ништа добро нису донели. Румунији је требало четири године да народ схвати да јој проамеричка власт не треба. Ја се надам да ће код нас мање времена требати. А није немoguће и ове године да поново идемо на изборе.

Мохамад Зимам: Ми имамо велико поверење у вас, а ниједна брава неће да се изгуби ако сте упорни да до ње дођете. То је закон живота. Американци нису у праву, међутим они имају велику моћ, велику материјалну моћ. Према искуству, материјална моћ има утицаја, али не може да буде испред моћи морала. Моћ народа је много већа од било које материјалне моћи. Американци и армије других земаља које су са њима у савезу вишеструко су моћније од Ирака. Победа или пораз. Да ли ћете победити или ћете бити поражени, зависи од циља који сте поставили.

Амерички циљ у Ираку је био да промени вођу, руководство и дух народа, али ни у једном није успео. У Југославији није иста ситуација, али је слична. Ја сам сигуран да ће народ брзо да открије америчку превару. Међутим, то захтева рад, јаку одлучност, планирање и познавање метода деловања непријатеља како бисте имали противметод. Уверен

сам да су патриотске снаге у Југославији јаке и да то могу да ураде.

Др Војислав Шешељ: Имамо један сувенир за успомену. То је сувенир Српске радикалне странке, представља традиционалну српску официрску капу. Она је била у званичној употреби до Другог светског рата. Са оваквим униформама српски војници су победили у Првом светском рату, а две битке из тог рата против Аустроугарске ушле су и у светску историју, Церска и Колубарска, а овде је ознака Српске радикалне странке, то је један зидни украс.

А ово је нешто што припада старијој традицији, такође смо направили сувенир Српске радикалне странке. Ово је капа традиционалне народне ношње Црне Горе, она симболизује српско царство које је пало у турско ропство, као и Ирак, Србија је 500 година била под Турцима, и за тих 500 година један мали део територије био је слободан, то је Црна Гора. То Турци никада нису могли потпуно, чврсто да заузму. Увек је имала не-

ку прећутну, или стварну, или формалну аутономију у сталним променама. Са тог малог делића територије поново је ослобођена цела земља.

Мохамад Зимам: Да ли је у СПС-у остало старо руководство?

Др Војислав Шешељ: Социјалистичка партија остаје, она је сад много ослабљена, њима је много, много теже него нама, јер су многи напустили странку. Испоставило се да су многи из руководства били амерички агенти. Многи сада прелазе у проамеричке странке. Али, ако опстане Милошевић, опстаће Социјалистичка партија Србије, ако он оде, без њега не може да опстане. Амерички је план да униште све противамеричке странке, а да из садашњег ДОС-а бирају власт и опозицију. Као у Немачкој. Власт и опозиција су амерички. Да све буде под њиховом контролом. Да с времена на време могу да мењају власт.

Мохамад Зимам: Исто као у Америци, демократе и републиканци.

Др Војислав Шешељ: Да, да. ЈУЛ је потпуно нестао. Сад је страхан притисак Американца да се испоручи Милошевић Хашком трибуналу. Ми ћемо се томе жестоко супротставити, без обзира на све што се десило.

Мохамад Зимам: Зато што питите национални понос Југославије.

Др Војислав Шешељ: Да, да, али велика партија унутар ДОС-а је за његово испоручење, тако да ће сад бити, до краја марта, великих политичких немира.

Мохамад Зимам: Народ ће се брзо уверити каква је нова власт, ко је народу непријатељ, а ко пријатељ. Непријатељска кампања је била веома јака и жестока и народ није схватио америчку превару. Прижељкивали су да лако дођу до западног начина живота. А шта ће се догодити? Све што је народу речено ништа се неће остварити. То су само празна обећања. Али, зато патриотски лидер може народ да поведе правим путем. Ми имамо пословицу која гласи: "Право може да буде само оно што је право".

Министар унутрашњих послова Ирака, испраћајући госта, истакао је да БААС партија има огромно поверења у др Шешеља и српске радикале

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЈУГОСЛАВИЈА - ЖРТВА НОВОГ СВЕТСКОГ ПОРЕТКА

Др Војислав Шешељ: "Американци су хтели да поцепају Југославију. Почетком 90-тих година прокламују доктрину новог светског поретка, излазе са њом у јавност. Али, то није баш сасвим нова доктрина. Та доктрина практично постоји од како постоји Америка. Америком управљају разне масонске ложе, Билдерберг група, Трилатерална комисија, Комитет 300, то је такозвана влада у сенци. Она жели да контролише цели свет. Некада директно користи силу, а некада то спроводи перфидним методама. За владаре из сенке морал не постоји"

У препуној сали политичке школе БААС партије, професор др Војислав Шешељ је одржао предавање на тему "Југославија као жртва новог светског поретка". Активисти БААС партије били су веома заинтересовани да чују виђење др Шешеља о развоју догађаја у Југославији, Ираку и свету и постављали су многобројна питања.

Делегацију Српске радикалне странке прво је примио директор и са др Шешељем поразговарао о начину рада школе.

Директор: Добро дошли у нашу школу.

Др Војислав Шешељ: Боље вас нашао. Захваљујем на добродошлици.

Директор: Ово је школа за партијску припрему. Основни задатак је да припреми руководеће кадрове БААС партије. Школа је основана 1969. године. Од 70-тих година један од главних предмета изучава југословенско искуство. О томе је држао предавања професор др Илијас Фарах, један од главних идеолога БААС партије. Један део кадрова, који су

овде дипломирали, 70-тих година су путовали у Југославију.

Др Војислав Шешељ: Мене интересује прво који су образовни нивои школе? Да ли је само један профил образовања или постоје разни нивои?

Директор: Различити су профили образовања. Заједничко им је да су руководећи кадар у Партији, без обзира на ком су нивоу. Ко је завршио основну школу може овде да постане доктор наука. Може да буде радник и да заврши ову школу.

Др Шешељ у политичкој школи БААС партије одржао је предавање на тему "Југославија жртва новог светског поретка"

Др Војислав Шешељ: Колико траје школа?

Директор: Има две врсте курсева. Курс од четири месеца, за нижи кадровски ниво, а за виши кадровски ниво два месеца.

Др Војислав Шешељ: Да ли кадрови који похађају школу остају непрекидно овде у школи у Багдаду до краја школовања?

Директор: За време курса они се потпуно посвећују партији. Имају интернат, тамо живе и уче.

Др Војислав Шешељ: Пошто сам ја професор Правног факултета, мене интересује које предмете изучавају полазници ове школе?

Директор: Основни предмет је развој мисли БААС партије, као партије која има своју идеологију, како напредује та идеологија, а нарочито проучавају националну идеологију партије.

Др Војислав Шешељ: Да ли неко звање стичу кад заврше школу?

Директор: Не, само у партији постају виши кадар.

ности и радове током курса, тако да су полазници курса подељени у групе.

Др Војислав Шешељ: Да ли полазници курса полагају испите?

Директор: Њих оцењују, а на крају је отворена дискусија, а имају испит из два главна предмета, то је мисао партије и историја БААС партије.

Др Војислав Шешељ: Ја бих, господине директоре, вечерас говорио на тему Југославија као жртва новог светског поретка. Спреман сам да одговорим на сва евентуална питања слушаца, колико сам у стању. Ми смо донели око 200 књига о Српској радикалној странци, коју је написао господин Мигати на арапском језику. Писац предговора је доктор Сами Садун, ирачки амбасадор у Београду. Ја бих желео да се те књиге поделе онима који присуствују предавању. Ми смо донели специјалан број нашег партијског листа "Велика Србија", број је посвећен нашим пријатељским односима са БААС партијом, па бисмо желели и те новине да буду подељене.

Активисти БААС партије поздрављају др Војислава Шешеља

Др Војислав Шешељ: Партија прима к знању да је он то завршио.

Директор: Не, он је спреман за руководећи кадровски положај. Овде учи о светском искуству. Отворена је дискусија о односу наше партије са осталим партијама света, на пример КП Кине, какав је тај однос и какав треба да буде. Наше искуство са светом, као партије. Различите теме о светској ситуацији, арапска ситуација. Поред тога, спремају се за организационог члана партије.

Др Војислав Шешељ: Да ли школа издаје пропагандну политичку литературу?

Директор: Школа издаје један часопис који се зове "Партијско време". Овај часопис садржи радове чланова тог курса које напишу у току курса. Сваки курс има свој билтен који обухвата актив-

Директор: Хвала вам пуно. Ми желимо што више научних радова на политичком нивоу.

Др Војислав Шешељ: Ја сам мало запоставио научни рад везан са политиком, али највише сам писао о проблему фашизма и милитаризма, а сада пишем о новом светском поретку и пишем на неке историјске теме које се тичу историје српског народа. За неки дан треба да ми изађе уџбеник из предмета Политички систем.

После краћег разговора са директором школе професор др Војислав Шешељ одржао је предавање којем су присуствовали активисти БААС партије и високи интелектуалци из редова ове партије.

Др Војислав Шешељ: Уважени господине директоре, драги пријатељи, представља ми велико задовољство прили-

ка која ми се указала, да вечерас будем са вама, активистима пријатељске ирачке БААС партије, са којима Српска радикална странка већ неколико година одржава срдачне пријатељске односе.

Ову тему предавања сам одабрао рачунајући да ће вам бити интересантна, с обзиром да по многим питањима српски и ирачки народи имају готово идентичну судбину. Југославија и Ирак су деценијама развијали пријатељске односе, веома блиске, чврсте, а оно што нам је данас заједничко то су заједнички непријатељи.

Ватикан и Коминтерна непријатељи прве Југославије

Југославија је формирана 1918. године, после српске победе у Првом светском рату. Југославија је представљала проширену Србију. Српска краљевска влада је још на почетку Првог светског рата прокламовала да се она бори за одбрану отаџбине, али и за ослобођење свих других јужних Словена испод Аустро-Угарске окупације.

Победа је остварена. Држава је формирана. Држава коју је чинило становништво, компактно по својој етничкој структури, јер огромну већину представљају припадници словенских народа. Уз то, око 500 хиљада Албанаца и 300-400 хиљада Немаца. Држава је тада имала око 12-13 милиона становника. Кад је реч о јужнословенским народима, Словенци су говорили посебан језик, Хрвати су говорили српски језик, а остале нације нису постојале, остале нације су вештачки пројектоване у комунистичко време. Становништво су чинили припадници три вероисповести, хришћанске православне, исламске и римокатоличке. Био је изванредан број Јевреја, протестаната, али никада битан у односу на целу популацију.

У верском погледу цела Југославија је била врло толерантна држава. На пример, муслимани су имали шеријатско право у општинама. У свим грађанским парницама својом вољом могли су да траже да се то право примењује. Верске слободе су потпуно загарантоване и пошто је сво становништво говорило истим језиком, било је истог порекла, идентичне историје, та држава је имала могућност да се развије у модерну нацију. Међутим, одмах у старту је имала два веома опасна непријатеља, Ватикан и Коминтерну. Папску државу, дакле, и Комунистичку интернационалу.

Католичка црква је увек водила политику прозелитизма, насилног покатоличавања. Да би била што успешнија у тој политици, она је навела Хрвате, као народ, да у првој половини 19. века прихвате српски језик као службени језик, како би се на тај начин милион Срба католика претворило у Хрвате. Римокатоличка црква је била пуна мржње и према православним хришћанима и према муслиманима.

Кад погледате верску и националну карту претходне Југославије, можете да се уверите да тамо где су у већини жи-

Активисте БААС партије највише је занимало мишљење др Шешеља како се треба супротставити Америци

вели Словенци и Хрвати, муслимана скоро да није било. Муслимани су, скоро искључиво, живели тамо где су Срби већина, а у одређеним подручјима су и муслимани представљали већину, и ту традиција верске мржње није позната.

Наш народ се историјски борио против турске окупације. Ми, Срби, 500 година смо, као и ви Ирачани, били у турском рату и дефинитивно смо се ослободили 1912. године у Балканским ратовима. Коминтерна је хтела да сруши југословенску државу. Из идеолошких или конкретних политичких разлога, јер је југословенски краљ Александар био један од претендента на руски царски престо, и јер је примио више десетина хиљада руских емиграната, људи који су побегли пред терором октобарске револуције. Београд је био, практично, културни центар руске интелигенције.

Руска загранична православна црква, која није била под контролом комуниста, имала је седиште у Сремским Карловцима на ломак Београда. Због тога је Коминтерна настојала да Југославију уништи. Интереси Ватикана и Коминтерне су били подударни. Ватикан се никако није мирио да одређен висок проценат католика живи у држави где су православни хришћани у већини, а био је носталгично расположен према пропалој Аустроугарској монархији која се котира као изразито католичка држава.

Једини сепаратизам који је постојао у тој првој држави је хрватски сепаратизам, који су помагали и Ватикан и Коминтерна. Међутим, тај сепаратизам није имао никаквих шанси до Другог светског рата. У Другом светском рату, у који је Југославија ушла неспремна захваљујући манипулацији енглеске обавештајне службе, која је извела 27-ог мартовски пуч 1941. године и оборила легалну Владу која је потписала пакт

са Централним силама. Хитлер је Југославији пружио услове пакта које није пружио ниједној другој европској држави, да будемо само формално члан пакта, да уопште немачке трупе не улазе на нашу територију, нити прелазе преко ње, и да наше трупе не морају да учествују у сукобима ван наше територије. То је, 1941. године, било идеално решење за нашу земљу.

Могли смо да избегнемо учешће у рату од 1941. до 1944. године, међутим, енглеска обавештајна служба изазвала је генералски пуч. Хитлер је у бесу бомбардовао нашу земљу, окупирао је, и наша земља је разбијена. Неке територије су директно прикључене Немачкој и Италији, неке Бугарској, Мађарској, Албанији.

Хрватски геноцид над српским народом

На највећем делу територије формирана је Независна Држава Хрватска, а Србија је сведена на минимални простор и била под директном немачком окупацијом. Хрвати су одмах почели геноцид над српским народом, и више од милион Срба су убили. Убијали су Србе само зато што су православне вероисповести и тако спроводили ватиканску политику католичке мржње према свима који нису католици.

У Југославији су деловала два ослободилачка покрета. Националистички генерала Михајловића, и комунистички маршала Тита. До пред крај рата није се поуздано знало који ће покрет напредовати. Међутим, Черчил и Стаљин су се споразумели на Јалти да се подржи маршал Тито, и то је практично значило крај националистичког покрета. Он ће бити после потпуно ликвидирао. Тито је био Хрват и човек Коминтерне. Коминтерна га је довела на чело Комунистичке партије Југославије, и он је после Другог светског рата успоставио кому-

нистички поредак и водио политику федерализације земље.

Комунисти измишљали нове нације

Југославија је подељена на шест федералних јединица – Србију, Хрватску, Словенију, Босну и Херцеговину, Црну Гору и Македонију. У старту то није изгледало тако опасно јер су границе између федералних јединица биле чисто административне, али све касније уставне промене ишле су у правцу јачања федералних јединица, а смањивања надлежности савезне државе. Коминтерна је водила политику измишљања нових нација. Тако је креирана македонска нација. Неког основа за постојање те нације није заиста било. Национална свест тог становништва није била јасно изражена, а људи су говорили неких 12 дијалеката који су између српског и бугарског језика. Источни дијалекти су веома блиски бугарском, а западни српском.

Црногорци су увек били чисти Срби, а Коминтерна је инсистирала, пошто је Црна Гора некад била самостална држава, да су посебна нација и да би требало да имају посебну федералну јединицу.

Двадесет пет година после Другог светског рата, око 1970. године, пројектована је муслиманска нација, пре свега у Босни и Херцеговини. У Босни и Херцеговини су одувек живели Срби. Највише Срба муслимана, па Срба православца, и негде око 15% Срба католика. Језик је потпуно исти. И верска толеранција је била веома, веома изражена. Међутим, актуелна политика је тала почела да мути међуconfесионалне односе.

Уставне промене су спроведене у више наврата – 1953, 1963, 1967, 1968, 1971. године уставним амандманима и све то је завршено Уставом 1974. године. Устав из 1974. године претворио је Југославију у конфедерацију. Савезна власт је имала само две надлежности, војску и спољну политику. Није постојао ниједан значајан интеграциони фактор који је могао да надживи Тита. Постојала је само јединствена Комунистичка партија за целу територију Југославије, а Уставом је пројектовано колективно руководство тако да се после Титове смрти председник мењао сваке године. Само што почне да обавља функцију, стигне му крај мандата и онда се и заборави за њега.

Све је више јачала и економска аутархија у федералним јединицама. Свака федерална јединица је хтела да има окружен економски концепт на својој територији. Свака је хтела да има своју железару, што је бесмислено, јер шта да радимо са толиким челиком. Свака је хтела да има другог западног кооперанта у производњи аутомобила, да би једна другој конкурисале. Србијанска фабрика "Застава" сарађивала је са Фијатом, Словенија са Реноом из Француске итд.

Чак је свака федерална јединица хтела да има своју авио-компанију. Десет

година након Титове смрти трајали су сукоби између руководства федералних јединица и партијских и државних. То је блокирало функционисање савезне државе. После Другог светског рата Југославија је имала срећу да буде ван блоковске поделе света.

И по питању судбине Југославије постојао је извесан компромис између Совјетског Савеза и Америке. Југословенска влада је водила прилично вешту политику еквилистанце. Када се погоршају односи са Совјетским Савезом нешто су бољи са Америком, кад се поремете односи са Америком нешто су бољи са Совјетским Савезом. Од такве позиције имали смо и политичке и економске користи.

Слом комунизма

Сломом комунизма у источној Европи губи се подлога за важну међународну политичку улогу Југославије. Слом комунизма означио је победу Америке у хладном рату. Комунизам у источној Европи није био баш тако слаб да је морао да падне почетком деведесетих година. Рекао бих, комунизам је пао чистом преваром. Довољно је било да један човек, Горбачов, наседне америчким лажима и обманама, па да упропасти сопствену државу. Наравно, ја сам деценијама антикомуниста, не могу да жалим што је пао комунизам. Борио сам се да падне, али последице су биле трагичне. Није морао да падне овако.

Ми смо желели да комунизам падне а да државе сачувају своју самосталност, достојанство, независност. Американци су обећавали огроман новац и Русији и свим осталим источноевропским земљама, али од тога ништа није било, скоро ништа. Руска привреда је упропаштена, румунска, бугарска, Албанија више не функционише као држава. У нешто мало бољој ситуацији су Чешка, Пољска и Мађарска, јер су оне у немачкој орбити. Представљају непосредно немачко тржиште.

Разбијање Југославије

Американци су хтели да Југославију поцепају. Почетком деведесетих година прокламују доктрину новог светског поретка. Излазе с њом у јавност, али није то баш сасвим нова доктрина. Та доктрина практично постоји од кад постоји Америка. Ако погледате новчаницу од једног долара, видећете на њој паролу која се односи на нови светски поредак.

Америком управљају разне масонске ложе, Билдерберг група, Трилатерална комисија, Комитет 300, то је такозвана влада у сенци. Она жели да контролише цели свет. Некада користи директно силу, а некада то проводи перфидним методама. За владаре из сенке морал не постоји.

Комунизам у Југославији дефинитивно је пропао 1990. године. Одржан је један неуспешан конгрес партије, Комунистичка партија се поцепала по федерал-

ним јединицама. Убрзо су комунистичке партије федералних јединица почеле да мењају називе, да се називају социјалистичким, социјалдемократским, и скоро све су водиле сепаратистичку политику. И то је логично са једног аспекта, са аспекта људске, традиционално људске воље за моћ. Кад се држава подели на шест релативно самосталних делова руководство сваког дела жели даље да се још више осамостали. Ми смо политичке теорије тих година називали рефеудализацијом Југославије.

Једино је српски народ желео да се Југославија сачува. У извесној мери Босна и Херцеговина и православни Срби и муслимани, у извесној мери Македонија. Словенија је желела одмах да се отцепи. Србијанско руководство је направило грешку што се томе противило. И Хрватска је хтела да се отцепи. Са Словенијом није било етничких нити територијалних проблема. Словенија је била етнички компактна и могла је одмах да се отцепи.

Није био интерес српског народа да се било ко насилно задржава у заједничкој држави. Хрватска није могла без рата да се отцепи, јер је у Хрватској живело милион Срба, од укупно око 4-4,5 милиона становника. На попису становништва 700.000 се изјашњавало као Срби, а 300.000 се изјашњавало као Југословени. Укупно се око милион људи у бившој Југославији изјашњавало да су Југословени. Желели су интегралну југословенску државу и нацију. Највећи број тих који су се изјашњавали као Југословени били су Срби, али био је и велики број босанских муслимана.

Тада су се директно умешале велике силе у наше унутрашње односе. Прво, директно Европска унија, уз дискретну подршку Америке, а после и сама Америка. Америка је хтела да се Југославија поцепа по границама федералних јединица, а то је било немогуће јер те границе нису етничке, нису националне, не-

го чисто административне. Том америчком концепту цепању Југославије по границама федералних јединица ми смо супротставили начело сви Срби у једној држави. И најзначајнији српски политичари су прокламовали, ко год жели да се отцепи може, али не може део српске територије да изнесе из државе, јер српски народ жели да остане у јединственој држави.

Венс-Оеновим планом жртвована Српска Крајина

У Хрватској су на изборима, 1991. године, победили заступници фашистичке идеологије. Почео је прогон Срба по градовима и српске избеглице из градова су кренуле за Србију. Срби у мањим местима, а и у селима, представљали су компактну масу становништва. Бунили су се и успоставили своју државу Републику Српску Крајину. На тој територији остала је југословенска војска.

Грађански рат са Хрватима је био крвав, али је српска територија тала била сачувана. Велике силе су непрекидно притискале режим у Београду, посебно Американци, да се прихвати њихова посредничка улога. Услуга добре воље, али је увек то било посредовање у корист српских противника, на српску штету. Тако је прихваћен Венс-Оенов план за Српску Крајину.

Милошевићев режим је мислио, ако попусти Американцима, да ће се ситуација смирити. Међутим, Венс-Оеновим планом је било предвиђено да се наша војска повуче из Српске Крајине, дошле су трупе Уједињених нација и остале нешто више од три године. Те трупе је требало да чувају српско становништво. Оно се и разоружало зато што му је гарантована безбедност. Међутим, Американци су све припремили да се те територије предају Хрватима, до чега је дошло 1995. године, и тада су сви Срби

Више од милион Срба убијено је у хрватском геноциду

протерани, а многи су и на зверски начин убијени.

Чим је потписан Венс-Овенов план за Српску Крајину, Американци су кренули на Босну и Херцеговину. У Босни и Херцеговини тада је живело око 42 одсто муслимана, 37-38 одсто православних Срба, 15 одсто Хрвата а остало су били људи који се нису национално изјашњавали.

Углавном људи из мешовитих бракова. У Босни и Херцеговини је била прилично развијена пракса да се склапају бракови између муслимана, православца, католика и у условима верске толеранције то није представљало никакав проблем, поготово што је комунистичка идеологија званично форсира-ла атеизам. Тада су вера и верске институције биле потиснуте дубоко у позадину. Верски великодостојници готово да нису учествовали у јавном животу.

Рат у Босни и Херцеговини изгубили су сви

Босна и Херцеговина није могла да се отцепи без крвавог рата, јер православни Срби, који су тамо живели, нису хтели да се одвоје од матице, а и муслимани су желели да се сачува Југославија каква таква. Наша политика сви Срби у једној држави значила је уједно сви муслимани у једној држави, јер после одвајања Словеније и Хрватске остала би заправо велика Србија. Ту би живели сви ортодоксни Срби, и сви муслимани, јер муслимана није ни било у Хрватској и Словенији. Готово да их није било. Та варијанта је била најпапетнија за муслимане.

Милошевић је понудио Изетбеговићу, данашњем председнику Босне и Херцеговине, и вођи муслимана, да се формира краћена Југославија, са четири федералне јединице – Србијом, Босном и Херцеговином, Црном Гором и Македонијом. Да муслимани буду признати и даље као самостална, посебна нација, без обзира што смо ми један народ, само нам се вера разликује. Била је политичка спремност да се на томе остане, и још је договорено да Изетбеговић буде први председник те краћене Југославије. Изетбеговић је прво пристао, а онда су га Американци наговорили да одустане. Рекли су му: "Шта ће ти та федерација, та функција, кад можеш да имаш своју самосталну државу". И почео је крвави грађански рат.

Изетбеговић је по налогу Америчана склапао савез са Хрватима у Босни са католицима, али је био поражен од православних Срба. А онда, кад су Хрвати видели да је Изетбеговић ослабљен, онда су Хрвати напали муслимане, споје дојучерашње савезнике, и ликвидирали пред собом цивилно становништво, уништавали жене и децу итд. Тако су муслимани испали главна жртва тог рата.

По мом мишљењу, само зато што су насели америчким манипулацијама. За време тог рата у Босни, никада није било неких посебних проблема са мусли-

Колона српских избеглица: протерани са вековних огњишта из Српске Крајине, Републике Српске и са Косова и Метохије

манима у Србији. Било је појединачних вербалних инцидената, што је и нормално ако се води рат у суседству. Иако смо сви ми један народ, породично везани, али у Србији никад није било сукоба, није било крви, а у Србији живи више од 300.000 муслимана.

У Македонији није било сукоба са муслиманима. Није било ни у Црној Гори. Дакле, десило се само у Босни и Херцеговини. У Босни и Херцеговини су сви заправо изгубили рат. И православни Срби, и муслимани, и католици који се по налогу Ватикана називају Хрватима.

Сада смо сви окупирани. Американци обарају са власти и прогоне националне лидере и успостављају сопствене квислиншке гарнитуре. Босна у таквој ситуацији никада не може да функционише као нормална држава. Устав који је успостављен Дејтонским споразумом, нигде у свету не постоји. Американци су управо хтели државу која не може сама да функционише да би то био разлог за њихово вечито војно и политичко присуство.

Американци настављају са планом уништавања српског народа

Кад је америчка политика спроведена у Босни дошло је на ред Косово и Метохија. Србија је у комунистичком периоду имала две аутономне покрајине, Војводину и Косово и Метохију. На Косову и Метохији у већини живе Албанци. Албанаца је негде око 80 одсто. У претераним статистикама истицано је да је и преко 90 одсто, међутим, Албанци су приказивали припадницима своје националности и Србе муслиманске вероисповести и малу етничку заједницу Горанаца, који су такође муслимани, затим Турке којих је тамо живело око 50 хиљада, и Роме којих је било између 100-

200 хиљада, који су такође огромном већином муслиманске вероисповести.

Албанци нису имали никаквог реалног разлога за побуну. Они су много боље живели на Косову него у Албанији. Пре Другог светског рата на исти начин се живело и на Косову и у Албанији. Исти је био животни стандард. Економски услови, друштвени услови. После Другог светског рата Албанија је далеко заостајала под комунистичким режимом Енвера Хоџе. Била је претворена у једину светску атеистичку државу.

Све цркве и џамије тамо су биле затворене, многе су претваране у јавне објекте, чак и у јавне тоалете, да би што више понизили веру. Толико су тамо комунисти били загрижени.

На Косову и Метохији Албанци су могли сасвим слободно да користе свој језик, у свим јавним службама, у судовима, у полицији, школама, здравству. Имали су Универзитет на албанском језику, Академију наука и врло висок животни стандард. То се може и сада сагледати, ако је неко путовао на Косово, па ситуацију пореди са албанском. Без обзира на овај рат који смо прошли.

Американци инструментализују албанске лидере

Међутим, албански политички представници су опет изманипулисани од стране Запада. Почетком осамдесетих година они су кренули са ортодоксних маркситичко-лењинистичких позиција, заклањући се у Енвера Хоџу. И та идеолошка оријентација трајала је пуних десет година. Србија је морала да се брани. Али, ту је било извесних репресивних мера. Завереници који су припремали терористичке акције су и осуђивани. Наравно, то увек изазове револт њихових сродника, њихових сународника. Али, њихов број и није био нарочито ве-

лик, а ситуација је била потпуно под контролом.

Американци су, 1990. године, наложили албанским политичким лидерима да потпуно бојкотују све државне институције. Да сами дају отказ у јавним предузећима, по школама, болницама итд. Албанци су се из свега повукли уз мале изузетке. Проамеричке албанске политичке организације су се формирале на принципу мафије и оне су биле најсуровије према својим сународницима који не прихватају њихову вољу. Дође представник те организације и каже: "Сутра више не идеш на посао". "Од чега ћу да живим, како ћу да храним децу?" "Сам ћеш се снаћи, а и ми ћемо нешто помоћи". И одређена количина новца је притицала. Наравно, највећи део су те мафијашке вође покрале, али је било

но самостално, одвојено, живе. Једни се другима не мешају, али није било ни озбиљних сукоба. Био је једноставно бојкот. Мислим да ће вам бити интересантна чињеница, у свим тим етничким сучељавањима на Косову и Метохији увек су православни Срби, муслимани, Турци, Горанци и Роми били заједно на једној страни, а на другој страни су били Албанци. Албанци су код нас, највише муслимани, али има и католика, има нешто и православца, код њих ту вера ништа није значила. Они су по том питању били паметни, какве год да је вере он је пре свега Албанац.

Дакле, и овај сукоб није имао верски карактер, него искључиво етнички са директним страним мешањем. Американци нису много деловали на Косову. Они су прво спровели отцепљење Сло-

значио окупацију и српске, и хрватске, и муслиманске територије. Милошевић је био веома кооперативан око Дејтонског споразума. Од друге половине 1993, 1994, 1995. до половине 1996. године он је био главни амерички играч на Балкану, гарант стабилности, провођења Дејтонског споразума итд.

Наша странка је тих година упозоравала да се Американцима ништа не може веровати, да ће нас преварити. А Милошевић нас је хапсио, прогонио и ја сам четири пута био у његовом затвору. Међутим, када је обавио оно што су Американци од њега очекивали, по питању Републике Српске Крајине и Републике Српске, Милошевић им више није био потребан. Американци су закључили да треба да крену против њега, да га оборе. Претходно су то радили инструментализацијом прозападних политичких партија, којих има велики број. Њихова садашња владајућа коалиција има 18 партија.

Било је више удара. Кад год је Милошевић у добрим односима са Американцима, у сукобу је са нама из Српске радикалне странке. Међутим, кад год су Американци били против њега, ми смо му били једини савезници. Одржавали смо му практично власт 1992. и 1993. године, а 1998. године ниједна партија није могла самостално да формира владу.

Српски радикали улазе у Владу због одбране земље

Кренула је побуна на Косову и Метохији под диригентском палицом Америке. Ми смо склопили коалицију са Милошевићем, ушли прво у Владу Републике Србије, а после и у Савезну владу. Били смо веома јак коалициони партнер. Две Милошевићеве партије, СПС и ЈУЛ, партија његове жене, имале су 110 посланика у парламенту, а ми смо имали 83. Парламент укупно има 250 посланика. Имали смо више него убедљиву већину. Имали смо и значајно више него што сада имају проамеричке партије. Али, наше партије су идеолошки различите. Милошевићеве обе партије су левичарске, трансформисани комунисти. Ми смо националисти, али нам је заједнички био патриотизам. Удружили смо се да бисмо се супротставили Американцима и 1998. године Србија је солидно функционисала и поразили смо шиптарске терористе. Албански терористи су били потпуно поражени. Било је ту жртава, али су жртве били терористи и наши војници и полицајци. Ја морам искрено да вам кажем да је било и цивилних жртава, али само тамо где су терористи приватне куће претварали у тврђаве и жене и децу намерно постављали као живи зид.

Познат је случај ликвидације терористичког вође Адема Јашарија, који није хтео да се преда. Непрекидно је пуцао на наше полицијске снаге, а није дозвољавао члановима своје породице да изађу из куће. Чак смо утврдили касније, истрагом, да је и свога брата убио јер је

"Колатерална грешка": срушени цивилни објекти у Нишу

довољно да се изгради комплетан паралелни систем судства и здравства.

Милошевић се није трудио да пронађе решење

Наша држава на то није реаговала, пустила је да они живе како желе. Албанци су редовно бојкотовали изборе, Милошевићу је то одговарало јер је његова партија била веома популарна међу Србима на Косову пошто је наша земља подељена у више изборних јединица. За Косово и Метохију је био предвиђен онолики број посланика као кад би сви Албанци изашли на изборе. Тако да је тамо са 100 хиљада српских гласова добијао око 40 посланичких мандата, а цео Београд са два милиона становника давао је око 40-46 посланика. То је био разлог што се Милошевић десет година није трудио да се неко решење нађе за Косово, пре него што се све отме контроли.

Имали смо ситуацију у којој Срби, муслимани, Турци, Горанци и Роми, као лојални држављани, живе својим животом, а са друге стране, Албанци потпу-

веније, па Хрватске, Македоније. У Македонији су направили своју базу, па су ишли на Босну и Херцеговину, уништили Српску Крајину, окупирали Босну и Херцеговину и кад су све то завршили кренули су на Косово и Метохију. Кренули су почетком 1998. године, и тада почиње отворена терористичка побуна, наоружавана и финансирана споља. Режим у Београду је био прилично неспреман.

Милошевић се у више наврата надао да може да постигне неки договор са Американцима. Он је практично без борбе жртвовао Српску Крајину, рачунајући да ће то зауставити Американце. Није их зауставило. Дошло је до бомбардовања Републике Српске. У септембру 1995. године, када су први пут код нас примењене бомбе са осиромашеним уранијумом. У самом грађанском рату Срби су победили. Имали су око 70 одсто територије, што је несразмерно према њиховом учешћу у структури становништва. Међутим, Американци су тада кренули са пројектом 49-51 процената, на силу га провели у пракси, а онда наметнули Дејтонски споразум који је

Београд, 5. октобар 2000. године: пуч који је организовала ЦИА

брат хтео да се преда. И, наравно, под дејством нешто тежег наоружања погинули су и чланови његове породице. Ми те жртве нисмо желели.

Када су поражени албански терористи, Американци се појављују са ултиматумом – или ћемо прихватити мисију ОЕБС-а или ћемо бити бомбардовани. Ја сам као потпредседник српске владе саветовао Милошевићу да не прихвата мисију ОЕБС-а. Он је, ипак, прихватио. Дошли су мисионари ОЕБС-а. Обновљали су албанску терористичку организацију и снимали детаљно наше војне, полицијске и цивилне објекте. Правилни су план бомбардовања.

Американци су инсистирали да се иде на мировне преговоре, прво у Рамбује, па у Париз. Направили су такав предлог плана за који су унапред знали да га нећемо прихватити. Тражили су окупирају целе Југославије, да се њихове трупе слободно крећу целом територијом. Ми смо сва решења прихватили, осим војног дела.

Агресија НАТО-а

Бомбардовање је почело 24. марта. У току бомбардовања разорено је много цивилних објеката, било је много цивилних жртава, порушили су нам инфраструктуру, многе фабрике. Гађане су болнице, стамбени објекти, много је деце погинуло. Али, војска није имала озбиљне губитке. Од неколико стотина тенкова на Косову и Метохији укупно је уништено седам тенкова и шест других оклопних возила. Амерички авиони нису могли довољно ниско да се спусте, а ми смо имали застарелу, али веома јаку ПВО. Наша ПВО није могла да досегне велике висине, али на малим висинама била је непрестива препрека.

Наша војска направила је огроман број макета тенкова и других оруђа од папира, картона, лесонита, тако да су Американци насумице бесмислено тукли по тим макетама. Обавештавали су јав-

ност да су нам уништили трећину тенкова, да су нам уништили 300 тенкова. Јесу, уништили су нам и 400 тенкова, али све су то били тенкови од картона. Наша војна сила се готово нетакнуто повукла са Косова.

Пред крај трећег месеца бомбардовања Милошевић се упуштао и хтео да прихвати план Ахтисари-Черномирлин. Ми, српски радикали, супротставили смо се. Међутим, Милошевић је у томе имао подршку једне проамеричке партије у парламенту и заједно с њом изгласао је план. Ми, српски радикали, тада смо поднели оставке на своје функције у Влади. Од 36 чланова српске владе имали смо 15 министара. Ми смо хтели нове изборе. Међутим, проамеричке партије су сада изашле на улицу и тражиле власт одмах, без избора. Ми смо тада ушли у нови процес преговора са Милошевићевом партијом и реконструисали владу да бисмо спречили хаос и пад система.

Октобарски пуч

Међутим, до пада је ипак дошло у септембру прошле године. Постоје објективни и субјективни фактори који су до тога довели. Сами смо значајно криви. Нисмо сачували јединство, посвађали смо се у предизборној кампањи. Наравно, ја могу да вам кажем да је Милошевић он би можда рекао да сам ја крив. Али, то не може поправити ситуацију.

Американци су систематски пришли рушењу власти у Србији. Огроман новац су уложили у то. Само директно из касе америчке владе издвојено је 70 милиона долара, а у томе су учествовале и мање, такозване невладине организације, СОРОШ фонд, владе НАТО земаља...

Тако да рачунамо да је укупно за годину дана уложено око 300 милиона долара. Финансирано је 18 прозападних политичких партија, којима су директ-

но дириговали Американци. Финансирани су многи такозвани независни медији, а у Србији имамо више од 600 локалних радио и телевизијских станица, много дневних периодичних листова... Огромна већина је била инструментализована од стране Американаца за новац. Американци су нам продрли у систем. Ту је Милошевић био много неопрезан, и пре него што смо ми ушли у Владу.

Не смеће дозволити да вам странци преузму медије ако желите да сачувате државу. Медији су данас опасније средство новог светског поретка, него тенкови. Стално испирање мозга престо разара свест људи. Американци су организовали већи број такозваних независних синдиката, неколико стотина невладиних организација у Србији, а водили су кампању против истакнутих српских патриота.

Милошевића су опгуживали за ратне злочине. Мене до сада нису за ратне злочине, али ме опгужују да сам фашиста. Дакле, прилепе човеку етикету и онда сте ви у ситуацији да се правдате да нисте то што они кажу да јесте. И томе нема краја. Ја сам пре више година престао да уопште одговарам на те опгужбе. То само исечам из новина и објављујем у својим књигама да виде да ми нимало не смета како год ме назову. Међутим, постоје људи слабих живаца, који се уплаше. Американци нешто постигну новцем, нешто страхом, нешто манипулацијама, преварама, али не верујем да би успели да се ми нисмо посвађали у предизборној кампањи. Милошевић је био превише самоуверен. Мислио је да ће сигурно победити на председничким изборима, а хтео је што више да смањи нашу снагу. Зато је ушао у сукоб са нама. Он је нас у том сукобу значајно ослабио, себе упропастио и омогућио проамерички пуч.

Американци су продрли у нашу војску и полицију. Неке генерале су поткупили, а неке ученили. Рекли су – или ћете ићи пред Хашки трибунал као ратни злочинци, или морате сарађивати да срушимо Милошевића. И неки су поклекли.

Међутим, основни проблем се догодио одмах након избора. Да је Милошевић признао пораз на председничким изборима, могао је да сачува власт. Његова партија имала је појединачно највише посланика. Могао је да прави коалицију са црногорским социјалистима, могао је у принципу и са нама да разговара, а новоизабрани председник Коштуница не би имао никаквих овлашћења. Према нашем Уставу, најважнија је функција председника Владе, а не председника републике. Милошевић је био моћан као председник републике, зато што је шеф СПС-а, тада највеће партије у земљи, а уз то и ЈУЛ је била његова партија. То је извор његове моћи, а не сама функција која има веома мале надлежности: да буде председник Врховног савета одбране, да поставља и прима амбасадоре, предлаже мандатара за састав Савезне владе, судије Савезног и Устав-

ног суда, даје одликовања и помиловања. Ништа више.

Међутим, он је кренуо другим путем. Хтео је да оспори резултате и тиме ишао на руку Американцима, јер је народ био револтиран. Народ често не разуме општу политичку ситуацију, али емотивно реагује на конкретан проблем. И у том тренутку у свести народа су били само ти конкретни изборни резултати. То народно незадовољство помогло је Американцима да проведу пуч.

Српска радикална странка најјачи опозициони фактор

Сада смо под влашћу проамеричких странака. Наша борба се наставља, наравно у много тежим околностима. Ми

Др Војислав Шешељ дели активистима БААС партије књиге о Српској радикалној странци на арапском језику

ћемо издржати и у тим околностима. Сада је Српска радикална странка најјачи опозициони фактор. За разлику од социјалиста, ми смо навикли да будемо опозиција, а у протеклих десет година нисмо хтели никакве контакте са Американцима, а камоли компромисе и сарадњу. Американци нису могли да нас преваре из једноставног разлога, што им нисмо дозвољавали ни да разговарају са нама. Неколико пута су упућивали званичан демарш Савезној влади зато што мој страначки колега, министар Вучић, није хтео да прими њиховог дипломату.

Које би биле поуке из ове наше ситуације? Ирак је и даље у тешкој ситуацији, али није толико тешко као што је било пре десет година. Пре десет година сте били скоро сами. Ми смо у Југославији били у великој заблуди по питању стварних збивања у Ираку. Ми смо имали ону слику коју су нам западни медији правили. И требало је извесно време да то исправимо, да схватимо шта се дешава. Најбоље смо схватили када је и нас задесила иста судбина.

Поуке које се могу извући су да се Американцима ништа не може веровати. Њима уговори, споразуми ништа не

значе. Не познају категорију морала, части, поштења. Не сме им се дозволити да овладају медијском сценом. Не сме се дозволити постојање ниједног медија, радија, телевизија, новина који неће бити на патриотским позицијама. А ми смо десет година толерисали издајничке непријатељске новине, отворено проамеричке новине. Не сме се дозволити да Американци финансирају и организују политичке факторе, партије, синдикате, такозване невладине организације. И што је најважније, народ и државно руководство морају бити сложни и јединствени.

Ми смо прошле године поражени пре свега зато што нисмо били јединствени. Уверен сам да ће ирачки народ, ирачка БААС партија и државно руководство

сачувати јединство и слогу, и да ће ирачки председник, Садам Хусеин, победити у овом сукобу са Америком. А та ваша победа биће и наша победа.

ДОС-ова власт донела хаос, отимачину, пљачку

Др Шешељ је после предавања одговарао на многобројна питања активиста БААС партије.

● После свега што се догодило, како мислите да се треба супротставити Америци? Како коментаришете тврдњу Запада да се председник Коштуница не понаша као Милошевић, већ је спреман на компромис са Западом?

Др Војислав Шешељ: Ја лично Коштуници ништа не верујем. Он је вешто одабран амерички кандидат за председника. Американци су га одабрали зато што раније није био компромитован и што је заступао умерену патриотску позицију, али он је пристао да буде заједнички кандидат проамеричких странака, а наш народ каже – ко са њаволом тикве сади, о главу му се разбијају.

Ниједан други опозициони проамерички лидер не би могао да победи Милошевића осим Коштунице. Американци не мисле да им Коштуница дуго треба, а ја сам убеђен да ће га Американци ускоро одбацити. Он је за њих привремено решење.

Што се тиче патриотских снага, нас чека дуга борба у крајње тешким околностима, али постоје неке ствари које нам иду на руку. Прво, ових 18 партија никако не могу да се договоре ни по једном озбиљном питању. Данас је живот нашег народа по свим објективним показатељима 60 одсто тежи него у септембру.

Скоро ниједна фабрика не ради, цене свакодневно скачу и постижу фантастичне износе. А људи су препуштени сами себи. Било је тешко народу и када смо ми били на власти, али није било глади. То што смо имали паметно смо распоређивали и одређени социјални мир чували.

Нисмо могли под санкцијама, блокадом и у ратним условима да имамо високи стандард, али сад је општи хаос и отимачина, пљачка и народно незадовољство се већ осећа. Ми мислимо да би већ ове године могло доћи до преокрета. До краја марта већ очекујемо озбиљне догађаје, јер Американци инсистирају да нова власт испоручи Милошевића Хашком трибуналу, а то народ не одобрава.

Ни они који су против Милошевића, ни они који су за њега. Све је неизвесно, али има одређених момената који нам уливају додатни оптимизам.

О Српској радикалној странци

● Докторе Шешељ, хоћу да вам пожелим добродошлицу у своје и у име свих осталих. Багдад је град мира, симбол отпора. Као што знате, везују нас заједнички непријатељи и њихова агресија. Имам једно питање. Када је основана Српска радикална странка и колико има чланова?

Др Војислав Шешељ: Претеча наше странке основана је 1881. године. То је странка умерене деснице и та странка је најдуже владала у српској новијој историји и постојала је до 1945. године. Тада су је комунисти укинули. Странку смо почели да обнављамо 1990. године, али смо тад били у сукобу са Милошевићем и странку смо успели да региструјемо тек негде у марту или априлу 1991. године. Тако да на првим парламентарним изборима, 1990. године, нисмо могли да учествујемо, али ја сам био кандидат за председника Републике испред групе грађана и тада сам у крајње неповољним околностима добио првих 100.000 гласова.

Чим смо регистровани, у пролеће 1991. године, наша популарност је нагло порасла. У јуну 1991. године су били ванредни избори за једно посланичко место. Српска радикална странка је мене кандидовала и добио сам два пута више гласова него сви кандидати заједно. Партија друга по снази били смо већ 1992.

године, као и на изборима 1993. године. На савезним изборима 1996. године били смо трећи по снази, 1997. на изборима смо други по снази, али ако се има у виду да је Милошевић тада на изборе изашао у коалицији СПС-ЈУЛ-НД која је освојила 110 посланичка места, ми смо већ били појединачно најјача партија.

Добио сам на председничким изборима у Србији 1997. године. Имао сам 3 одсто више гласова од Милошевићевог кандидата Зорана Љилића, али Милошевић је тада прогласио да није довољно људи изашло на гласање иако је изашло више од 50 одсто грађана. Неким малим фалсификованима то је смањено испод 50 одсто да би избори били поновљени.

У то време је у Београд дошао амерички дипломата и јавно рекао да су сва средства против Шешеља дозвољена. Американци су хтели да ми изађемо на улице и изазовемо крвопролиће у сукобу са Милошевићем. Ми смо то схватили и нисмо изашли. Почетком 1998. године почели су много да ме хвале проамерички медији и да износе иницијативе како би Американци хтели са мном да разговарају, да нађу заједнички језик итд., да сарађују. Чим сам то видео склопио сам споразум са Милошевићем. Знао сам шта је амерички циљ, да нас дубоко заведе, поцепају и онда успоставе режим по својој вољи.

Наша странка сада има око 260.000 регистрованих чланова и ми смо једина српска политичка партија која постоји у Србији, у Црној Гори, у Републици Српској, а постојали смо и у Републици Српској Крајини, били смо парламентарна странка. Били смо толико јаки да је из наше странке био председник парламента у Црној Гори. И у Републици Српској смо били јака парламентарна странка. У Републици Српској је, 1998. године, из наше странке изабран председник Републике, др Никола Поплашен, мој потпредседник. После непуних шест месеци високи представник Уједињених нација, Вестендорп, сменио га је декретом.

Као шеф америчке окупационе управе на прошлим изборима Вилијам Вокер, Американец и шеф мисије ОЕБС-а, нашој партији је забранио учешће на изборима у Републици Српској. Све друге партије су тако Американци подвели под своју контролу, а пошто смо ми несаваљив такмичар забранили су нам да се такмичимо. Ако не можете боксера да победите у рингу, ви му забраните да уђе у ринг.

Срби традиционални руски савезници

- Драго ми је што имамо прилику да разговарамо. Имам два питања. Занима ме на који начин се Југославија супротстављала НАТО-у и каква је однос Југославије према Русији?

Др Војислав Шешељ: Прво ћу одговорити на прво питање. Док је трајао рат, наш народ је веровао у победу и нисмо

имали никаквих проблема у држави. Влада је беспрекорно функционисала, снабдевање је било изванредно, није било несташице основних намирница, али је била контролисана дистрибуција.

Американци су нам ноћу бомбардовали електроенергетске објекте, ми смо их дану поправљали. Није било великих несташица струје, народ је спонтано излазио на улице, људи су пркосно певали и играли, излазили су ноћу на мостове да их својим телима заштите. Наши војници су имали веома велики борбени морал. Само је било питање, можда не можемо много у ваздуху, али када дођу показаћемо им.

Што се тиче Русије, Американци желе да униште Русију, да је потпуно поцепају, али ако не успеју, они желе да Русија изгуби било какво упориште на Балкану. А док постоји српска држава, она је природно руско упориште. Наш народ никоме не може бити савезник против Русије. Ни квислиншки режим који је Хитлер формирао у Београду 1941. године није могао да скупи 10 људи који би да иду да ратују против Русије. Због тога је Американцима неподношљива свака помисао о опстанку наше државе. Они и даље имају план да нам отму Црну Гору, да нам отму Војводину на северу, где у огромној већини живе Срби, скоро 70 одсто, а има извешан број и Мађара. Затим, они ће се трудити да изазову немире у Рашкој области, тзв. Санчаку, где живе муслимани, они ће и ту да праве раздор, ми очекујемо да је то једна од следећих опасности.

Они би да Србију сведу само на подручје око Београда, које више не би било значајно ни у ком погледу. Русија мора да се опорави, да буде моћна сила, а ми смо убеђени да ће бити. Она има огромне потенцијале и нову власт која је много боља од претходне. Председник Путин је већ показао да води патриотску политику. Русија мора тражити излаз

на топло море, на Средоземље. Најприроднији излаз је преко Србије. Е, то је то што мучи Американце. Због тога су Срби у њиховим очима оличење највећег светског зла, а и ви сте им овде на путу.

Не могу Американци овде где су највећа петролејска налазишта да трпе једну независну државу. Американци желе марионетске режиме, као у Саудијској Арабији. Американци би најрадије у целом арапском свету да имају такве режиме који би им помогли да опљачкају арапске народе. То је крајње огољена политика. Нема места за било какве заблуде.

- Да ли је југословенски народ користио ирачко искуство?

Др Војислав Шешељ: Да, ми смо користили ирачко искуство, војна сарадња између наших армија је била прилично добра, не онаква каква је била раније, али ја морам још једну ствар искрено да вам признам. Наша Влада није била коректна према Ираку почетком деведесетих година. Ирак је и те како имао разлога да се љути, али када смо ми дошли у тешку ситуацију Ирак се није љутио, него је одмах помогао. И ми ћемо то вечито да памтимо.

Драги пријатељи, ми смо донели за вашу политичку школу већи број примерака књиге о Српској радикалној странци, коју је написао господин Мигати на арапском језику, и надам се да нас није много наградио у тој књизи. Ја још нисам научио арапски језик, па ми је тешко да проверим. Донели смо и већи број примерака специјалног издања нашег партијског листа "Велика Србија", који је у целости посвећен сусретима наших партијских делегација у Београду. Нажалост, нисте били код нас на последњем конгресу, али је био ирачки амбасадор у Београду, др Сами Салун, и био је веома топло примљен, добио је највећи аплауз 4,5 хиљаде делегата.

Због великог интересовања сви примерци брзо су разграбљени

12. ФЕБРУАР 2001. ГОДИНЕ, ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
БИО ЈЕ ГОСТ ПРЕДСЕДНИКА САДАМА ХУСЕИНА

ПРАВЕДНА БОРБА - ПУТ КА ПОБЕДИ

Председник Садам Хусеин, ван протокола, задржао је у разговору др Војислава Шешеља дуже од два сата

Понедељак, 12. фебруар, био је резервисан за сусрете двојице лидера које зближавају заједничке особине – храброст, доследност, борба за очување националних особености, супротстављање отвореној агресији и свим видовима притисака.

Иако се председник Садам Хусеин и председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, до сада нису срели, њих спаја блискост племенитих идеја за очување достојанства народа и борба за праведан свет и равноправност међу свим државама и народима. То значи супротстављање америчком хегемонизму, њиховој тежњи да контролишу читав свет и да поробе све народе.

Председник Хусеин, као вођа Ирака, успео је својом борбом и непоколебљивим супротстављањем америчкој доминацији да ирачки народ учини симболом отпора у арапском свету, а онда послатане највећи лидер арапског света.

Председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, имао је исте тежње да се српски народ, који има храбру и херојску историју, одлучно супротстави непријатељу. Међутим, српски народ није успео да издржи у јединственом и одлучном отпору највећем злу нашег времена. Али, борба још није завршена.

Непријатељи др Шешеља, пре његових пријатеља, признали су да је он најхрабрији и најдоследнији српски патриота. Још 1992. године у недељнику "Њусвик" објављене су фотографије шест највећих непријатеља Америке, међу којима је био и др Шешељ.

Сусрет председника Хусеина и др Шешеља одражавао је блискост њихових идеја. Они су разговарали у отвореној, срдечној и пријатељској атмосфери. Председник Хусеин, као истакнути борац за праведан светски поретак, показао је велико занимање за нашу земљу и знање о суштини догађаја у Југославији.

Веома је заинтересован да српски народ победи непријатеља који му уништава државу и изађе из тешкоћа које су последице агресије и санкција.

Председник Хусеин је, коментаришући догађаје у свету, укључујући Ирак и Југославију, нагласио да је све то от-

ворена борба ционистичког покрета и мултинационалних компанија да контролишу управљање читавим светом и свим државама.

Он је указао на неправду и лицемерје света који ћутке гледа како ционисти

у Израелу убијају палестинске жене и децу, који се само каменицама боре за ослобођење своје отаџбине коју су окупирали ционисти уз америчку подршку.

Председник Хусеин је истакао да ирачки народ, без обзира на санкције и

Срдчан сусрет двојице лидера
непоколебљивих у отпору америчкој доминацији

Двојица лидера су се сложила да се добри, традиционални односи између два народа и две државе наставе, без обзира на политичке догађаје у Југославији

сталну агресију, изграђује своју земљу, фабрике, установе, фарме, и дисциплиновано ради са великим успехом.

Највећи неуспех Америке у агресији на Ирак је што у ирачком народу не може да пронађе некога ко би је подржавао и радио за њу. Код народа код којих је изражен патриотизам Америка, служећи се перфидним методима, инструментализујући појединце, политичке партије, организације, медије, и упорно радећи на разбијању националне свести, губљењу осећаја за националне интересе, на срзавању моралних вредности, покушава да оствари своје циљеве. Код ирачког народа у томе није успела.

Председник Хусеин је смирено и врло сигурно говорио о томе да праведна борба и легитимна тежња сваког народа морају да победе.

Др Војислав Шешељ је изразио своје задовољство због ирачког интересовања за Југославију, посебно због интересовања које показује председник Хусеин, кога сви борци света против америчког империјализма сматрају симболом отпора.

Др Шешељ је детаљно изложио своје виђење развоја догађаја у Југославији и у свету. Лидер српских радикала замолио је председника Хусеина да се добри и традиционални односи између два народа и две државе наставе, без обзира на политичке догађаје у Југославији. Он је прецизирао да би поготово била значајна економска сарадња, која би могла да помогне југословенској, односно српској привреди. На тај начин би се јасно ставило до знања српском народу ко су му стварни пријатељи, а ко непријатељи.

Председник Хусеин је прихватио овај предлог говорећи да се са ирачке стране неће ништа променити у оквиру сарадње.

Лидер српских радикала је објаснио председнику Хусеину да је садашња ситуација у Југославији, која је последица десетогодишњег притиска и агресије на српски народ, привремена. Српски ра-

дикалти, на челу оног дела српског народа који не може да се одрекне традиционалних вредности, слободарског духа и тежњи за јединством свих српских земаља, уверени су да ће српски народ, без обзира колико борба буде трајала, победити.

Српски народ већ сада увиђа да од бољег живота, који обећавају Америка, Запад и проамеричке странке, нема ништа, рекао је др Војислав Шешељ.

Председник Хусеин потврдио је да Америци није стало да други народи боље живе и да се то не односи само на Србе. Америка не воли да било која држава у свету остане јединствена и када би могла она би распарчала све земље света, истакао је вођа ирачког народа.

Он је прецизирао да не само Америка, него ционистички покрет, који игра велику улогу у креирању америчке политике, мрзи националисте, друге вере, било ког јаког лидера и тежи дестабилизацији, јер су ционисти против стаби-

лности било ког региона, осим ако то није у њиховом интересу. Председник Хусеин је нагласио да те снаге раде на сукобу између ислама и православља како би народе тих вера ослабили и удаљили једне од других.

Обострано интересовање за сусрет показало је и то што је ван протокола председник Хусеин задржао др Војислава Шешеља у разговору дуже од два сата.

На крају разговора др Шешељ је поклатио председнику српску официрску сабљу. Приликом предавања сабље, лидер српских радикала, рекао је председнику Хусеину: "Предајем вам ову сабљу у знак пријатељства и поштовања. Желим вам победу у вашој светој борби за добробит целог човечанства. Желим вам добро здравље и дуг живот".

Председник Садам Хусеин захвалио се на поклону говорећи: "Са великим поносом примам ову сабљу која је симбол херојства српског народа. Ми Арапи, укључујући Ирачане, наламо се да ће српски хероји сачувати јединство Југославије и њен интегритет и да ће се супротставити Америци и ционистичким тежњама да је поделе и ослабе. Хвала вам пуно".

Господин Садам поклатио је др Шешељу арапски мач из своје личне колекције.

Истог дана, делегација Српске радикалне странке била је гост на вечери коју је приредио господин Тарик Азиз, потпредседник Владе. Вечери су присуствовали и министар спољних послова Мохамад Саиф Сахаф, министар унутрашњих послова Мохамад Зма Абдразак, и двадесетак чланова руководства БААС партије.

Сутрадан, делегација Српске радикалне странке била је гост на ручку коју је приредио министар унутрашњих послова. Ручку је, такође, присуствовало двадесетак чланова из руководства БААС партије.

Садам Хусеин: "Са великим поносом примам ову сабљу која је симбол херојства српског народа"

ТВРД ОРАХ ЗА АМЕРИКАНЦЕ

Александар Вучић је био један од чланова делегације Српске радикалне странке, која је од 8. до 14. фебруара боравила у Багдаду

Александар Вучић: Делегација Српске радикалне странке, која је седам дана боравила у Ираку, свуда је примљена са изузетним гостопримством, са великим очекивањима, надањима да ће пријатељи из арапског света, али и слободољубиви људи у Србији и Савезној Републици Југославији, у наредном периоду успети да се изборе за слободу и независност своје отаџбине. Примани смо на такав начин зато што смо се увек борили да будемо свој на своме, зато што смо желели да сачувамо своју земљу, зато што нисмо желели да будемо ничија колонија, ничији вазали.

Српски радикали су, у то смо се уверили посебно после предавања др Војислава Шешеља, позната политичка странка, рекао бих чак и популарна, једна од најпопуларнијих која се супротставља америчком империјализму и хегемонизму у целом свету. Поготово читав арапски свет, а не заборавите, то је огроман број земаља афричког и азијског континента, зна за српске радикале и то је нешто што за нас представља подтек за будући рад.

Неки би то потцењивали, неки неозбиљни људи, људи који не знају шта је политика. Неки не схватају колика је снага арапског света и колика је снага оних земаља и оних народа који желе да се супротставе америчком хегемонизму. Те земље су утолико значајније за Савезну Републику Југославију и Србију због тога што смо са њима увек имали пријатељске односе, зато што смо са њима имали неупоредиво бољу привредну сарадњу него са земљама западне Европе и САД.

Наравно, ми из Српске радикалне странке не мислимо да не треба сарађивати са другим земљама, али у сваком случају најпре са онима са којима смо и раније имали успешну сарадњу. Овде, у Ираку, рецимо, имали смо толики број предузећа, толики број фирми колико нисмо имали на целом америчком континенту и читавој западној Европи.

Дакле, то је нешто што нашој земљи пружа шансу и у будућем периоду да наше фирме овде обављају значајне послове, од војне индустрије до привредних, грађевинских послова. Дакле, један чист економски рачун.

Колико је та економска рачуница оправдана показује чињеница да нема

ништа од оних обећаних 6 милијарди долара. Већ и врапци на грани знају да су то биле лажи и измишљотине ДОС-а, Г17 и свих осталих, и да је суштина заиста у томе да ми морамо да пронађемо реалне изворе и на реалан начин да сарађујемо, не само у спољној трговини, већ уопште у економским односима са иностранством. И, рецимо, за ову годину је предвиђено савезним буџетом као потпора нашем буџету негде око 15 милиона марака, а ми смо то могли да добијемо само од Ирака или чак много више само од Ирака, чистог новца као потпору буџету, а да не говоримо о томе да је спољнотрговинска размена могла да прође и милијарду и милијарду и по долара.

Дакле, то је нешто због чега се говори о чистом рачуну за нашу земљу, али у једном пријатељском поштовању према земљи која успева да одбрани своју слободу, своју националну независност и поред свих притисака и да постане лидер арапских земаља, и не само арапских земаља већ и читавог овог дела потконтинента и читавог континента, али и добрим делом човечанства. Америка је овде сломила зубе, овде нису успели ништа да ураде осим да делимично осиромаше ову земљу, али ни најмање да сломи морал храбрих људи којима је њихова слобода најважнија.

Мислим да смо за Србију и Савезну Републику Југославију урадили један добар посао. Сигурно је да ће за нашу земљу бити, уколико то буду желели да користе ови из ДОС-ове власти, још повореније тржиште Ирака и верујемо да се тиме отвара тржиште и у осталим арапским земљама. Ови који су били са нама у делегацији могли су да виде каква је повезаност између Арапа, како су забринуте за Палестину, како знају шта се дешава у Египту, у Саудијској Арабији, у Либији, али и у свакој другој арапској земљи. Мислим да то отвара и нули значајне перспективе српском народу, српској држави, дакле и Савезној републици Југославији.

Ми смо видели и схватили да се ради о веома озбиљној држави, паметно уређеној држави која зна да располаже својим ресурсима, држави која зна да се понаша као држава и која зна да управља и мислим да смо много тога научили. Наша искуства су изузетно значајна и у наредном периоду, када очекујемо промену власти у Београду, промену режима у Београду. Сигуран сам да ћемо таква искуства, и много тога што смо овде научили, посебно у сфери расподеле друштвеног производа, у сфери управљања државним организацијама умети да спроведемо.

Александар Вучић: огромна је снага арапског света и оних земаља и народа који желе да се супротставе америчком хегемонизму

У ДЕВЕТОМ КРУГУ

Тела жртава била су угљенисана. Када су људи из цивилне заштите покушали да их изваде, она су се у њиховим рукама претварала у пепео

Склониште Ал Америа, у којем су заштити потражили деца, жене и стари људи, амерички злочинци ракетирали су 13. фебруара 1991. године. На температури од 400 степени, коју је створила ракета, запалило се 408 људи, а њихова тела су угљенисана, 408 људи умирало је у најтежим мукама. Овај пакао неким чудом успело је да преживи само 14 људи.

Док пролазимо ходницима црне гробнице гледамо на зидовима и поду сведочанство овог монструозног злочина. Од јаке експлозије многа тела залепила су се за зидове склоништа, а на поду су остали трагови неких угљенисаних тела која због високе температуре нису могла да се одвоје, већ су морали да их стружу са пода.

Кустос склоништа испричала је делегацији Српске радикалне странке трагичну причу о убиству недужних.

Кустос: Као што знате, 17. јануара 1991. године почела је агресија на ирачки на-

род. У тој агресији учествовале су 22 државе. Агресори су покушавали да сва животна средства униште. Ирак има бројна склоништа као што је ово, која су опремљена за нормалан живот. Склоништа су изузетно важна јер се људи у њима осећају безбедно и не осећају страх.

Међутим, 13. фебруара 1991. године, у 5,30 часова, Американци су бомбардирима Ф-111 ракетирали ово склониште са две ракете од по две тоне. Прва ракета је експлодирала, а другу смо оборили. Прва ракета је проузроковала велики потрес који је прекинуо струју, тако да су људи унутра остали херметички затворени јер су улази радили на струју.

Пошто је простор био херметички затворен, то је увећало јачину експлозије. Од снажне експлозије тела људи су пукла, а њихови делови тела су се измењали, тако да нису могли да буду идентификовани.

После пет минута пала је друга ракета, која је створила температуру од 400 степени. Нико не може да издржи ни 100 степени, а камо ли 400. На овој температури тела су се запалила и угљенисала. Када су људи из цивилне заштите покушали да их изваде она су се у њиховим рукама претварала у пепео. Било их је много, морали су да их транспортују камионом и да их сахране у заједничку гробницу.

Њихови најближи су са надом и страхом стајали напољу и чекали. Свако од њих је чекао свог рођака или дете, али нико није могао да препозна свог најближег. Мушкарцима испод 18 година било је допуштено да улазе у склоништа, а они изнад 18 били су на фронту.

Да се не заборави

На зиду склоништа окачене су фотографије погинулих. Кустос нам је испричала судбине неких породица чији

Приликом ракетирања склоништа, на температури од 400 степени, изгорело је 408 људи

су најближи жртве овог америчког злочина.

Кустос: Мајка овог детета је умрла од срчаног удара када је сазнала да је њено дете погинуло и оставила за собом петоро деце.

– Родитељи ова четири детета, која су била у овом склоништу, остали су сами, јер су им сва деца погинула. Родитељи нису били у склоништу. Отац је, када је сазнао, утрчао унутра да покуша да спасе неко од своје деце, међутим оклизуо се и пао. Остао је инвалид без једне ноге и сада ништа не може да ради.

– Сви чланови ове породице погинули су у склоништу. Њих шесторо.

Свака од ових слика представља по једну породицу која је погинула. Овде нису погинуле само ирачке породице, било је и породица из других арапских земаља.

– Ово је, на пример, породица Ахмеда Акаса Сирија, која је имала девет чланова. Отац, мајка и један син радили су у Јордану. Када су чули шта се догодило одмах су аутомобилом кренули ка Багдаду. Због нервозе и велике брзине доживели су несрећу и погинули. Тако је читава породица нестала.

Има и египатских и јорданских породица које су овде погинуле. Оне су имале привремени боравак у Ираку.

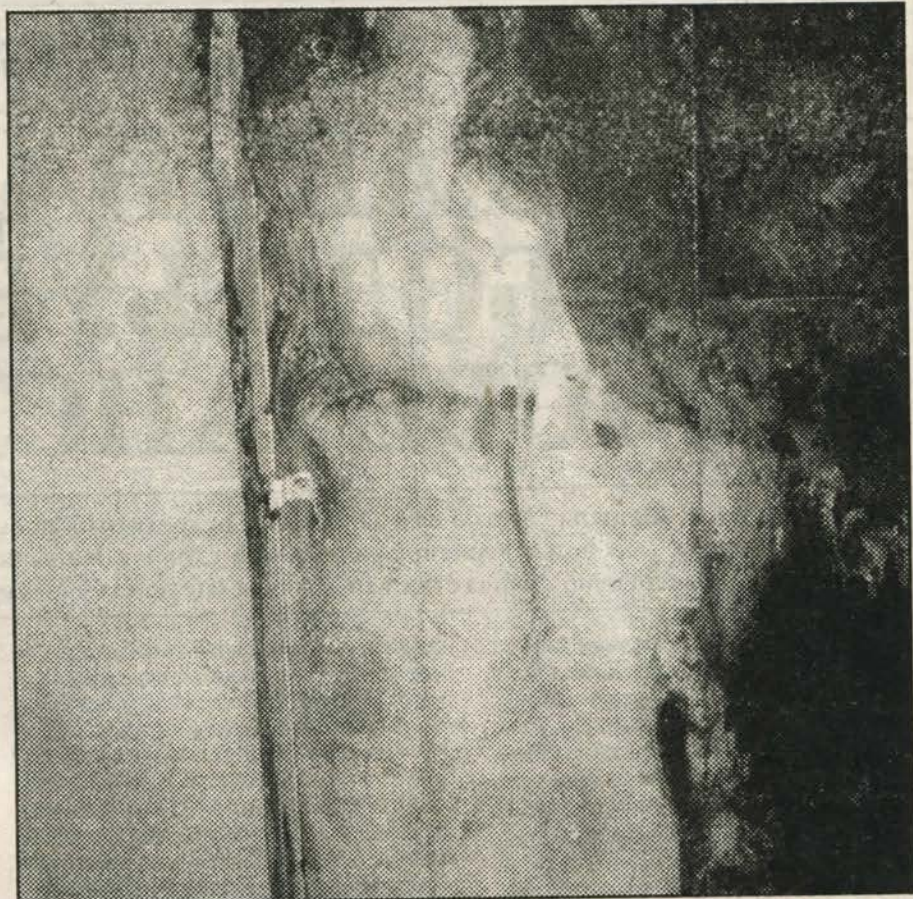
Кустос нам показује отиске које су на зиду оставила тела која су се од јаке експлозије и високе температуре залепила.

Зидови склоништа – сведочанство злочина

Кустос: Ова девојка је спавала, али експлозија је била толико јака да је залепила за зид. Девојка је била пред свадбом, и сигурно је као свака девојка много маштала. Отисак на зиду од њеног тела случајно изгледа као да је носила венчаницу.

– Глава једног погинулог се одвојила од тела и оставила отисак на зиду.

– Ово је отисак мајке и детета које је она загрлила да би га заштитила. Пошто

Отисак девојке коју је експлозија залепила за зид: била је пред удајом, а отисак, случајно, изгледа као да је носила венчаницу

су тако били залепљени за зид и утљени нису могли да их раздвоје и морали су да их сахране заједно.

– У сваком од углова може да се види отисак по једног човека који је био залепљен за под. Под је био пластичан и залепљена тела нису могла да се одвоје, него су морали да их стружу.

У склоништу је погинуло 408, а спасено је само њих 14. Једном од спасених, Амару, погинула је цела породица, отац, мајка, браћа и сестре, и он више нема никог. Он је гледао како је из

горела његова породица и пати од осећаја кривице. Стално моли Бога да му опрости што није могао да спасе своју породицу.

Злочинци су, да би оправдали свој злочин, објавили да су склониште бомбардовали јер је то било војно склониште. Међутим, сви људи и деца у склоништу били су цивили, без оружја и нису имали никакве везе са војним животом. Овде су дошли само зато што су се уплашили од бомбардовања. Када су долазили овде осећали су се безбедно. Када деца код куће чују бомбардовање уплаше се и вуку своје родитеље да их воде у склониште. Да ли је њихов злочин то што су дошли овде? Да ли је зато требало да буду убијени и спаљени?

Када Америка улази у рат губи своју човечност, не зна ни за децу ни за жене. Зар они да причају о правима човека. Да ли има већег и монструознијег злочина од овог? Ово је злочин против човечанства.

Три дана после ракетирања склоништа, високи представници Пентагона изјавили су да је бомбардовање склоништа била грешка и да је тачно да је то било цивилно склониште, а не војни објекат. Али, тада је било касно.

Др Војислав Шешељ је у књигу уписао: "Дубоко смо потресени трагедијом ирачког народа и жртвама америчке геноцидне политике. Дивим се вашој храбрости и одлучности. Нека је вечна слава палим жртвама. Уверен сам да ће злочинце из Америке задесити божја казна".

Фотографије погинулих у склоништу Ал Америја

ИРАК - НАДА СЛОБОДОЉУБИВОГ ЧОВЕЧАНСТВА

Др Војислав Шешељ: "Веома сам задовољан резултатима посете. Мислим да ће наши односи у будућности бити још бољи. Српској радикалној странци и ирачкој БААС партији заједнички су патриотизам и енергично супротстављање новом светском поретку"

Новинар: Светска и домаћа јавност показали су велико интересовање за вашу посету. Да ли сте ви задовољни резултатима посете?

Др Војислав Шешељ: Ја сам веома задовољан резултатима посете. Српска радикална странка већ годинама одржава пријатељске везе са ирачком БААС партијом. Ми смо већ имали много међусобних контаката. Представници БААС партије су долазили у Београд, представници наше странке су три пута били у Багдаду. Ја сам први пут у Багдаду и веома сам срећан због тога. Посебно сам радостан што ме је данас примио ирачки председник господин Садам Хусеин и задржао ме је више од два сата у разговору. Сусрео сам се са многим другим ирачким званичницима и сусрети се настављају вечерас и сутра.

Мислим да ће наши односи у будућности бити још бољи. Српска радикална странка и ирачка БААС партија у многим стварима имају подударне програмске циљеве. Оно што нам је посебно значајно, то је патриотизам и енергично супротстављање новом светском поретку. Нажалост, наша земља је прошле године претрпела пораз, а ми смо убеђени да тај пораз није дефинитиван.

Ирак је издржао и Ирак је нада цело слободољубиво човечанства.

Новинар: Шта ћете рећи о Ираку по повратку у своју земљу?

Др Војислав Шешељ: Прво, видели смо колико су тешка разарања претрпели ирачки народ и ирачка држава. Управо сам се вратио из склоништа које су бомбардовали амерички злочинци, где је погинуло више од 400 људи, највише деце. Ирак трпи тешке економске последице

санкција и блокаде. Међутим, ирачки народ је чврст и одлучан, веома је важно што Ирак има јединствено државно руководство, а председник Садам Хусеин је способан да чврсто држи кормило ирачког брода кроз све олује.

Новинар: Као што знате, имамо зону забрањеног лета на југу и северу. Да ли, по вашем мишљењу, има оправдања за такву забрану лета?

Др Војислав Шешељ: Не, то је само америчка провокација. Амерички злочинци једино желе да иритирају, показују да је њихова војна моћ изнад државног суверенитета, али Ирак је већ данас у много бољој ситуацији него што је био раније.

Новинар: Какав је утисак на вас оставио председник Садам Хусеин?

Др Војислав Шешељ: Ја сам фасциниран личношћу господина председника Садама Хусеина, а посебно сам задовољан што ме је председник задржао више од два сата у разговору. То је за мене огромна почасти.

Новинар: Нама је част што сте посетили нашу земљу, и ово што ви кажете је за дубоко поштовање. Пошто је Ирак сломио ембарго на летове, интересује нас да ли ће југословенска авиокомпанија летети за Ирак?

Др Војислав Шешељ: Надам се да ће југословенска авиокомпанија обновити летове за Багдад. Многе наше фирме су деценијама успешно радиле у Ираку. Нису само добри били политички односи међу нашим земљама, него и економски. Мислим да постоји велики интерес да се обнови и економска сарадња. Известан проблем ће сигурно представљати садашњи прозападни режим у Београду, али ми, српски радикали, боримо се да тај проамерички режим што пре падне.

Новинар: Господине Шешељ, желимо вам пријатан боравак у Багдаду и драго нам је што гајите дубоко пријатељство према ирачком народу.

Др Војислав Шешељ: Хвала вам на добродошлицу.

Председник Садам Хусеин поклонио је лидеру српских радикала, др Војиславу Шешељу, арапску сабљу из своје личне колекције

САРАДЊА УПРКОС СВЕМУ

Др Војислав Шешељ: "Интерес ирачких званичника за Југославију је велики и изненађује нас, јер шта смо ми сад, шака јада у односу на све ово што нам се догађа. Али, заинтересовани су да опстанемо и мислим да већ има могућности за економску сарадњу"

Делегација Српске радикалне странке последњег дана боравка посетила је југословенску амбасаду у Багдаду. Делегацију је примио и пожелео јој добродошлицу амбасадор Енес Карабеговић, а били су присутни и сви запослени у амбасади.

Амбасадор: Добро дошли у југословенску амбасаду, желим да поздравим господина Војислава Шешеља и господина Александра Вучића, и све чланове делегације. Очекивао сам да ће доћи мало више људи.

Др Војислав Шешељ: Дошло нас је седморо. Ту је екипа од четири човека, новинарска, господин Мигати као специјални саветник и преводилац, и нас двојица, господин Вучић и ја.

Амбасадор: Ово је, нажалост, кадровски мала амбасада, иако је по систематизацији конципирана тако да буде највећа амбасада у арапском свету заједно са Каиром. Ово је пријатељска земља Југославији. Ми се овде, правећи кадровска решења, сусрећемо и са бројним залазима и проблемима, настојимо да то испунимо. Добили смо недавно појачање, то је господин Ђорђевић, мој изасланик, који је дошао пре пола године. Ту је и господин Жељко Гајић, који је први секретар. Требало би да буде више дипломата, али за сада је толико.

Од велике помоћи је други део амбасале, који веома доприноси нашим активностима овде.

Мени је посебно драго да сте ви овде били веома очекивани, нажалост, стицајем околности и бурних прилика у земљи и интензивног политичког живота, та посета није могла да буде реализована пре. Без обзира на промену статуса, без обзира на одлазак у опозицију, ви сте респективна политичка снага у земљи и мени је част да вас позивају. Ја сам имао прилику да се сусрећем са вашим људима. Маја Гојковић је била у два наврата, био је...

Др Војислав Шешељ: Божидар Вучуровић, Паја Момчилов...

Амбасадор: Да, Паја Момчилов је боравио ташну. Са Мајом смо овде били често заједно. Маја је имала добар сусрет с Рамаданом. Господин Вучуровић је пријатељ господина који је ушао касни-

је, па га нисам представио, то је господин Пејић.

Добро је да сте дошли и сусрели се овде са њиховом елитом, да не говорим о председнику. Рамадан је трећи човек земље, први за економску сарадњу, човек који зна Југославију много боље него неки југословенски савезни министри. Много пута је био у Југославији. Био је председник МК, тада је био и председник Владе. Када је био на функцији председника Владе сарађивао је са 3-4 бивша председника СИВ-а, тако да је то најкомпетентнији свет.

Не смем никако да заборавим господина Тарика Азиза. Не знам какви су ваши утисци, али то је личност која много зна. Он је институција у арапском свету. Желим да вам изразим добродошлицу, волео бих ако можете да нам кажете нешто о вашем утиску.

Ирачани не заборављају пријатеље

Др Војислав Шешељ: Ми смо имали први сусрет у бироу за спољну политику БААС партије. Ту је био господин Ха-

шали, онда смо истог дана били код господина Тарика Азиза. Били смо код господина Рамадана, а два сата је трајао сусрет код председника, више од два сата.

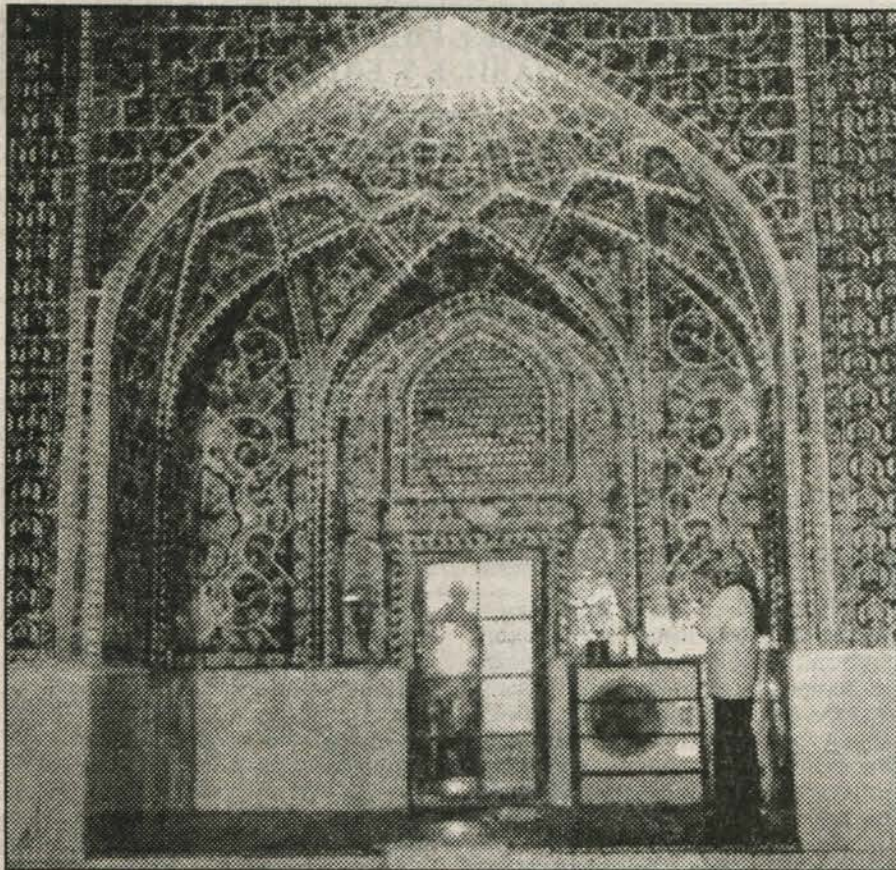
Саветник: Председник није хтео да заврши, него је господин Шешељ рекао да је претерао.

Др Војислав Шешељ: Да, врло, врло смо срдечно примљени и они су са разлогом љути на политику наше земље, почетком деведесетих година, кад смо ми били под утиском западних медија и лоше смо се поставили по питању Кувајта. Као што су нама отели Српску Крајину, тако су Ираку отели Кувајт, то је његова територија, а то код нас мало људи зна.

Међутим, они инсистирају на томе, ко им је једном пријатељ, па и кад се поколеба пријатељство, да то пријатељство може да се обнови, да га не треба тако лако испуштати. И отуда њихов велики интерес за Југославију који нас изненађује, јер шта смо ми сад, шака јада у односу на све ово што нам се дешава. Али, заинтересовани су да опстанемо и мислим да већ има могућности за економску сарадњу.

Југословенски амбасадор у Ираку, Енес Карабеговић, пожелео је добродошлицу делегацији Српске радикалне странке

У Ираку су муслимани најбројнији, али је јасно изражена верска толеранција

Кад је долазио Драган Томић, изгледа да су они више били заинтересовани да нафта иде нама него он сам. Али, изузетно су информисани о стању у земљи, све знају. Нас посебно цене што смо категорички против америчке политике и што код нас нема попуштања, што смо ми уназад неколико година отворено почели да говоримо о Ираку и о Садаму Хусеину, да пркосимо. Знате, 1991. године је била највећа увреда Милошевићу када му се говорило да је као Садам. Сад то тешко иде. Сад се ја испрсим у Народној скупштини па кажем да је то унак антиимперијалистичке борбе, па нека мисле шта хоће.

Синоћ смо имали вечеру коју је приредио Тарик Азиз, која је била до пола један ноћу у врло опуштеној атмосфери. На тој вечери је био министар иностраних послова, па министар унутрашњих послова и још доста људи из руководства БААС партије, ја не знам сва имена, било је више од 20 чланова руководства.

Мени је ово први сусрет са арапским светом. Никада нисам путовао. Читао сам из књига Карла Маја, и других књига о арапском свету. Знао сам за приче о гостопримству, љубазности, али ово што смо доживели заиста је изнад свих очекивања. Мислим да ћемо наставити ту сарадњу, наравно, сад као опозициона партија мало можемо допринети економској сарадњи која је данас веома важна, али...

Амбасадор: Ми жалимо што се нисмо пре видели, али то је био стичај околности. Ја претпостављам да сте ви патрио-

та и као човек ви сте искористили прилику да о свему говорите господину Рамадану, јер је он главни по питању економске сарадње. Могу искрено да вам кажем да после промена у Југославији ми јасно запажамо одређене... Мој лични третман овде је коректан, веома су коректни. Али, запажам овде одређену, не уздржаност, међутим и честитке председника Садама новом шефу државе, новом савезном премијеру изостале су.

Енергопројект поново у Ираку – уговор вредан 75 милиона долара

Међутим, оно што је веома важно и што је веома практично, то је чињеница да се у економској сарадњи, управо у време после октобарских промена дешавају веома позитивни помаци. Имамо закључен уговор који још није реализован, велики уговор о пројектовању вредан 75 милиона долара. То је изградња једног објекта, то је телефонска централа коју је Енергопројект започео. То је највећи пројекат.

За три и по године једном сам био у Југославији, да примим акредитиве, био сам код Маје, још је била потпредседница Владе, био сам код Милошевића да добијем те акредитиве. Причао сам доста о томе, а и Маји сам нешто говорио, међутим тад није било конкретних договора.

Енергопројект је овде имао златне године. Имао је велике пројекте, капиталне. Енергопројект је овде веома познат и има велику репутацију.

Од октобра они настављају сарадњу и конкретизују пројекат. Они су радили председнику Таџихистана резиденцију и комплекс државних вила, не рачунају пивару, наглатили су то неких 50 милиона долара. Тај посао у Таџихистану је највећи посао који су добили.

Када сам био први пут код председника Рамадана, он је издвојио Енергопројект и поменуо његове изузетно добре операције, али не ради се само о Енергопројекту. Из бивше велике Југославије помиње и Хрвате, и Словенце, радили су овде и Македонци. Енергоинвест је имао радове негде, по мојој информацији, око две милијарде долара. То је данас сигурно око 8 милијарди.

Тако да је присуство југословенске привреде овде било импресивно. Ту је било 23 хиљаде људи. То је велика цифра. Највећа цифра Друга је била Либија са 13.500 људи.

Вечерња шетња улицама Багдада

Међудржавну сарадњу треба наставити

Др Војислав Шешељ: Ми смо највише разговарали на политичке теме. Њих је интересовала ситуација у земљи, разлици због којих је дошло до овог октобарског пуча. Ми смо им објаснили, да на нашем искуству науче како себе да сачувају. Још у Београду је, одмах негде у октобру-новембру, амбасадор питао каква је наш став о даљој сарадњи Ирака и Југославије после промене власти. Ја сам му тада рекао да ми сматрамо да треба максимална сарадња да се развија, ако је то могуће, без обзира ко је на власти. И да је тај наш принципијелан став доследан. То смо поновили и овде. Иако све негативно мислимо о постојећој власти, ми сматрамо да то не сме да смета међудржавним односима и сарадњи.

Амбасадор: Пре свега економским односима, у овој ситуацији.

Др Војислав Шешељ: Они ће политички још ослушкивати понашање нове власти и према томе се поставити. Оно како они сад цене ситуацију, то је да је позиција наше странке најприхватљивија. Они уважавају и социјалисте, не толико колико нас, а многе од ових који су сад на власти не уважавају, чекају расплет у одређеном смислу.

Америка је синоним зла, а и за нас је Америка синоним зла, више-мање. Чак и у новој власти има људи за које је то синоним зла, само се стиде да кажу.

Тако да ћемо те сусрете наставити, они ће чешће да путују за Београд, ми ћемо долазити овде, што већи круг људи упознавати. Око тих економских иницијатива ми имамо мале могућности, а и кад смо били у власти ми нисмо водили те ресоре.

Амбасадор: Чини ми се да је потпредседник Владе рекао да је приметан ин-

Срдачна добродошлица на улазу у комплекс ресторана и кафана у етно стилу

терес Ирака за наставак даље сарадње. Барем тако је...

Др Војислав Шешељ: Тако је, то је без сумње... То је било вероватно у новинама.

Амбасадор: Имамо ми то све.

Др Војислав Шешељ: Још мало па ћемо кренути. Извините, морамо да будемо до 10 у хотелу, пошто имамо данас велики програм. Посету председнику парламента, министру иностраних послова, министру унутрашњих послова, идемо у Академију наука, вечерас имамо конференцију за штампу, и један музеј треба да посетимо. А ујутру рано, у шест, морамо кренути.

Морамо мало да обиђемо Дамаск. Тамо нас је дочекао наредник унутрашњих послова, па ћемо му се јавити да дође. У Сирији немамо ништа званично. Ми смо јавили сиријској амбасади, али је то

било касно за договоре, а вероватно им и није баш...

Амбасадор: Ја сам случајно чуо да има неки ирачки отпратник послова.

Др Војислав Шешељ: Ја сам наше министарство обавестио месец дана пре поласка, кад смо поднели захтев за дипломатску визу, па су нам они дали дипломатску визу, али до 10. фебруара мислили су да крећемо 10. јануара, и онда смо ми ишли на обичне пасоше. Ето, видите, тад сам им упутио писма да делегација иде у Ирак. Та је виза издата 9. јануара.

Амбасадор: А било је наглашено да идете 7. фебруара.

Др Војислав Шешељ: Морамо да кренемо.

Амбасадор: Желим вам срећан пут.
Др Војислав Шешељ: Хвала.

Предах уз ирачки чај и кафу

Editor in chief
Nasra Al-Sadoon

Keep before your eyes the manner in which a person behaves in urban life and the manner of his behavior under difficult circumstances, making the latter decisive in tipping the scale.

President
Saddam Hussein
On Aug. 8, 2000

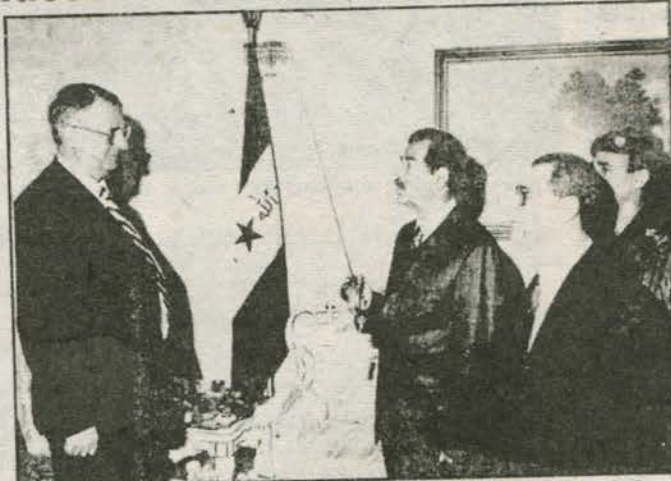
President Hussein receives Serbian official

Baghdad, Feb. 12, INA

President Saddam Hussein on Monday received Head of the Serbian Radical Party Dr. Voeslav Sheshel.

After welcoming the guest, President Hussein said Iraq is on building, its people is productive and its facilities are working unerringly despite ten years of sanctions. The most prominent failure faced the US in its aggression on Iraq that it couldn't find things on which it can depend inside the Iraqi people.

The President made it clear that the enemies used against Yugoslavia the same tactics which have

been used against Iraq... "They said they don't

carry any animosity against the Iraqi people and even against the Party and the leadership and they only want to target President Hussein, but they began declining this state and expressing their failure by talking about their enmity to Iraq's Party, leadership, people and even they considered the newly-born babies as their foes."

His Excellency referred to the US policies in dealing with peoples of the world saying "the US policy is based on people's scrapping into their simic values and scrapping their allegiance, security and nations. The US isn't delighted for unity of any state in the world, and, if it had a chance it would splinter the countries. Such policy is a personification to inclinations of big capitalists, overseas companies and the Zionism.. and this policy couldn't satisfy anyone except those who support it because the Zionism sees that the base of its power is the capital which grips on others power and it hates the nationalists, religions, the national people, any national ruler and it hates the stability except the one which serves its interests."

The Serbian guest conveyed greetings and pride of the Party to

President Hussein, expressing happiness to meet President Hussein and wishing him long-live, health and victory over the US imperialism as being a victory for Yugoslavia and humanity.

The guest explained political situations in Yugoslavia and the experiments that passed through the country during the last epoch and the US interventions in Yugoslavia's internal affairs.

At conclusion of the audience, the Serbian guest presented the Serbian Officers Sword to President Hussein saying "I present this Sword as an expression of our respect and friendship, wishing you victory in your sacred battle for the good of the humanity."

President Hussein accepted the gift saying "with great pride I accept this Sword which symbolizes to Yugoslavia's and Serbs' knighthood... we hope, as Arabs including Iraqis, the Serbs' and Yugoslav's knights could preserve Yugoslavia's solidarity and its unity against the American-Zionist ambitions."

Present at the audience were Deputy Prime Minister Tareq Aziz and Foreign Minister Mohammed Sa'eed as-Sahaf

EDITORIAL

Remembering al-Ameriya Nasra Al-Sadoon

On Valentine Day, while the World celebrates the Day of Love, Iraqis celebrate with sorrow and pain the tenth anniversary of al-Ameriya bombing on February 13, 1991. On that day the US used its (clever bombs) to target the civilian shelter pretending its being a (military target).

Was it the lack of information? Certainly not, for the US had the most sophisticated technology for gathering information and air imaging. Therefore they had previously photographed the shelter and knew beforehand that it is a civilian shelter in a civilian residential area.

In spite of the presence of the western reporters and TV cameras on the spot, the US administration insisted that it was a military target for several days. Until today, the US administration never admitted its crime. Nor the UN took measures to protect Iraqis against the continuous US bombing and violations of the UN Charter or to demand a US apology.

Thousands of visitors to the shelter from all over the world pay homage and respect to the Ameriya Martyrs. Iraqis and Arabs remember them with love every day.

Al-Ameriya bombing wasn't the first US crime, for Hiroshima and Nagasaki nuclear bombing preceded it, the Dresden burning and bombing during World War II had similar characteristics of harming civilians. The use of Orange Agent and Napalm in Vietnam was another clear crime. All these and many other crimes against humanity were committed by the US without even protest from what is called the World Community represented by the UN.

If the International Law is to be respected it has to be applied on all Nations without exempting the US and other superpowers, otherwise it becomes a masquerade parsing as International Policy.

Al-Ameriya will always be a reminder of the US crimes against the civilian populations of the world. Our dears beloved massacred in the sacred civilian shelter are the symbol of innocence killed in cold blood by the US criminals.

WORLD NEWS IN BRIEF

Cairo- Palestinian President Yasser Arafat tried to create a common Arab position on the (Settlement Process), as two more Palestinians were shot dead by (Israeli) bullets.

Dubai- An anti-corruption commission will be set up in the United Arab Emirates following the arrest of Dubai's high-profile customs chief.

Prague- Czech President Vaclav Havel has been forced to abandon a visit to Kuwait after being taken ill.

New York- UN refugee Chief Rued Lubbers was in the Guinean capital asking for regional security to alleviate the refugee problem.

Abidjan- Cape Verde looked set to go to the polls again after the two main presidential candidates were neck and neck.

California- Space exploration was about to take an historic step forward with an attempt to land a probe on a 21-mile long asteroid.

Washington- The National Security Agency warned that militants such as Osama bin Laden have a technological edge over the United States.

Tokyo- The US suggested it would compensate the victims of last week's collision between an American submarine and a Japanese trawler.

Jakarta- Thousands of supporters of the Indonesian President held further rallies to demand that parliament would abandon its attempts to impeach him.

Mensk- The Russian President began talks in Ukraine with President Leonid Kuchma, who was under pressure to quit over the murder of a journalist.

ПУСТИЊСКА ОЛУЈА ПОТОПИЛА АМЕРИКУ

Хамид Рауви: "Ирак је ваша друга домовина и ми се поносимо вама. Ми видимо могућност да ваша партија победи, јер ви радите у корист Србије. То би било добро и за Југославију и за човечанство. Ми смо савезници. Чак и више. Ми смо у заједничкој борби против Американаца"

Х. Рауви: Срећан сам што вас видим у Багдаду, у седишту ирачког парламента. Ви, чланови Српске радикалне странке наши сте драги пријатељи и увек ћете то остати, без обзира на време и ситуацију. Ја сам вас видео и у бољој ситуацији. Ово је тешко време. Уверио сам се да сте ви одлучан вођа, да имате чврстину и да доносите прецизне одлуке. Зато ми полагајемо у вас велике наде да помогнете да се ситуација у Србији побољша и да под вашим руководством српском народу буде боље.

Др Војислав Шешељ: Господине председниче, ми смо веома обрадовани што се поново срећемо у вашој лепој земљи. Овде смо од првог тренутка осетили да се налазимо међу правим пријатељима. Изражена нам је добродошлица већ на граничном прелазу: "Добродошли у вашу другу домовину". На сваком месту

ми смо се осећали заиста као у својој другој домовини. Имали смо веома богат програм и веома значајне сусрете. Пре свега сусрет са председником Садамом Хусеином.

Ја сам веома импресиониран. Разговор код председника Садама Хусеина трајао је два сата, и више од два сата. Веома сам импресиониран председниковим познавањем ситуације у нашој земљи, и уопште политичке ситуације у свету, којом потпуно влада. Али, после тог сусрета говорим свима да сам посебно задивљен великом смиреностију и спокојством које показује председник. То показује човека чврстог карактера и човека пуног самопоуздања, човека који има чврсту руку, који добро зна свој пут и с тог пута не скреће ни лево ни десно и кормило ирачког брода је у сигурним рукама.

Американци на Ираку поломили зубе

Ништа ирачки брод не може да потопи. Никаква олуја. Испоставиће се да је пустињска олуја потопила Америку.

Наш велики песник Његош има и следеће стихове:

"Тврд је орах воћка чудновата,
не сломи га ал' зубе поломи".

Американци су на Ираку поломили зубе. Ирачки народ је сувише тврд орах. Посебно смо задовољни пријатељским осећањима према српском народу и државних функционера, и обичних људи на улици који су нас врло срдачно поздрављали кад би чули да смо Срби и да смо из Југославије. Посебно су се наши новинари уверили кад су спонтано раз-

Хамид Рауви: уверио сам се да сте ви одлучан вођа, да имате чврстину и да доносите прецизне одлуке

говарали са људима, постављали питања.

Сваки човек је изразио крајњу одлучност да се у овој борби коју водите издржи до победе. Ја сам сигуран да ће победа бити у вашим рукама. А на сваком месту ових дана у Багдаду говорим, ваша победа биће и наша победа.

Х. Рауви: То ће бити победа свих. Победа за човечанство. Ирак је ваша друга домовина и ми се поносимо вама. Ми видимо могућности да ваша партија победи јер ви ралите у корист Србије. То би било добро и за Југославију и за човечанство. Ми смо савезници, чак и више, ми смо у заједничкој борби против Американаца.

Традиционални односи између Ирака и Југославије обавезују нас да наставимо да унапређујемо пријатељске односе. То је у интересу наших народа. Ваше идеје су и идеје наше БААС партије. Одлучност и упорност су особине и наших другова из БААС партије, на челу са господином председником Садамом Хусеином.

Американци су против нас, али ми смо одлучни и ми им се супротстављамо. Зато они хоће да нас униште. Подметнули су своје агенте. Покушали су да нас слома, али нису успели. Нажалост, у Југославији су успели. Нашли су на кога да се ослоне, нашли су ко ће да их подржи. Ако Бог да, то неће дуго трајати и ускоро ће доћи добри људи, одлучни лидери као што је професор Шешел.

Зло новог светског поретка

Др Војислав Шешел Хвала вам на лепим речима. После трагичног пораза у септембру и октобру прошле године, наша отаџбина је сада под америчком контролом. Али та контрола није нимало стабилна, и ми ћемо све учинити да се она што пре укине, да америчке прсте одбијемо што даље од наше земље и од

Др Шешел предаје поклон министру унутрашњих послова, после ручка који је приредио у част делегацији Српске радикалне странке

Сви мостови на Тигру били су порушени за време америчке агресије

Балкана. Сарађиваћемо са свим народима који се с поносом супротстављају хегемонији и доминацији у међународним односима. А посебну улогу у тој сарадњи за нас ће увек имати братски Ирак, јер у протеклих 10 година Ирак и ирачки председник Садам Хусеин су предводници те борбе.

На примеру Ирака се показало колико зло човечанству представља нови светски поредак. А и ми Срби смо прошли кроз то искуство. Зато, ако божја воља тако пресуди, а ја уистину верујем да хоће, мрачна америчка сила ће се поломити, а човечанство ће бити јединствено у расној, националној и верској толеранцији тако што ће сваки народ изграђивати своју државу, своју културу, а међусобно ће народи и државе сарађивати. Ми смо против монополизма у међународним односима, јер монополизам никоме не доноси добро. Политика силе и притисака не може да се подведе под ос-

новне хуманистичке и моралне принципе.

Х. Рауви: Ми смо пријатељи и браћа.

Сарадња и будуће

Разговору господина Раувија и др Шешела присуствовао је новинар ирачке националне агенције, који је желео председнику Српске радикалне странке да постави једно питање. Занимало га је како др Шешел види будућност ирачко-југословенских односа.

Др Војислав Шешел: Желимо да ти односи буду што бољи. Они су били у кризи од 1990. до 1997. године, због великог неразумевања власти у нашој земљи. Међутим, у протекле 3-4 године и они се успешно обнављају и развијају. Што се тиче наше партије чинићемо све што буде у нашој моћи да ти односи буду што бољи, и политички, и економски, и војни, и културни.

Ситуација у Југославији је веома лоша. Тамо је сада проамерички режим. Али тај режим неће дуго трајати. Брзо ћемо га заменити. И док је тај режим, мислимо да не треба започете односе прекидати. Мислимо да економску сарадњу треба наставити.

Јер, што економска сарадња буде боља и наш аргумент против проамеричких странака биће јачи. Рећи ћемо Американци вам обећавају паре, рећи ћемо Американци лажу. Али, кроз сарадњу са нашим традиционалним пријатељима може се на поштен начин зарадити, пословима на обострану корист.

Није наш народ тако неспособан и немоћан. Наш народ је способан и вредан и својим радом може да обезбеди сопствену егзистенцију. Ми треба само да оборимо санкције, блокаду, и да будемо господари своје судбине. Никаква нама америчка милостина не треба, јер коме су Американци помагали њему Бог није помогао.

ВЛАДАВИНА СИЛЕ

Др Војислав Шешељ: "Американци иду прво на то да поцепају федералне државе. Они мисле да и Русију треба даље цепати. Њима је три у оку и Индија. Такву судбину имаће и афричке земље. Америка жели за сва времена да укине могућност да има било каквог супарника. Она се све више боји Кине, а највећи страх има од арапског јединства"

С. Хамади: Хоћу прво да поздравим свог драгог пријатеља, нашег доброг друга и да кажем да сам веома радостан што вас видим у нашој земљи. Ми смо пратили развој догађаја у Југославији. Знамо да је било и партијске несагласности унутар тадашње коалиције. Желим само да нашем драгом пријатељу потврдим да Ирак чврсто стоји на његовој страни и није променио став који је имао према Југославији и пре ове ситуације.

Југославија је за Ирак пријатељска земља и ми желимо да развијамо сарадњу без обзира на околности. Нормално, када дође до промене у некој пријатељској земљи ми имамо своје анализе кроз које покушавамо да разумемо ситуацију. Међутим, најважније је да чујемо ваше мишљење. Сусрети које сте имали током ових дана, а поготово јуче са председником Садамом Хусеином, само показују колико наша земља цени Југославију и колико цени вас лично.

Др Војислав Шешељ: Господине председниче, ми смо веома обрадовани топлим гостопримством, на које смо наишли у Ираку, у Багдаду, на свим местима где смо се појавили. Среди смо се са многим најзначајнијим ирачким званичницима. Ја сам лично веома поносан што сам имао прилику да се сретнем са председником Садамом Хусеином. Ја се сада свима хвалим да је тај разговор трајао дуже од два сата. Пријатељски односи између наших земаља имају дугу традицију.

Односи са Ираком прекинати по америчком диктату

Нажалост, ту је дошло до извесног прекида 1990-1996, 1997. године, пре свега кривицом ондашње власти. Југославија се тада распадала, а на челу Југославије, пре свега на челу Савезне владе и Министарства иностраних послова, би-

ли су Хрвати, Анте Марковић и Будимир Лончар. Они су по страном налогу кварили наша пријатељства са традиционалним пријатељима, радили свесно против своје земље, а почетком 1992. године побегли су из Југославије, побегли из Београда.

Анте Марковић обавља опет послове по америчком задатку, Будимир Лончар такође. Американци им дају послове у пројектима Уједињених нација итд. Ми никада нисмо имали период консолидације. Наметан нам је рат, ратни сукоб за ратним сукобом, и све су више отимали нашу националну територију. Ми смо се борили, супротстављали, али то није било довољно. Американци су манипулисали медијима и стварали нету колону у нашим редовима. Инструментализовали су велики број политичких партија, синдиката, невладиних организација, новина, радио и телевизијских станица. А власт, у којој смо и ми учествовали у последње две и по

Америка највећи страх има од арапског јединства, нагласио је др Шешељ у разговору са др Хамадијем

године, није адекватно на све то реаговао.

Ви сте добро приметили, један од главних разлога нашег пада у октобру била је неслога унутар коалиције. Наша партија је била на власти у коалицији са левичарским, та коалиција је пукла у најгорем тренутку, пред саме изборе. Сад, наравно, треба увек испитивати зашто је до тога дошло, а ту ми не можемо бити потпуно објективни. Ми ћемо увек да кажемо да је Милошевић крив, а сутра ако са њим разговарате он ће рећи да смо ми криви, али до тога није требало да дође. Дошло је, сад не вреди плакати, треба извучити поуке, и спремати се за даљу борбу која ће бити још тежа. Наша партија је за ту борбу спремна.

Америка би желела да разједини све државе света када би могла, истакао је др Хамади

Ми јесмо политички ослабљени у земљи, али имамо снажну организациону структуру која ће одолети свим искушењима. Имамо велико искуство опозиционе борбе. У појединим фазама ми смо страдали и под Милошевићевом влашћу. Кад год је Милошевић био у добрим односима са Американцима, ми смо ишли у затвор, тако да се за нас, као партију, није много променила ситуација. То је оно што нама поприлично улива снагу. Све смо искусили, само нас још нису стрељали.

Не верујем да ће нова власт дуго трајати. То је коалиција од 18 партија чији се лидери међусобно много мрзе, они се већ увелико свађају. Њима је заједничка само једна ствар, имају заједничког газду, а то су Американци. Чим газди мало попусти пажња, они се одмах посвађају. Државне институције слабо функционишу, привреда скоро уопште не ради, а изостале су огромне паре западне помоћи које су Американци обећали, тако да заиста мислим да та власт неће бити дугог века.

Очување сарадње са традиционалним пријатељима

Ми желимо, господине председниче, да се добри односи између наше земље и Ирака континуирано развијају, без обзира ко је на власти у Београду. Ми смо трамо да то треба да буде од трајније вредности. Традиција добрих односа нама много значи. Ја знам да ни вама не може да се свиди што су проамерички људи на власти у нашој земљи, али садашње економске односе треба задржати. Јер, сад кад са Запада лажу, кад се испостави да је Запад лагао у погледу милијарди долара које су обећали као помоћ, ми ћемо свуда у нашој земљи да кажемо, оканите се тих америчких лажова, јадан

присност међу људима и верска толеранција.

Вашом државом руководи једна способна партија, БААС партија. То је партија арапског препорода у правом смислу речи и на кормилу ваше државе налази се државник изузетне величине, с којим сам имао част да се јуче сретнем.

ДОС-ова власт потпомаже америчке тежње

С. Хамади: Мислим да је председник српске владе, Ђинђић, по повратку из Сједињених Америчких Држава изјавио да уколико ваша земља не прихвати захтеве Сједињених Америчких Држава оне вам неће пружити никакву помоћ и неће дозволити Југославији да се учлани у међународне организације. Ако је ова изјава тачна и прецизна, то изазива велику забринутост. Не желим да се мешам у унутрашње ствари било које земље, међутим, уколико је то тачно то би значило да Југославија сама жели да се стави у такву позицију да прихвати све што се од ње тражи. Ми то не можемо да разумемо и не можемо да прихватимо.

Волео бих да чујем вашу оцену какав је став садашње владе у вези јединства земље?

Др Војислав Шешељ: Ту долази до сукоба унутар владајуће коалиције. Председник Југославије, Кошћуница, хтео би да се сачува Југославија. Председник Владе Србије, Зоран Ђинђић, вербално није против опстанка Југославије, али повлачи неке потезе који доводе у питање опстанак. Црногорски председник Мило Ђукановић је отворени сепаратиста. Црна Гора има свега 600 хиљада становника. Она не може да опстане. Она има висок проценат Албанаца у својој популацији, укупно око 30 одсто националних мањина. Албански пројекат Велике Албаније заузима велики простор и Црне Горе. Црногорци су Срби потпуно. Апсолутно никакве разлике нема.

Нама је стратешки Црна Гора важна због изласка на море. Јер ако би се отцепила Црна Гора, Србија би остала чисто континентална држава, што је веома опасно, јер онда могу да нам спроводе и неформалне санкције и блокаде. Да нас уцењују, да једноставно нашу робу не пуштају преко суседних земаља чијим владама управљају Американци. Исход је ту неизвесан.

Европска унија је начелно против отцепљења. Американци јавно нису против опстанка јединствене Југославије, али амерички листови све више пишу да је отцепљење Црне Горе реалност и једина добра варијанта. А када је престало бомбардовање, Американци су лукаво у резолуцију Савета безбедности Уједињених нација 1244 убацили одредбу да се гарантује територијални интегритет Југославије поводом Косова и Метохије, а Србија се уопште не помиње. Кад би престала да постоји Југославија, поштовала би се гаранција Савета безбедности, Косово би постало независно.

Американцима се не жури да одмах потпуно пропадне Југославија, јер би

желели да и Војводина постане федерална јединица, а онда кад се цела Југославија да оде и Војводина, да се Србија сведе на што мању територију. Саданња власт свим својим потезима иде на руку Американцима. Председник Коштуница прво се мало супротставља, онда попусти, а Ђинђић глуми да се супротставља, а заправо потпомаже америчке напоре. Ситуација је крајње тешка, критична.

Народ је био револтиран прошлом влашћу. Ја сам убеђен да није и нашом партијом, јер једина замерка која се нама упућује јесте што смо били са левичарима у коалицији. Друге замерке у јавности нема. А левичари на власти нису показали способност, нису били стабилни, чврсти, догађаји су их саплитали. Нису знали да се носе са америчком политиком, мислили су да се понизношћу нешто може постићи. Не вреди понизност према Американцима. Само један резолутан, одбијајући, принципијелан однос, чак пркосан однос, може да постигне неке ефекте.

Амерички метод — цепање државе

С. Хамади: Ја могу, на основу искуства Ирака, да кажем да би Сједињене Америчке Државе желеле да разједине све државе света када би могле. Наравно, негде могу, а негде не могу. Американци не могу да се помире са тим да има јаких земаља, јаких групација земаља које ће да јој пруже отпор. Американци спровођење своје визије света још нису завршили ни по фазама, ни као процес. Тај процес није био само уништење, односно растурање Совјетског Савеза. После тога почело је растурање земаља мањих од Совјетског Савеза. Чак и ако је земља веома мала, ако хоће, они ће је поцепати. Они су за разједињење без обзира да ли могу да опстану ти нови делови или нове државе. Да ли народ може да живи или не. Ми не сумњамо да они желе да поцепају Ирак.

У свакој резолуцији Савета безбедности назначено је очување јединства Ирака. Али, ми знамо да то није тачно, да они то не желе. Ми практично имамо забрањене зоне за летове на северу и на југу Ирака.

На пример, Црна Гора нема могућности да буде самостална држава, али Американци то не занима. Баш их брига шта ће бити са Црном Гором.

Наравно, Сједињене Америчке Државе нису за јединство било које државе. Оне су криве и за немире у Таџикистану и што је дуго трајао рат. Американци су их поделили на север и југ. Њих баш брига шта се и овде догађа. А ви добро знате међународну политику. Ви знате да она има један званичан део који се види и онај тајни који се не види. Ми мислимо да ће они да наставе да деле и разбијају вашу земљу.

Раније су можда хтели да праве групације неких земаља које се супротстављају Совјетском Савезу. После Другог светског рата поделили су Немачку на

два дела како би зауставили Совјетски Савез. То сада не постоји. Њима би било најдраже да се свет разбије као чаша када падне на земљу. Они стављају акценат на слаба подручја, без обзира на другачији формално-званични став. То је наше искуство у Ираку.

Др Војислав Шешел: Нови светски поредак био би најсрећнији кад ниједна држава не би имала више од милион становника. Деценијама су Американци проглашавали независним државама мала острва у Тихом океану. Стотинак држава, а 10 хиљада становника. То су тада Американци смишљено радили да би имали што више гласова у Уједињеним нацијама и у редовној Скупштини. Што је држава мања, лакше је њоме манипулисати. Шта може држава са 10 хиљада становника. Не може ни ватрогасну службу да организује како треба. Ја сам био председник општине од 200 хиљада становника, значи та општина је имала 20 пута више становника.

Американци иду прво на то да поцепају федералне државе. Они мисле да и Русију треба даље цепати. Њима је три у оку и Индија. И афричке земље ће такву судбину да имају. Америка жели за сва времена да укине могућност да има било каквог супарника. Она се све више боји Кине. А највећи страх има од арапског јединства, јер геостратешки положај арапских земаља је веома, веома важан. Огромна природна богатства, пре свега нафте, и велики број становника. Кад би Арапи јединствено иступали на светској сцени, Америка и Европа им ништа не би могле. Нажалост, Американци су успели да поделе арапски свет пре 10 година. Али, ми видимо да Ирак нагло јача своје позиције, а многе арапске земље мењају своју политику. Поправљају се односи са Ираком, а ирачки председник Садам Хусеин сада је симбол целог арапског света. Ја сам чуо да и многи људи у Саудијској Арабији имају ње-

гове слике, не смеју баш јавно да их показују, али је сасвим природно да је и тамо народ незадовољан америчком политиком режими и практичном америчком окупацијом која се проводи.

Господари своје судбине

Арапима не требају америчке трупе на њиховом простору и ми вас свесрдно подржавамо у вашим напорима да се америчка сила одбије од ирачких простора, да сви Арапи буду господари своје судбине, и да пример Ирака увек пред свима стоји, као доказ да се преда без борбе, нема никаквих шанси. Он је у старту пропао. Онај ко се бори увек има шансу.

Шанса постоји док постоји његова борба. Значи, треба веровати у победу, победити могу само они који су веровали у победу. А наш народ каже: Помози себи и Бог ће ти помоћи. Бог не воли људе и народе који скрштених руку, пасивно јадикују над својом судбином. Бог помаже народу који воли слободу јер нас је Бог створио да будемо слободни. Није нас Бог створио да будемо робови, и зато је прихватати ропство чин против Бога. Онај ко спроводи ропство и онај ко прихвата ропство подједнако су одговорни. Само нас борба против ропства приближава Богу.

С. Хамади: Ја мислим да ће Американци дати неку ситну помоћ само зато што су уверени да тај режим у вашој земљи не може дуго да траје.

Што се тиче нас, ми ћемо увек бити онакви какви смо били са пријатељским земљама. Ми дајемо приоритет плодним, дуготрајним, пријатељским односима. У Народној скупштини ћемо гласати да се односи са вашом земљом побољшају, без обзира ко је тренутно на власти. Шта год да се догоди у вашој земљи неће и не може да промени наш став.

Ирачки народ одлучан да у борби издржи до победе

желели да и Војводина постане федерална јединица, а онда кад се цела Југославија да оде и Војводина, да се Србија сведе на што мању територију. Саданња власт свим својим потезима иде на руку Американцима. Председник Коштуница прво се мало супротставља, онда попусти, а Ђинђић глуми да се супротставља, а заправо потпомаже америчке напоре. Ситуација је крајње тешка, критична.

Народ је био револтиран прошлом влашћу. Ја сам убеђен да није и нашом партијом, јер једина замерка која се нама упућује јесте што смо били са левичарима у коалицији. Друге замерке у јавности нема. А левичари на власти нису показали способност, нису били стабилни, чврсти, догађаји су их саплитали. Нису знали да се носе са америчком политиком, мислили су да се понизношћу нешто може постићи. Не вреди понизност према Американцима. Само један резолутан, одбијајући, принципијелан однос, чак пркосан однос, може да постигне неке ефекте.

Амерички метод — цепање државе

С. Хамади: Ја могу, на основу искуства Ирака, да кажем да би Сједињене Америчке Државе желеле да разједине све државе света када би могле. Наравно, негде могу, а негде не могу. Американци не могу да се помире са тим да има јаких земаља, јаких групација земаља које ће да јој пруже отпор. Американци спровођење своје визије света још нису завршили ни по фазама, ни као процес. Тај процес није био само уништење, односно растурање Совјетског Савеза. После тога почело је растурање земаља мањих од Совјетског Савеза. Чак и ако је земља веома мала, ако хоће, они ће је поцепати. Они су за разједињење без обзира да ли могу да опстану ти нови делови или нове државе. Да ли народ може да живи или не. Ми не сумњамо да они желе да поцепају Ирак.

У свакој резолуцији Савета безбедности назначено је очување јединства Ирака. Али, ми знамо да то није тачно, да они то не желе. Ми практично имамо забрањене зоне за летове на северу и на југу Ирака.

На пример, Црна Гора нема могућности да буде самостална држава, али Американци то не занима. Баш их брига шта ће бити са Црном Гором.

Наравно, Сједињене Америчке Државе нису за јединство било које државе. Оне су криве и за немире у Таџикистану и што је дуго трајао рат. Американци су их поделили на север и југ. Њих баш брига шта се и овде догађа. А ви добро знате међународну политику. Ви знате да она има један званичан део који се види и онај тајни који се не види. Ми мислимо да ће они да наставе да деле и разбијају вашу земљу.

Раније су могла хтели да праве групације неких земаља које се супротстављају Совјетском Савезу. После Другог светског рата поделили су Немачку на

два дела како би зауставили Совјетски Савез. То сада не постоји. Њима би било најдраже да се свет разбије као чаша када падне на земљу. Они стављају акценат на слаба подручја, без обзира на другачији формално-званични став. То је наше искуство у Ираку.

Др Војислав Шешел: Нови светски поредак био би најсрећнији кад ниједна држава не би имала више од милион становника. Деценијама су Американци проглашавали независним државама мала острва у Тихом океану. Стотинак држава, а 10 хиљада становника. То су тада Американци смишљено радили да би имали што више гласова у Уједињеним нацијама и у редовној Скупштини. Што је држава мања, лакше је њоме манипулисати. Шта може држава са 10 хиљада становника. Не може ни ватрогасну службу да организује како треба. Ја сам био председник општине од 200 хиљада становника, значи та општина је имала 20 пута више становника.

Американци иду прво на то да поцепају федералне државе. Они мисле да и Русију треба даље цепати. Њима је три у оку и Индија. И афричке земље ће такву судбину да имају. Америка жели за сва времена да укине могућност да има било каквог супарника. Она се све више боји Кине. А највећи страх има од арапског јединства, јер геостратешки положај арапских земаља је веома, веома важан. Огромна природна богатства, пре свега нафте, и велики број становника. Кад би Арапи јединствено иступали на светској сцени, Америка и Европа им ништа не би могле. Нажалост, Американци су успели да поделе арапски свет пре 10 година. Али, ми видимо да Ирак нагло јача своје позиције, а многе арапске земље мењају своју политику. Поправљају се односи са Ираком, а ирачки председник Садам Хусеин сада је симбол целог арапског света. Ја сам чуо да и многи људи у Саудијској Арабији имају ње-

гове слике, не смеју баш јавно да их показују, али је сасвим природно да је и тамо народ незадовољан америчком политиком режима и практичном америчком окупацијом која се проводи.

Господари своје судбине

Арапима не требају америчке трупе на њиховом простору и ми вас свесрдно подржавамо у вашим напорима да се америчка сила одбије од ирачких простора, да сви Арапи буду господари своје судбине, и да пример Ирака увек пред свима стоји, као доказ да се вреди супротстављати. Онај ко се преда без борбе, нема никаквих шанси. Он је у старту пропао. Онај ко се бори увек има шансу.

Шанса постоји док постоји његова борба. Значи, треба веровати у победу, победити могу само они који су веровали у победу. А наш народ каже: Помози себи и Бог ће ти помоћи. Бог не воли људе и народе који скрштених руку, пасивно јадикују над својом судбином. Бог помаже народе који воли слободу јер нас је Бог створио да будемо слободни. Није нас Бог створио да будемо робови, и зато је прихватати ропство чин против Бога. Онај ко спроводи ропство и онај ко прихвата ропство подједнако су одговорни. Само нас борба против ропства приближава Богу.

С. Хамади: Ја мислим да ће Американци дати неку ситну помоћ само зато што су уверени да тај режим у вашој земљи не може дуго да траје.

Што се тиче нас, ми ћемо увек бити онакви какви смо били са пријатељским земљама. Ми дајемо приоритет плодним, дуготрајним, пријатељским односима. У Народној скупштини ћемо гласати да се односи са вашом земљом побољшају, без обзира ко је тренутно на власти. Шта год да се догоди у вашој земљи неће и не може да промени наш став.

Ирачки народ одлучан да у борби издржи до победе

ТРАДИЦИЈА СТАРА 1200 ГОДИНА

Држимо округле столове, скупове на којима дискутујемо о актуелној ситуацији у свету и трудимо се да дођемо до заједничких ставова. У дискусијама, осим истраживача, учествују и високи интелектуалци из земље

Др Војислав Шешељ и делегација Српске радикалне странке посетили су Институт за стратешка истраживања, који је развијан на 1.200 година старој традицији палате мудрости Харуна Ал Рашида. Делегацију Српске радикалне странке прво је примио директор Института и пожелио добродошлицу.

Директор: Веома смо радосни што сте одлучили да нас посетите. Ја сам пратио вашу посету на телевизији. На предавању које сте одржали у политичкој школи било је веома значајних информација које нас интересују. Ситуација у Југославији, Србији и Црној Гори није нам била баш јасна пре вашег предавања. Желимо да нас што чешће посећујете како бисмо размењивали искуства. Мислимо да је размена искуства међу партијама врло корисна, и не само корисна него и потребна. Поготово што имамо истог непријатеља.

Сада ћемо да се видимо са господином Хамедом Хамадијем, он је главни, а такође је и политички саветник.

Др Хамед Хамади и др Војислав Шешељ разговарали су о начину и суштини рада Института.

Др Хамади: Добро дошли. Драго нам је што смо прошле године имали прилику да се сретнемо са делегацијом ваше странке.

Др Војислав Шешељ: Мени је велико задовољство, господине директоре, што сам данас у оваквој величанственој установи. Чули смо да је установа стара 1.200 година. Ја сам господина питао која је структура те установе и која је њена природа, јер сам схватио да је то нешто као Академија друштвених наука у Европи, која окупља највеће научне ауторитете.

Др Хамади: Ми смо установа за стратешке студије. Ми нисмо академици. Међутим, унутар наше установе је већина академика Ирака. Сарађујемо са 400 истраживача у Ираку. Нас овде нема више од 12, али имамо 400 сарадника ван установе који су овде запослени. Ово је истраживачка установа, у којој се истражују друштвене науке. Имамо седам одељења.

Др Војислав Шешељ: Ја непрекидно покушавам да нађем пандан у нашој земљи и нешто што би било блиско мом размишљању. Онда би то био Институт за стратешка истраживања који има седам смерова.

Др Хамади: Ми нисмо академски институт који дели дипломе.

Др Војислав Шешељ: У мојој земљи институт се бави искључиво научним истраживањима. Тамо нема студената и не деле се никакве дипломе. У Русији су институти као факултети, а код нас су институти искључиво научни институти, који се баве фундаменталним, теоријским и емпиријским истраживањима. Мислим да сам сада дошао близу одређења суштине.

Др Хамади: Ово су две књиге о нашим активностима у прошлој години и наш план за 2001. годину. Вама ћу дати један примерак. Ту су изложене наше активности и актуелна ситуација у свету која интересује Ирак и арапски народ.

Држимо округле столове, скупове на којима дискутујемо о актуелној ситуацији у свету и трудимо се да дођемо до

заједничких ставова и начина како да се понашамо у тој ситуацији. У дискусијама, поред истраживача, учествују високи интелектуалци из земље и БААС партије, на пример, господин Тарик Азиз, потпредседник владе, господин Рамадан, потпредседник републике, чланови руководства БААС партије, министри...

Метод рада

– сучељавање мишљења

Овде немамо много теоријских истраживања, али покушавамо да реално сагледавамо ствари на основу озбиљне анализе. Имамо различита мишљења и идеје. На пример, поставимо једно актуелно питање и дискутујемо о њему. Неки одређену идеју бране, а неки је нападају, и свако излаже своје аргументе. На крају, можемо да имамо заједнички став или да немамо.

На пример, страна улагања у Ирак неки подржавају а неки им се противе и свако има своје аргументе. Значи, суче-

Др Шешељ: док је Европа била у мрачном средњем веку, арапски филозофи су слободно мислили

љавамо мишљење по одређеном питању. Долазе интелектуалци који то слушају и онда и они дају своје мишљење. На крају, из тога изађе једна студија која презентује различита мишљења и добре и лоше стране, на пример, тих страних инвестиција у Ирак.

Пре четири дана имали смо дискусију о такозваној исламској банци. Да ли је то банка или установа за улагање. Било је размишљања која су и присталице и противници веома лепо изложили. Кроз такве активности ми не проширујемо само знање, него отварамо нове начине приступа одређеним питањима. Наши гости, истраживачи који долазе из арапских земаља, као истраживачи одлазе и у друге земље.

Прошле године председник Хусеин предложио је стварање азијске алијансе као фронта који би се супротставио америчкој доминацији. Ми смо о томе дискутовали више пута, и на крају смо закључили да је најбоље да се тај фронт прошири на општи светски ниво.

неке дивљине у свему ономе што је писано на Западу. У тој дивљини губи се много истине. Зато ми оставимо текст онакав какав јесте, али онда дискутујемо о ономе што је тачно и што није, и на тај начин приликом неких анализа покажемо наше неслагање.

То је начин да нашим читаоцима у Ираку и арапском свету у исто време дамо и своје мишљење. Тако су наши претходници радили пре 1.200 година. У старо време, чак и када су лекари писали и преводили књиге, дискутовали су, давали су своје мишљење о тој књизи. Моје искуство показује да читалац тако има много више могућности за размишљање и да обогати своју мисао. Ми се сада враћамо искуству од пре 1.200 година.

Кућа мудрости

Ова установа је основана пре 1.200 година, за време просперитета арапске цивилизације и касније се ширила. Слали смо мисије по Европи да истражују где

Данашњи Институт за стратешка истраживања развијан је на 1200 година старој традицији палате мудрости Харуна Ал Рашида

Прошле године је нашем конгресу присуствовао господин Томић. Учествовале су Сједињене Америчке Државе, Русија, европске земље. У Ирак су дошле 53 личности.

Институт обрађује много тема на економском нивоу, историјском, социјалном. Од неких истраживача тражимо да пишу књиге и покрију неки сегмент истраживања. Преводимо најзначајнију светску литературу. Ове године циљ нам је не само да преведемо, него и да дискутујемо са аутором. То је као превод и писање у исто време, поготово када је реч о друштвеним наукама. На пример, преведемо књигу која се бави проучавањем америчког економско-научног програма у којој они износе своје виђење проблема Америке, Запада, света. Онда ми излажемо наше мишљење. Неко може да каже да то могу да буду две различите књиге. Можда би и то било добро. Међутим, у савременом свету постоји такозвана културна окупација. Има

има сачуваних и сакривених књига и рукописа које су доносили у Баглад да се преведу. Ова кућа је тада била тесна за њене професоре и студенте и зато је изграђена нова установа. У новој кући постављен је телескоп, али је и она временом постала тесна, па је један део пресељен у нове просторије које су одмах поред нас.

Ова кућа у којој смо сада била је палата. Како је пролазило време овде су долазили људи и династије и на крају, за време краљевине постала је палата краља Фејсала, а после тога и кућа мудрости.

Др Војислав Шешељ Хвала вам, господине директоре, на исцрпном објашњењу. Раније су наши људи посећивали кућу мудрости и неки од њих су ми говорили о томе. Била је и Маја Гојковић прошле године, потпредседник наше партије. Тада је била потпредседник Савезне владе, али није знала да ми објасни ког је типа установа. Ја сад имам много јаснију слику.

У нашој земљи би се то звало институт за стратешка истраживања. Слични облици рада постоје и код нас, десило се да су институти добили много самосталности у односу на државу и Американци су продрли у њихову структуру, посебно у структуру института друштвених наука, а уз то и на Универзитет. Тако да смо ми имали веома разгранату антидржавну активност.

О традицији научног рада код Срба

Иначе, традиција научног рада постоји у нашем народу. Није ни приближно као сада у Багладу и Ираку, али има поприлично резултата, и зато су нам Немци, првог дана рата 1941. године, бомбардовали Народну библиотеку. Тамо су се чували и сви стари рукописи. Наша Народна библиотека доживела је судбину Александријске библиотеке, јер се у Александрији пре више векова појавио султан коме књиге нису требале. Ја имам основне информације о арапској филозофији, читао сам највише о Ибну Халдуну, који је заправо први утемељивач модерне социологије, а познато ми је и то да док је Европа била у мрачном средњем веку, када католичка црква уопште није дозвољавала слободну људску мисао, арапски филозофи су слободно мислили и своје резултате саопштавали.

У великој мери, захваљујући арапским филозофима, сачувано је старо грчко филозофско насеље, па је Европа то преко Арапа поново примила у време ренесансе. Трговина и други облици саобраћаја између Европе и арапског света помогли су да се Европа ослободи делимично тог средњовековног католичког мрака.

Господине директоре, ми смо вам за успомену донели репринт издања листа "Велика Србија" из прошлог века. Ово су сви бројеви листа "Велика Србија", од 1888. до 1903. године. То је тај репринт, слова су нешто ситнија пошто је формат новине некада био сувише велики. Затим, ту је комплет свих бројева од 1914. па до 1926. године, и ово је комплет који је на Солунском фронту штампан 1916. године, када се наша прогнана војска спрема за повратак у отаџбину.

Овако сада изгледа тај лист "Велика Србија", ово је специјално издање поводом наших сусрета са ирачким дипломатама. Донели смо и једну количину књига коју смо поделили и у политичкој школи када смо држали предавање. Аутор књиге је господин Мигати, књига је о Српској радикалној странци, а предговор је написао ирачки амбасадор др Сами Садун. Ми имамо двадесетак тих књига, а вас бисмо замолили да вашим колегама, који се интересују посебно за политичке студије, понудите ову књигу.

С. Хамади: Много вам хвала. Драго ми је да је вама било угодно и драго ми је да сам вас упознао са суштином нашег рада.

ДО СКОРОГ ВИЂЕЊА

Др Војислав Шешељ: "Ми смо препуни лепих утисака. Осећали смо се заиста као у својој другој отаџбини. Како нас је први званичник на ирачкој граници дочекао, тако се то понављало на свим местима"

Х. Хашали: Добро дошли, какви су вам утисци?

Др Војислав Шешељ: Ми смо препуни лепих утисака и заиста смо имали један веома богат програм. Срели смо најистакнутије политичке функционере. Ја сам посебно био почаствован сусретом са председником Саламом Хусеином, а заиста, на сваком месту, веома смо се пријатно осећали. Осећали смо се, заиста, као у својој другој отаџбини. Како нас је први званичник на ирачкој граници дочекао, тако се то понављало на свим местима. Ми ћемо, после ове посете, свакако желети да поново дођемо.

Х. Хашали: Ми смо много тога оставили за следећи пут, надам се да ће то бити у догледно време. Желео бих да до-

ђете да упознате суштину живота у Ираку, како народ живи. Ово је била врло званична посета. Да сте имали времена желели смо да вам покажемо Басру. Ово што сте видели у Багдаду слично бисте видели било где у Ираку. И оно што је добро и оно што је лоше. Али, и добро и лоше уједињује народ.

Ова земља има веома стару историју и има много тога да се види.

Др Војислав Шешељ: Али, прво ћете ви бити наши гости. Ја се надам да ћемо ми да наставимо међупартијску сарадњу, без обзира што сад нисмо партија на власти, бићемо врло брзо опет. Међутим, следећи пут ћемо знати да владамо. Ови садашњи неће дуго.

Х. Хашали: Ми ћемо остати пријатељи у сваком случају.

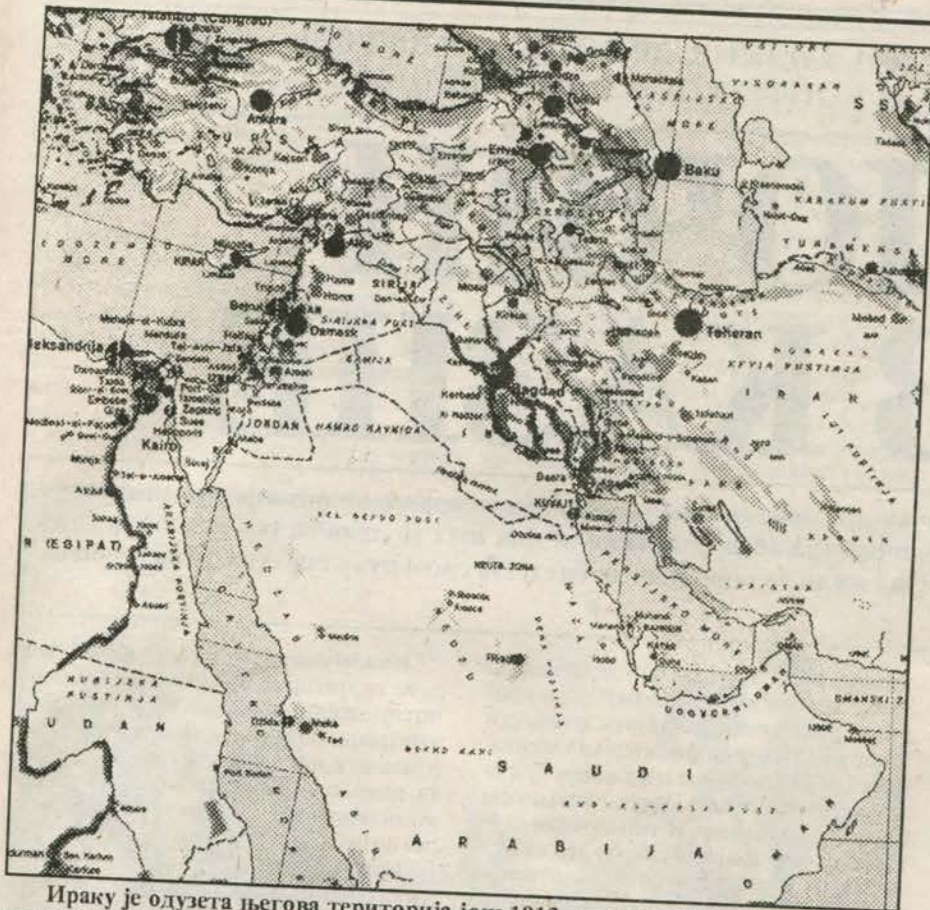
Др Војислав Шешељ: Ми бисмо желели да нам ваша партија помогне да успоставимо контакте и са другим арапским партијама за које ви мислите да би то било добро. Ми смо већ имали један контакт са јорданском БААС партијом, то је било према препоруци ваше партије.

Х. Хашали: Када је вођа јорданске партије био у Београду.

Др Војислав Шешељ: Ми бисмо, дакле, желели да сарадња буде интензивнија, а радо бисмо објавили у нашем часопису најзначајнија дела председника Салама Хусеина. Ми смо вољни да учествујемо и на међународним конференција-

БААС партија очекује следећи долазак делегације Српске радикалне странке у што скорије време

Ираку је одузета његова територија још 1913. године, када су енглески колонизатори повукли линију у песку и створили најбогатији емират на свету

ма подршке Ираку које се повремено одржавају. Наравно, зависно од тога у којој држави, јер постоје државе у које ми не можемо да путујемо.

Х. Хашали: Да почнемо од Багдада.

Др Војислав Шешељ: То су углавном државе НАТО-а.

Х. Хашали: Што се тога тиче, 5. маја се овде одржава један скуп који се зове Скуп комитета за јачање багдадске конференције. Када смо били код вас, 1999. године, упутили смо вам позив, међутим ви тада нисте били у могућности да дођете. То је добра прилика да се сретнемо. То је најпрактичнији начин да руководство партија арапског света остваре добре односе. Надамо се да ћете овог пута успети да дођете.

Знам да има и неких сусрета и у Европи. Био је један у Мађарској, један у Бриселу, следећи је у Мадриду, али то је проблематично за вас. После тога је у Кијеву. То бисте можда могли.

Др Војислав Шешељ: Кијев може.

Х. Хашали: Договоримо се за то. Ако дођете у мају у Багдад тада бисмо могли да се договоримо. Можете да присуствујете састанку тог комитета. Он се бави стварима које су везане за санкције. Зове се Комитет за координацију и праћење рада. Циљ је да се врати одлука Багдадске конференције, да се процене активности у свету и да се направи план за будућност.

У мају би требало да се остваре неки циљеви, укључујући укидање забране летена преко Ирака. На следећи састанак у Ирак ће доћи 93 авиона.

За праведан светски поредак

То је политички састанак. Последњи је био у новембру. Имам предлог да почнемо да истражујемо нова правила за праведан светски поредак. Ми смо се договорили да на следећем скупу две или више седница посветимо томе. Професоре Шешељ, мислим да је то област вашег интересовања.

Захваљујући на поклону, господин Хашали истакао да ће се радо селати Србије и др Војислава Шешеља

Др Војислав Шешељ: Ја сам читао многе књиге Рожеа Гародија, он је чак са католичке вероисповести прешао на ислам, истакнути француски филозоф. У младости је био левичар, комуниста, али с годинама долази памети. Комунизам је као дечја болест. Опасно је кад човек постане комуниста у старе дане.

Х. Хашали: Не воле они тог Француза.

Др Војислав Шешељ: Знам да га не воле.

Господине Хашали, припремили смо поклон за вас. Ово је српски народни инструмент који се зове гусле, вероватно је сличан неким арапским инструментима, али ипак оригиналан и везан само за српски народ. Уз тај инструмент само се певају јуначке песме и вековима је био скоро једини инструмент у употреби.

То вам поклањамо у име Српске радикалне странке, за успомену на нашу партију. Ово је капа српске народне ношње из Црне Горе. Сваки уметник који свира на гусле носи овакву капу. Она симболизује српско царство које је пало у турско ропство. Србија је 500 година била под Турцима, као и Ирак. Црвена боја симболизује крв проливену за слободу, а један наш део територије вековима је остао слободан у високим неприступачним планинама. Некада је имао формални а некада неформални аутономни статус. Ту се сачувала српска национална свест и државотворне границе, да би у 19. веку свом жестином кренули у ослобађање Србије. Овде је ознака Српске радикалне странке, наше време тек долази.

Х. Хашали: То је најбољи поклон и радо ћу да се селам Србије и доктора Шешеља.

ЗЛОЧИН БЕЗ КАЗНЕ

Др Војислав Шешељ: "Америчка државна политика не познаје морал, не познаје хуманизам, не поштује међународно право. Америчка државна политика не зна шта је правда, њу руководи голи интерес, политички и економски. Она жели да пороби цели свет. На свом путу спремна је на геноцид, и то отворени геноцид"

Последњег дана боравка у Багдаду, др Војислав Шешељ одржао је конференцију за новинаре, у прес-центру Министарства за информатије. Конференција је привукла пажњу и новинара који раде за ирачке медије, и дописника неких западних агенција. Др Шешељ је одговорио на њихова многобројна питања.

Срдачан дочек

Др Војислав Шешељ. Даме и господо, делегација Српске радикалне странке у којој смо били господин Александар Вучић, генерални секретар, и ја као председник, боравила је у званичној посети

ирачкој БААС партији од 8. фебруара до данас. Ми смо имали велики број званичних сусрета са најважнијим државним и партијским функционерима Ирака. Посебно задовољство изражавам сусретом са председником Ирака, господином Саламом Хусеином, и чињеницом да је тај разговор трајао дуже од два сата.

Ми изражавамо дубоко поштовање господину Саламу Хусеину због херојске улоге коју има у супротстављању америчком империјализму, новом светском поретку. Јуначка борба ирачког народа представља пример свим државама света како се бране слобода и достојанство.

Имали смо срдачне пријатељске сусрете са потпредседником Републике, потпредседником Владе, министром унутрашњих послова, председником парламента, потпредседником парламента, руководиоцима одељења за спољну политику. Ми смо веома задовољни резултатима ове посете.

Српска радикална странка већ неколико година развија пријатељске односе са ирачком БААС партијом. Наше партије имају подударну политичку платформу, посебно по питању патриотизма. Ми желимо да се традиционално добри односи Ирака и Југославије даље развијају, унапређују на обострану ко-

Јуначка борба ирачког народа представља пример свим државама света како се бране слобода и достојанство, истакао је др Шешељ

рист. Српска радикална странка је до октобра прошле године била владајућа партија у Савезној Републици Југославији и Србији. Нажалост, у нашој земљи су Американци успели да изведу пуч, да успоставе марионетски режим, али ми смо убеђени да тај режим неће дуго трајати.

Српска радикална странка је изразито патриотска политичка партија. Од почетка свог постојања ми се супротстављамо америчкој хегемонији и доминацији, бранимо српске националне интересе, а трудимо се да обновимо пријатељство са државама и народима са којима нас везују заједнички интереси у борби за независност, сувереност и тери-

на примеру Ирака и на примеру Савезне Републике Југославије.

Употреба осиромашеног уранијума није дозвољена по међународном праву и коси се са свим међународним конвенцијама о спречавању ширења нуклеарног наоружања и бомби са осиромашеним уранијумом, јер је то једна врста нуклеарне бомбе. У ширем смислу, све што зрачи, све што производи радијацију, једна је врста нуклеарног оружја. Последице бомбардовања бомбама са осиромашеним уранијумом трају вековима, чак хиљадама година. Веома је тешко вршити декоонтаминацију. Ми смо два пута имали искуство са бомбардовањем бомбама са осиромашеним урани-

струментализују Албанце против Срба и Србије. Американци заправо показују да су спремни да се против српског народа боре до последњег Албанца.

Уједињене нације су немоћне пред америчком политиком силе. Не постоји ниједан инструмент међународног права који би могао позвати на одговорност америчко државно руководство због агресије и коришћења осиромашеног уранијума, коришћења других недозвољених средстава као што су касетне бомбе, убијање цивила и други ратни злочини. Тако да су Американци охрабрени да и убудуће воде такву политику.

Новинар ирачког часописа упитао је др Шешеља како објашњава америчку контрадикторност у ставу поводом Милошевића и израелског премијера Шарона. Америка захтева да се господину Милошевићу суди за неки измишљени злочин против човечности, а са Шароном, за чије злочине и масакре постоје документи, сарађују.

Др Војислав Шешељ: Сви злочини које је вршила израелска солдатека против арапских народа, посебно Палестинаца, вршени су уз директну америчку подршку и помоћ. Тамо где се чине злочини у америчком интересу били су дозвољени. Израел никада није кажњен због своје агресивне политике. Израел никада није кажњен због прогона милиона Палестинаца из њихових домова. Истовремено, на другим деловима света Американци измишљају злочине појединачно, држава и читавих народа само зато што они нису спремни да погну главу и служе Американцима.

Новинара ирачке националне агенције занимало је како др Шешељ оцењује посету Ираку?

Др Војислав Шешељ: Наша посета је остварила максималне ефекте. Ми смо веома задовољни. Надам се да ће ускоро наши пријатељи из ирачке БААС партије послати делегацију у Београд да ћемо имати што чешиће сусрете, развијаћемо међупартијску сарадњу на свим нивоима, јер имамо много заједничких интереса, заједничких циљева и наша сарадња може бити плодносна.

Отпором до победе

Један новинар замолио је др Шешеља да прокоментарише амерички и британски напад на цивилне циљеве у Ираку, који се догодио за време посете делегације Српске радикалне странке.

Др Војислав Шешељ: То су злочини који не могу имати никакве војне циљеве, то је једноставно показивање крајње мржње према ирачком народу. С времена на време се бомбардују делови ирачке територије, само зато да би се произведе цивилне жртве и материјална разарања. То је врста крајњег притиска на цивилно становништво.

Американци и њихови савезници мисле да ће тако да ућлапе ирачки народ, али ми смо овде неколико дана, целу недељу, много смо се кретали по Багдаду, сусретали са обичним људима. Сви су

Конференцији за штампу присуствовали су многобројни новинари ирачких медија и дописници западних агенција

торијални интегритет наших земаља. Наша рука пријатељства је испружена према свим арапским земљама, а наше посебне симпатије су усмерене у правцу Ирака.

Ја сам, даме и господо, спреман да одговорим на сва ваша питања.

Разарање и убијање

– огледало америчке политике

Новинар ВВС-а замолио је др Шешеља да прокоментарише бомбардовање Ирака и Југославије, и последице које изазива осиромашени уранијум.

Др Војислав Шешељ: То је велики злочин који су починили Американци. Сигурно највећи злочин после вијетнамског рата. Америчка државна политика не познаје морал, не познаје хуманизам, не поштује међународно право. Америчка државна политика не зна шта је правда, њу руководи голи интерес, политички и економски. Она жели да пороби цели свет. На свом путу спремна је на геноцид и то отворени геноцид. Спремна је да убија читаве народе и разара државе. Ми смо у то могли да се уверимо

јумом. Први пут је то било 1995. године у време бомбардовања Републике Српске, а други пут 1999. године, када је бомбардована Савезна Република Југославија, посебно Косово и Метохија.

Детаљно су проучене последице првог бомбардовања. У Републици Српској рак је постао болест епидемијских размера. Посебно су честе оне врсте рака које указују на директну радијацију, као што је леукемија, рађа се много дефектне деце. Чак се страшне последице примећују и код домаћих животиња. Рађају се телад са две главе и са сличним телесним деформитетима.

Американци су само глумили да помажу Албанце, заправо Американци Албанце не сматрају људима. Баш брига Американце колико ће Албанца изгинути. Баш брига Американце колико ће Албанца оболети.

Американци су највише бомби са осиромашеним уранијумом бацили на она подручја Косова и Метохије где у огромном проценту живе Албанци. Тамо су Срби углавном протерани. Данас тамо живе 100 одсто Албанци. Нико ништа од стране НАТО-а није учинио да их заштити. Американци само даље ин-

били једнодушни у одлучности да бране своју земљу и да издрже колико треба у одрицањима свих врста.

Међутим, најтежи дани за Ирак су одавно прошли. Ирак је, 1991. године, био скоро усамљен у свету, данас Ирак има много, много пријатеља. Данас Ирак ужива симпатије целог арапског света. Истина о ирачкој борби је продрла на све четири стране глобуса, и више нико на свету не верује америчким пропагандним лажима. Ирак је обновио односе са скоро свим арапским земљама, кад кажем обновио не мислим само у формалном смислу, јер углавном формално нису ни прекидани. Обновио је суштински и то представља значајне резултате у покушају да се оствари јединство свих Арапа.

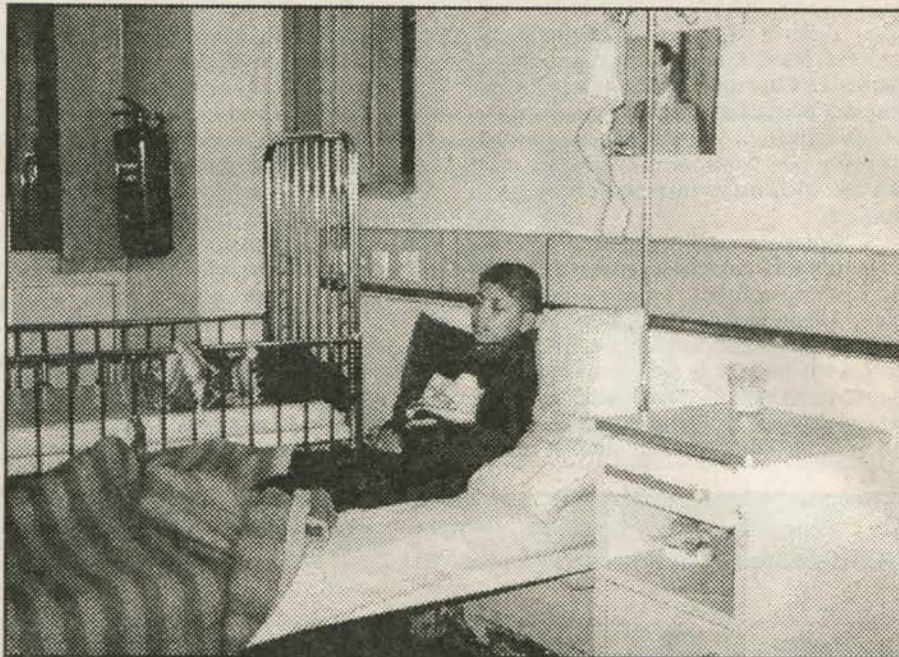
Постоји неколико ствари којих се Американци највише плаше. Американци се плаше обнове Русије, Американци се плаше снажне Кине и Американци се страшно плаше арапског јединства.

Новинар: Да ли нови светски поредак жели да сви народи света буду слуге Америке?

Др Војислав Шешељ: Америку не интересује какав је унутрашњи поредак у појединим земљама јер не могу они да кажу да се у Ираку залажу за западњачке вредности, а да истовремено подупиру феудалне режиме у Саудијској Арабији и Кувајту. Где је ту логика? У савременом свету, углавном, без републике нема демократије. Американцима није сметало што је у Југославији својевремено био комунистички систем. Њима је било важно да Југославија није припадала Варшавском пакту, и они су помагали Титов режим у разним фазама. Чак, својевремено, и огромну бесповратну финансијску помоћ давали.

Равнотежа снага између Варшавског и Северноатланског пакта омогућила је Југославији у суштини неутралну позицију у односу на блокове и вођење несврстане спољне политике. Међутим, када је пао Совјетски Савез, таква Југославија више није требала Американцима. Они су на примеру Југославије увек бавали распад Совјетског Савеза. С друге стране, чинили су све што је у њиховој моћи да униште српски народ, јер у америчким очима Срби су традиционални руски савезници на Балкану.

Американцима се жури да униште Србију пре него што се Русија опорави, јер када се Русија опорави они ће се опет појавити на Балкану као велика и моћна сила. Кроз целокупну историју, када је Русија била јака и моћна, Србији нико ништа није могао да нашкоди. Сетите се 1914. године, када је Аустроугарска напала малу Србију, Русија је одмах ушла у светски рат, иако за тај рат није била спремна. Ми се надамо да ће после политичких промена у Русији, које су се десиле избором председника Путина, Русија постепено да поврати моћ, снагу. Она очигледно све више води патриотску политику, а Русија се враћа и старим савезницима и пријатељима, као што су Југославија и Ирак.

Бомбардовање осиромашеним уранијумом изазвало је тешка обољења и код ирачког и код српског народа

Лажи и обмане ДОС-оваца

Новинар: Догодио се октобарски пуч, а после тога су били избори. Да ли, осим ваше партије, постоје још неке патриотске снаге које хоће да се супротставе америчким циљевима? Да ли можете са неким да се уједините и да повратите власт?

Др Војислав Шешељ: Наша партија је до септембарских избора била у коалицији са левичарским партијама. Октобарски пуч је успео између осталог и захваљујући томе што смо се ми сукобили унутар коалиције и у Србији је дошло до унутрашњег хаоса и распада система. Тиме је систематски вршена медијска производња еуфорије, а нова власт је показала жељу да отвореним насилљем преузима институције.

Амерички плаћеници су са аутоматским пушкама упали у Народну банку и Савезну управу царина, многа министарства, пословне банке, друштвена предузећа, јавна предузећа. Створена је атмосфера линча. У тој атмосфери линча наша странка, Српска радикална странка, пружила је најснажнији отпор.

Не знам да ли сте то видели, многе светске телевизије су то показале. Једном смо се после седнице Народне скупштине с пушкама и пиштољима пробијали кроз руљу. Ми нисмо дали на себе и нећемо дати.

Новинар: Колико посланика имате у парламенту?

Др Војислав Шешељ: Имамо 23 посланика од укупно 250. У претходном смо имали 83 посланика, али опет нисмо имали, будите сигурни.

Новинар: Колико сада има СПС?

Др Војислав Шешељ: Тридесет седам. А они су имали 110.

Новинар: Какве су шансе господина Милошевића да сруши амерички план и поврати власт?

Др Војислав Шешељ: О томе је тешко говорити. Када оборимо проамеричку власт мислим да ће Српска радикална странка бити најјача, јер народ је пробао варијанту са Милошевићем и том варијантом није био задовољан. То је додатни разлог што је пуч успео. Ми смо били слабији партнер у коалицији и сад отварамо варијанту у којој би се сами изборили за власт, ако већ не можемо сами онда да будемо најснажнији коалициони партнери. Наше су претпоставке да се сад ствари у јавном мњењу крећу у том правцу.

Показало се да је проамеричка власт у кампању ишла само са лажима и обманом. Тих 6 милијарди долара, које су Американци обећали, нема, неће их ни бити. Данас се у Србији према објективним показатељима живи за око 60 одсто горе него у септембру. Можда је власт у којој смо и ми учествовали била лоша, али ова садашња, проамеричка, још је много гора.

Што се тиче Слободана Милошевића, Американци инсистирају да га нова власт испоручи Хашком трибуналу. Ми смо категорички против тога и одлучно ћемо се супротстављати. Српска радикална странка не признаје Хашки трибунал. То је америчка политичка институција која служи за прогон српског народа.

Новинар: Да ли ћете по повратку у вашу земљу говорити о резултатима посете Ираку?

Др Војислав Шешељ: Ја ћу већ у четвртак да држим редовну конференцију за штампу у Београду, која ће бити посвећена нашој посети Ираку, а исте вечери комплетно руководство наше странке, заједно са мном, присуствоваће манифестацији подршке ирачком народу. То је заказано за четвртак, 15. фебруара у Београду.

14. ФЕБРУАР 2001. ГОДИНЕ, ДЕЛЕГАЦИЈА
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПОСЕТИЛА ЈЕ ДАМАСК

КРОЗ ПУСТИЊУ

На повратку за Београд, делегација Српске радикалне странке провела је један дан у Дамаску

Рано ујутру, делегација Српске радикалне странке кренула је на дуг пут ка Сирији. Намера је била да се један дан проведе у Дамаску, јер је са њиховог аеродрома већ наредног дана, у три ујутру, полазио наш авион за Београд.

Пут кроз ирачку и сиријску пустињу траје 8 до 10 сати. Делегација је прво путовала четири сата аутомобилима до границе са Сиријом, а онда још толико сати шиповима кроз сиријску пустињу.

Песак и пешчане дине у недоглед. Небо се са свих страна спојило са пустињом. Километрима песак и ништа више, а онда понегде нека палма или бедуин са својом стоком. Кажу да они сада имају аутомобиле и одлазе у набавку с времена на време. А, иначе су стално у пустињи. Бедуини праве млечне производе, а познаваоци кажу да је посебно добро нешто (нећете нам замерити што нисмо запамтили име), што личи на јогурт, али је много укусније.

Око 15,00 сати стигли смо у Дамаск. Дочекала нас је провала облака. Лије као из кабла, али Сиријци су срећни. Киша

Отправник послова у југословенској амбасادي у Сирији пожеleo је добродошлицу делегацији Српске радикалне странке

Дамаск је био познат по уметничком занатству: дамаст, ћилими, свилене тканине, филигрански радови, сабље димискије...

Панорама Дамаска

је пала први пут после четири године. У Дамаску нас је сачекао отпратник полова у нашој амбасади и показао добру вољу да нас поведе у обилазак града. Киша је мало попустила, а ми нисмо хтели да губимо време, па смо пошли да обиђемо оно што је у затвореном простору. Такав је био један центар трговине у старом граду. Препознатљива атмосфера из Багдада. Тезге и продавнице нагуране у низовима лево и десно. Трговци, купци, продавци, туристи, сви су ту. И околу су уличице са продавницама одеће, хране, слаткиша, зачина, предмета ручне израде.

Дамаск је био чувен по уметничком занатству, дамаст, ћилими, свилене тканине, филигрански радови, познате сабље димскије... Сматра се једним од најстаријих стално насељених градова света. У Дамаску је 1920. године проглашена независност Сирије, али су је исте године окупирали Французи и држали до 1946. године. Дамаск је главни град Сирије од 1924. године, а као независне државе од 1946. године.

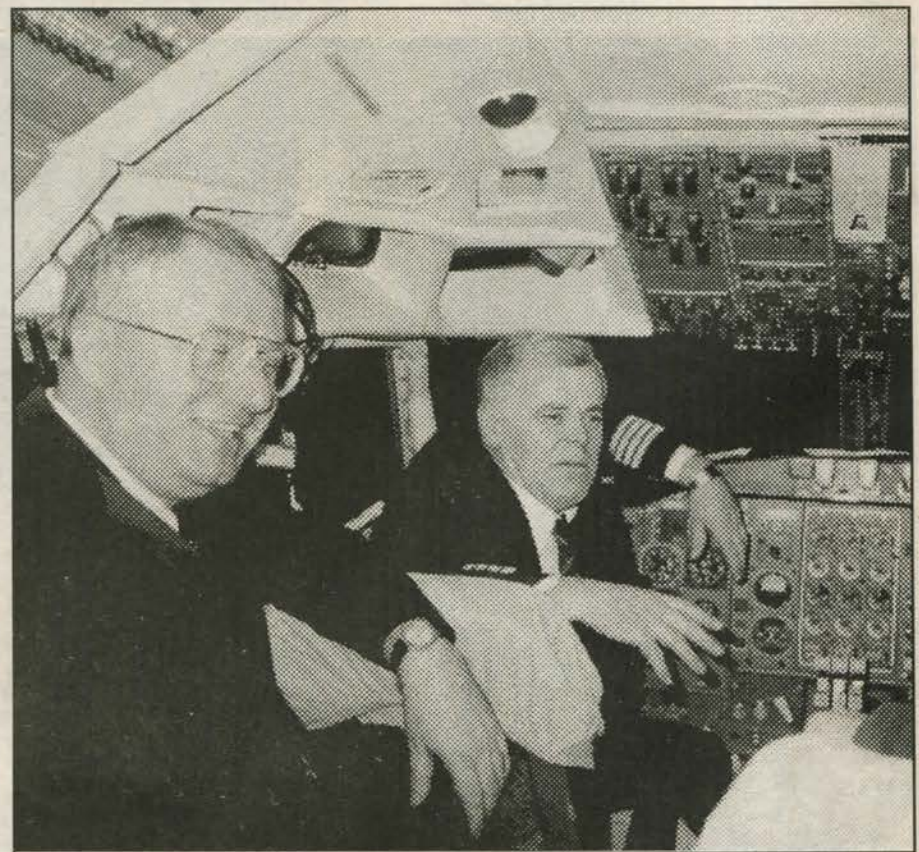
Нешто касније, срели смо се и са нашим амбасадором у Либану, Дуловићем, који је у Дамаск дошао да би се видео са др Шешељом. Каже да је у Бејруту већ 40 година и да му је време да се врати у земљу. Он и др Шешељ разговарали су о ситуацији у арапском свету.

Убрзо се примакло вече и одлучили смо да се одморимо пре полетања авиона. Али, то нам није било довољно, када смо у 2,00 ујутру кренули на аеродром, сви су били преморени. Летели смо преко Ларнаке на Кипру и око 7,30 већ смо били у Београду. Дамаск, Ирак и Багдад су остали за нама.

Био је то четвртак, 14. фебруар, а већ сутрадан нас је шокирала вест о бомбардовању Багдада. Без икаквог разлога амерички зликовци настављају готово свакодневно да бомбардују Ирак. Овога пута, мета је био Багдад. Буш се потрудио

да докаже да је исти злочинац као и његов отац. Приликом овог напада неколико цивила је изгубило живот.

И даље свакога дана америчка монструозна политика наставља да шаље у смрт људе широм света.

Капетан ЈАТ-овог авиона позвао је др Шешеља да из кабине посматра лет

◀ Амерички циљ у Ираку био је да промени руководство и дух народа, али ни у једном нису успели, истакао је у разговору министар унутрашњих послова Мохамад Зимам Абдразак

▶ Др Војислав Шешељ је, приликом сусрета са Харитом Ал Хашалијем, председником спољнополитичког одбора БААС партије, нагласио да ће Српска радикална странка улагати максималне напоре да се продубљују пријатељски односи Југославије и Ирака, као и Српске радикалне странке и БААС партије

▶ Др Војислав Шешељ је одржао предавање у политичкој школи БААС партије

▶ Чланови политичке школе БААС партије, постављали су многобројна питања др Војиславу Шешељу

▶ Конференцији у прес-центру Министарства за информације присуствовао је велики број новинара

Делегација Српске радикалне странке положила је венац на споменик погинулима у склоништу Ал Америја, које су 13. фебруара 1991. године ракетирали амерички зликовци

Ирачки народ је чврст и одлучан да истраје у својој борби

Хоћемо да живимо достојанствено како нама одговара, а не како нам други диктирају, поручују ирачке жене

Ирачка државност утемељена је на 5000 година старој месопотамској култури